

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሪዎች ዘመዶቻቸውን ወይም ክራሳቸው ጉላ ለይተው ለአመራር ሲመርጡ ስላየዐበት ሁኔታ አብራራ፡፡ ለ) እንዲህ ያለው ድርጊት በቤተ ክርስቲያን ላይ የሚያመጣው ውጤት ምን ነበር? ሐ) የመሪዎችን ምርጫ አግዚአብሔር አንደሚቆጣጠር ማመን አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

ሐ) መሪ ለመሆን ግፊት ልናደርግ ወይም በሥልጣናችን ላይ ለመቆየት መታገል የለብንም፡፡ ሰዎች እኛን እንዲመርጡ ልንገባቸው ወይም መሪነታችንን የሚያበረታቱ ነገሮችን ማድረግ የለብንም፡፡ ያንን ካደረግን፤ እግዚአብሔር ማን የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን አለበት የሚለውን ነገር መወሰን አለበት ብለን እንደማናምን ተናገርን ማለት ነው፡፡ የዳዊትና የሳኦልን ታሪክ ታስታውሳለህ፡፡ እግዚአብሔር ዳዊት መሪ እንዲሆን ከመረጠው በኋላ፤ እግዚአብሔር በንግሥና ላይ እስኪያስቀምጠው ድረስ ዳዊት 13 ዓመታት መቆየት ነበረበት፡፡ ሁለት ጊዜ ዳዊት ሳኦልን ገድሎ በፍጥነት መሪ መሆን የሚችልበት ዕድል አጋጥሞት ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር በቀባው መሪ ላይ እጁን አላነሣም አለ፡፡ ዳዊት መሪዎችን የሚያስቀምጠው እግዚአብሔር እንደ ሆነ በማወቅ፤ መሪ የነበረውን ሰው በማስወገድ ውስጥ እጁን ማስገባት አልፈለገም፡፡ ያ የእግዚአብሔር ሥራ ነበር (1ኛ ሳሙ. 24:3-13፣ 26:7-11)፡፡ ራሳችንን እመራር ላይ ለማውጣት ወይም ሌሎችን ከሥልጣን ለማውረድ ስንታገል ቤተ ክርስቲያን ከፋኛ ትጉዳላች፡፡ ይህ በእግዚአብሔር ላይ ያለንን እምነት ዝቅተኝነት የሚያሳይ በመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ እይደግፈውም፡፡

ከልባችን በእግዚአብሔር ካመንን፤ በሌላ ሰው እንዲተካን ልንፈቅድለት ይገባል፡፡ በ2ኛ ሳሙኤል 15:25 ላይ የዳዊት ልጅ ስለሆነው አቤሴሎም ዐመፅ አናነብባለን፡፡ ዳዊት ሁኔታውን በሥልጣን ለመቆየት አልተጠቀመበትም፡፡ ይልቁንም፤ የእግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ ብቻ በአመራር ላይ እንዲያቆየው በእግዚአብሔር እንዴት እንደ ታመነ አናነብባለን፡፡ ዳዊት

እንዳለው፤ « . . . በእግዚአብሔር ፊት ሞገስ አግኝቼ እንደ ሆነ፤ እርሱ እኔንም መልሶ ታቦቱንና ማደሪያውን እንደገና ለማየት ያበቃኛል፤ ነገር ግን እርሱ፤ 'ባንተ እልተደሰትሁም' የሚል ከሆነ፤ መልካም መስሎ የታየውን ነገር ያድርግብኝ፤ እኔም ለመቀበል ዝግጁ ነኝ፡፡» (2ኛ ሳሙ. 15:25 እና 26)፡፡

መ) ሰዎች ስለ እኛ ስለሚያወሩት ነገር ልንፈራ አይገባም፤ ደግመው ቢመርጡንም ባይመርጡንም ልንፈራ አይገባም፡፡ ሊያሳስቡን የሚገባው እግዚአብሔር ስለ እኛ እመራር የሚለው ነገር ነው (ገላ. 1:10፣ 1ኛ ቆሮ. 4:1-5)፡፡ እግዚአብሔር ለመሪነት ከጠራን በኋላ፤ ስለ አመራራችን በኃላፊነት ይጠይቀናል፡፡ እግዚአብሔር ስለሚያስበው ነገር ከመጨነቅ ይልቅ ሕዝቡ ስለሚያስበው ነገር አብልጠን የምንጨነቅ ከሆነ፤ ወይም ሰዎች ደግመው አይመርጡንም በሚል ፍርሃት ሰዎች ከእግዚአብሔር መንገድ እንዲያርቁን የምንፈቅድ ከሆነ፤ የእግዚአብሔር ባሪያ መሆናችን ቀርቶ የሰው ባሪያ ሆንን ማለት ነው፡፡ ሰዎችን ለማስደለት ስንል እመራራችንን ከቀየርን፤ እግዚአብሔርን እያገለገልን አይደለም ማለት ነው፡፡ እርግጥ ነው፤ ሰዎችን መስማት አለብን፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ አጥር ሳንወጣ፤ መልካምን ልናደርግላቸው ይገባል፡፡ ነገር ግን ሁልጊዜ በመጀመሪያ የሚያሳስቡን ነገር እግዚአብሔርንና ቃሉን መታዘዝ መሆን አለበት፡፡ መሪዎች «በመሆን ላይ ያለው ነገር እንደ እግዚአብሔር ቃል እንዳልሆነ እውቃለሁ፡፡ ነገር ግን በዚህ መንገድ ካላደረግነው፤ ሰዎች ቤተ ክርስቲያኒቱን ይለቅቃሉ» ሲሉ ለምቻለሁ፡፡ እንዲህ ስንል ወይም ስናስብ፤ ዋናውና አስፈላጊው ነገር የሕዝቡ አስተያየት እንጂ የእግዚአብሔር አይደለም ማለታችን ነው፡፡

መሪነት የእግዚአብሔር ሥራ እንጂ የእኛ አለመሆኑን ስንረዳ መሪዎች ከፍተኛ ነጻነት ይለማቸዋል! በአመራር ላይ ባሉ ሌሎች ሰዎች ያለው ቅናት ይጠፋል፡፡ የቤተ ክርስቲያን መሪ ለመሆን ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪ ሆኖ ለመቆየት የሚደረገው ትግል

ይጠፋል። የሕዝቡን እስተያየት መፍራት ይጠፋል። ይህ ነጻነት እላችሁን?

4ኛ ጥያቄ:- ሀ) እነዚህን ሁኔታዎች አብራራ። 1) እንደ ለው የቤተ ክርስቲያን መሪ ሆኖ ለመመሪያ ሲሞክር ያለውን ሁኔታ፤ 2) የቤተ ክርስቲያን መሪ ዳግም ላይመሪ ጥቅቅ ከመሪነቱ እንዳይነሣ የሚያደርገውን ጥረት፤ 3) የቤተ ክርስቲያን መሪ በአመራር፣ በጸሎትና በሰብክቱ ላይ የሕዝቡ ፍላጎት ተጽዕኖ እንዲያመጣ ሲፈቅድ፤ 4) ሽማግሌዎች ለዎች የሚሉትን በመፍራት ትክክል ነው ብለው የሚያምኑትንና እግዚአብሔር የሚፈልገውን ሲቀይሩ፤ ለ) በእነዚህ ሁኔታዎች ውስጥ መሪው የሚለጠው ምላሽ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያኑን እንደሚመራና እንደሚያገለግል ለሌላ ማመን አለማመኑ ምን ይነግረናል?

መሪ ለመሆን ግፊት ማድረግ እንዳለብን ወይም በቤተ ክርስቲያን ያለንን የእመራር ቦታ ላለማለካት መታገል እንዳለብን የምናስብ ከሆነ፣ ስለ እመራር ያለን ግንዛቤ ልክ እንደ ዓለማውያን ነው ማለት ነው። እየመራን ያለነው ሰራሳችን ክብርና ጥቅም ነው። ወይም እያልን ያለነው እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ጥሩ መሪ ይመርጣል ብለን እናምንም። እኛ ያንን ልናደርግለት ይገባል። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መሪ ለመሆን የሚይዙትን የራሳቸውን መንገድ ንስሐ ሊገቡበት ያስፈልጋል። ራሳችንን በጥንቃቄ ልንመረምርና ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ልንለጥ፣ እርሱ ክፈለግ ለእመራር እንዲያስነሣን ልንጸልይ፣ ወይም እርሱ ክፈለግ ከመሪነት እንዲያነሣን ልንጠይቅ ይገባል። እናም በእመራር ላይ እስካለን ድረስ፣ እግዚአብሔር ራሱ ስመሪነት እንደ መረጠንና ለበጎቹ ስለምንወስደው ጥንቃቄም በኃላፊነት እንደሚጠይቀን በመረዳት ልናገለግለው ይገባል። በቤተ ክርስቲያን አመራር ውስጥ አለህን? እግዚአብሔር በዚያ እንዳስቀመጥህ ትረዳለህ? «የተመረጥክው» በእርሱ ሊሆን፣ በእገልግሎት ውስጥ የተቀመጥክው ሰዓላማ ነው።

2. ጥሪ እግዚአብሔር እንድናገለግለው የሚለጠው ትእዛዝ

ነው። ስለ እግዚአብሔር የሚመጣው ትእዛዝ መጋቢ፣ እስተማሪ፣ ወንጌላዊ ወይም ሽማግሌ በመሆን ማገልገል ነው። በልባችን ይታወቀናል፣ በዚያ መንገድ ካላገለገልን፣ እግዚአብሔርን እንዳልታዘዝን እንረዳለን። ጳውሎስ ስለ ጥሪው ሲገልጥ፣ «ወንጌልን ባልሰብክ ግን ወዮልኝ» (1ኛ ቆሮ. 9:16) ብሎ ነው። ስለዚህ ጓደኞቻችንና ቤተሰቦቻችን የተሻለ ሥራ እንድናገኝ ቢፈልጉም እንኳ፣ ወይም የተሻሉ ሥራዎችን የማግኘት ዕድል ቢመጣልንም፣ እግዚአብሔር እናገለግለው ዘንድ ክባድ ሽክም በልባችን ስላስቀመጠ እግዚአብሔር በተለየ መንገድ እንድናገለግለው እንደሚፈልግ እናውቃለን። ስለዚህ እግዚአብሔርን ስመታዘዝና የሚፈልገውን ለመሥራት ለሥጋችን መልካም የሆኑ ነገሮችን እምቢ እንላለን። እገልግሎት ምናልባትም የሙሉ ጊዜ አገልጋይ ወይም ሚስጥናዊ ሆኖ ማገልገል፣ ወይም ስለ ኢየሱስ ለምተው ለማያውቁ ሰዎች ወንጌልን ማድረስ ሊሆን ይችላል። ምናልባትም በሽምግልና ወይም በቤተ ክርስቲያን መጋቢነት የእግዚአብሔርን ሕዝብ በእረኝነት ማገልገል ሊሆን ይችላል፤ ያንን ስናደርግ የምንፈልገውን ያህል ከቤተሰባችን ጋር የምናሳልፈው ጊዜ ላይኖረን ወይም ሰራሳችን ሕይወት ባወጣነው ዕቅድ መሄድ ያቅተን ይሆናል።

እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ዕቅድ እስኪቀየር ድረስ፣ እንድናገለግለው የለጠንን ትእዛዝ በእርሱ ቦታ ሆነን ልንፈጽም ይገባል። እግዚአብሔር በግልጽ ሌላ ሥራ እንድንሠራ ካልተናገረን በስተቀር በሌሎች ምክንያቶች እገልግሎቱን ክተውን፣ እግዚአብሔርን ያለመታዘዝ መንገድ መርጠናል ማለት ነው። ወይም የምናገለግለው ከእግዚአብሔር በመጣ ጥሪ ሳይሆን፣ ያንን አገልግሎት የመረጥነው ሰራሳችን ምቹት እንደ ነበርና እሁን ደግሞ ሌላ ነገር ማድረግ እንደ ፈለግን ነው የሚያሳየው።

5ኛ ጥያቄ:- ሀ) ለዎች ከእግዚአብሔር «ጥሪ» ለላላቸው ያንን ጥሪ ለመፈጸም ሊሉ የሆነ አገልግሎትን ሲመርጡ እንዴት እንዳላሉ ግለጥ። ለ) የተሻለ የሥራ ዕድል ሲመጣ አገልግሎቱን የተወለደው እንዴት እንዳላሉ

ግሰጥ። ያንን ሰው አግዚአብሔር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አገልጋይ አንዲሆን ስለ መጥራቱ ሁኔታ ይህ ምን ያሳያል? ሐ) የሙሉ ጊዜ አገልጋዮችና የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አግዚአብሔር በአርሱ ቦታ ሆነው አንዲሠሩለት «ስለ መጠራታቸው» ማወቃቸው በጣም አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው?

3. ከአግዚአብሔር የሚመጣ ጥሪ ሰተላዩ አገልግሎት አንጂ በጥቅሱ ለማገልገል አይደለም። አግዚአብሔር ማናቸውንም ዓይነት አገልግሎቶች እንዲያገለግል ለውን አይጠራም። ይልቁንም፣ አግዚአብሔር አንድን ሰው የሚጠራው በተለየ መንገድ እንዲያገለግለው ነው። አግዚአብሔር አንድን ሰው ሰተላዩ አገልግሎት ለማዘጋጀት የለውየውን ልምድ ይጠቀማል። አግዚአብሔር የለውየውን ቤተሰባዊ መሠረት፣ የትምህርት ደረጃውንና የሥራ ልምዱን ይጠቀማል። በተጨማሪም አግዚአብሔርን እንዲያገለግል ሊረዳው የሚችለውን የተለየ የጸጋ ስጦታ ይሰጠዋል። እናም አግዚአብሔር ለውየው ሊያገለግልበት የሚገባውን የአገልግሎት ደረጃ ይወስናል። በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ይሁን፣ በአውራጃ ደረጃ ይሁን፣ በዞን ደረጃ ይሁን፣ ወይም በአገር አቀፍ ደረጃ የሚወሰነው አርሱ ነው።

በሕይወቱ ዘመን ሁሉ፣ እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ በማድረግ ላይ ያለው አግዚአብሔር አንዲያደርገው የሚፈልገውን መሆን አለመሆኑን መመርመር አለበት። ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላ አገልግሎት እንዲንቀሳቀስ ብትጠይቀው፣ የአግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን በጸሎት መጠየቅ አለበት። አግዚአብሔር በመጀመሪያ ከተናገረው ነገር ወደ ተለየ ሌላ አገልግሎት እንዲቀየር ከተጠየቀ፣ አግዚአብሔርን በመታዘዝ እንጂ የግል ጥቅም ፍለጋ ለመሄድ አስመልሰን ለማረጋገጥ ሲል የአግዚአብሔርን ፊት መፈለግ አለበት። የአግዚአብሔር ጥሪና ሹመት በለውየው የሕይወት ዘመን ሊለዋወጥ ይችላል። ነገር ግን በእያንዳንዱ አርምጃ ላይ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዩ አግዚአብሔርን ለመጠየቅ

መወለን አለበት። ምንም እንኳን የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መታዘዝ አስፈላጊ ቢሆንም፣ በቀዳሚ ሁኔታ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሚሾምበት መንገድ ያ ከሆነና፣ ለዚያ አገልግሎት የአግዚአብሔር ጥሪ እንደሌለው ከተለየው፣ አግዚአብሔር እንደሚፈልገው አያገለግልም። ከ«ተጠራ» አገልጋይነት ይልቅ (ከየትኛውም የቢሮ ሠራተኛ የማይበልጥ ወይም የሚያንሰ) «ቅጥር» ሠራተኛ ይሆናል።

4. ጥሪው ከአግዚአብሔር ስለሚመጣ፣ እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ለቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ላይሆን የአግዚአብሔርን ጥሪ የመፈጸም ኃላፊነት አለበት። የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ልክ እንደ መንግሥት ሠራተኞች «ተቀጣሪ» አይደሉም። መንግሥት ደመወዝ ስለሚከፍልና የለውየው ተጠሪነት ለመንግሥት በለሆነ እንደ ፈለገ ሊያደርጋቸው ይችላል። የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ግን ጥሪውን ለመፈጸም ሙሉ በሙሉ በአግዚአብሔር ይታመናል። ያንን ጥሪ ለማሳካት ከሽማግሌዎች ጋር ይሠራል። ነገር ግን የትኛውም የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ የሆነ ሰው ከጥሪው ውጪ የሆነ ነገር እንዲያደርግ የማስገደድ መብት የለውም። ሰተላዩ አገልግሎት እንደ ተጠራ ሰው እንጂ እንደ ተቀጣሪ መታየት የለበትም።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችን ስለሚይዙበት መንገድ መጠንቀቅ አለባቸው። እያንዳንዱ አገልጋይ ከአግዚአብሔር የተለየ ጥሪ ካለው፣ ቤተ ክርስቲያን ያንን ጥሪ የመረዳትና ለውየውን በዚያ ስፍራ እንዲያገለግል የማድረግ ኃላፊነት አለባት። የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ከተጠሩበት ዓላማ ውጪ እንዲያገለግሉ ማድረግ ጥሪውንና የተለየ ጸጋ ከሰጣቸው አግዚአብሔር ጋር መጋፋት ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችን ልክ እንደ «ቅጥር» ሠራተኞች ተመልክተው ምን ማድረግ እንዳለባቸው የሚነግሯቸው ከሆነና ለጥሪላቸው ግድ ከሌላቸው፣ አግዚአብሔርን እየታዘዙ አይደለም

ማለት ነው። ብዙም ሳይቆይ መንፈሳዊ ሕይወታቸውና እግዚአብሔርን ስማገልገል ያላቸው ፍላጎት ይደርቃል። የሚያገለግሉትም ሥራቸውን እንዳያጡ በመሥጋት ይሆናል። ለለዚህ በተቻላቸው መጠን ትንሽ ሥራ ብቻ ስመሥራት ይሞክራሉ። ቤተ ክርስቲያንም ትጉዳለች። የወንጌል ስጦታ ያሰውን ሰው አስተዳዳሪ ስናደርገው ምን እንደሚፈጠር ሁላችንም ተመልክተናል። ሰውየው ስኬታማ ወንጌላዊ ነው ማለት እግዚአብሔር ስኬታማ አስተዳዳሪ እንዲሆን ጠርቶታል ማለት አይደለም። በወንጌላዊነት የተቀባው ሰው በሚችለው ሁሉ ለማስተዳደር ቢጥርም፣ ስጦታው ስላለው ቤተ ክርስቲያን እንደ ልቧ አትሠራም።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በእግዚአብሔር የተጠራ ሰው እግዚአብሔር እንዲያደርግ ያልጠራውን ነገር እንዲሠራ በመጠየቁ ምን ያክል ሲሠቃይ እንዳየህ ግለጥ። ለ) የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ እግዚአብሔር እንዲያገለግል ክጠራው ውጪ እንዲያገለግል በመደረጉ ምን ያክል ቤተ ክርስቲያን እንደ ተሠቃየች ግለጥ። ሐ) የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አገልጋዮችን የሚመለከቷቸው እንደ ቤተ ክርስቲያን ተቀጣሪ ሳይሆን እግዚአብሔር ለተለየ አገልግሎት እንደ ጠራው ቢሆን ሽማግሌዎች ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች የሚኖራቸው አመለካከት እንዴት ይቀየራል?

5) የእግዚአብሔር ጥሪ ዓለም ስኬትን በሚረዳበት መንገድ ስኬትን አያመጣም። ወዲያውኑ ፍሬ ባናይም፣ እግዚአብሔር አድርጉ ላሰን ነገር ታማኝ መሆን አስብን። ክላይ ባሉት ጥቅሶች ላይ እንዳየነው፣ እግዚአብሔር ኢሳይያስን፣ ሕዝቅኤልንና ጳውሎስን ሰራሳቸው አገልግሎት ጠራቸው። ነገር ግን ዓለም ስኬትን በሚረዳበት መንገድ ስኬታማ እንደሚሆኑ እግዚአብሔር ተስፋ አልሰጣቸውም። ሰኢሳይያስና ሰሕዝቅኤል ማንም እንደማይለማቸው ነግሯቸዋል። ሰጳውሎስ ደግሞ ስለ ክርስቶስ ብዙ ሥቃይ እንደሚደርስበት ተናግሮታል። እነዚህ መሪዎች በጣም አስቸጋሪ በሆነ ጊዜ ሲያልፍ እንዴት ማገልገል ቻሉ? የእግዚአብሔር ጥሪ ስላላቸው ነው። ሰዎች ስምተው ምላሽ ቢለጡ

ባይሰጡ ወይም ስኬታማ ባይመስሉና ማንም ሳይድን ቢቀር፣ እግዚአብሔር ለሰጣቸው ተግባር ታማኝ መሆን ነበረባቸው።

6) የእግዚአብሔር ጥሪ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአስቸጋሪ ጊዜያት ውስጥ ማገልገላቸውን እንዲቀጥሉ የሚያስችላቸው ዋነኛ ነገር ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪነት ሰዎች ሁሉ በአመራራችን ደስ ቢሰኙም እንኳን ሁልጊዜ የሰኬት ዘመንን አያመጣም። እኛ የምንታገልበትና ሰዎችም በእገልግሎታችን ደስተኞች የማይሆኑበት ጊዜ ይኖራል። ግን በዚያ ሁኔታ ውስጥ እንድንቀጥል የሚያደርገን ምንድን ነው? እግዚአብሔር ስሥራው እንደ መረጠን መረዳታችን መሆን አስበት። ለዚያ ነው በሐዋ. ሥራ 20:28 ላይ ጳውሎስ ሰሽማግሌዎች ሽማግሌዎች እንዲሆኑ የመረጣቸው መንፈስ ቅዱስ እንደ ሆነ የተናገረው። የሾመቻቸው ቤተ ክርስቲያን አይደለችም። መንፈስ ቅዱስ ሽማግሌዎች እንዲሆኑ ክጠራቸው፣ በመከራ ቀናትም ይረዳቸዋል። ከእግዚአብሔር የተቀበልነው ጥሪ በመከራ ጊዜ እንድንጠነክር ያደርገናል። በሕይወታችን የሚመጣ የመከራ ነፋስ እንዳያሸንፈን የሚያደርግ እንደ ጠንካራ ካስማ ያሰ ነው።

7. ከእግዚአብሔር የሆነ ጥሪ ለመረዳት በሕዝቡ ከመመረጥ ጋር ወይም ሥልጠና ስላገኘን ከማገልገል ጋር ወይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለማገልገል ተካፋይ ከመሆን ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። በዘመናችን፣ ብዙዎች ስለአገልግሎት ካላቸው ጥሪ የተነሣ እግዚአብሔርን የማገልገል ጥሪአቸው የጠፋ ነው የሚመስለው። ሰዎች ወንጌላዊ የሚሆኑት ለእነርሱ ሥራ ስለሆነ ነው። ደመወዙ ጥሩ እስከ ሆነ ድረስ፣ ያገለግላሉ። ነገር ግን ደመወዙ ጥሩ ሳይሆን ሲቀር፣ ወይም ደመወዝ ሲቋረጥ አገልግሎቱን አቁመው ወደ ቤት ይመሰላሉ። ነገር ግን ጳውሎስ «ወንጌልን ባልሰብክ ወዮልኝ» (1ኛ ቆሮ. 9:16) እንዳሰው ዓይነት ጥሪ ቢኖርባቸው እንዲህ አያደርጉም። ብዙዎች ከእግዚአብሔር ጥሪ እንዳላቸው ይናገራሉ። ነገር ግን የተሻሻለ የትምህርት ዕድል

ሲመጣ፣ ወይም ወደ አሜሪካ እንዲሄዱ የዲቪ ሎተሪ ሲደርሳቸው፣ ወይም የተሻለ ክፍያ የሚከፍል መንግሥታዊ ያልሆነ (መያድ) ድርጅት ሲያጋጥማቸው፣ አገልግሎታቸውን ይተውዋሉ። ምናልባትም በጣም ጥቂት የሚባሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ብቻ ባለፉት ትውልዶች ውስጥ የነበሩ ያልተማሩ የቤተ ክርስቲያን አባቶች የነበራቸውን ኃይልና ሥልጣን መለማመድ የቻሉበት ምክንያት የእግዚአብሔር ጥሪ ወይም ሽክም ኖርን ለሰማናገለግል ነው።

የአገልግሎት ጥሪ በጣም አለፈላጊ እንደ ሆነ የሚገልጸውን በዘመናችን ያሉ ቤተ ክርስቲያናት ፊት የተጋረጠውን ችግር የሚገልጡትን ቀጣይ ምሳሌዎች መርምር።

1. በቤተ ክርስቲያን ተቀምጠሃል አገልግል፣ ድንገት አንድ ለው እጁን አውጥቶ የአንተን ሰም ለምርጫ ይጠቁማል። በጣም ጥሩ የትምህርት ደረጃና ጥሩ የመንግሥት ሥራ ለላለህ ለመሪነት ተመረጥክ። በቤተ ክርስቲያን አገልግሎትህ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለመንከባከብ የሚያስፈልገው «የእረኛ ልብ» እንዳለህ እላባህም። ሽማግሌ ለመሆን አልጸለይክም፣ መሪ ለመሆንም ምንም ዓይነት ሽክም የለህም። ማንም አንተ መሪ ለመሆን የሚያበቃህን መስፈርት ማሟላት አለማሟላትህን አልጠየቀም። ነገር ግን ለመሪነት ተመረጥክ። ይህ መሪ ለመሆን ከእግዚአብሔር የመጣ ጥሪ አይደለም። የእግዚአብሔርን ድምፅ ላትሰማ እግዚአብሔር እንደሚፈልግ መምራት ትችላለህ? የማይመስል ነው።

2. በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ሠራተኛ እንፈልጋለን። አንድ ጥሩ ተስጥኦ ያለውና ትምህርቱን መቀጠል ያልቻለ ወጣት አገኘን፣ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ላክነው። ከተመረቀ በኋላ፣ ወደ እኛ ሲመለስ በቤተ ክርስቲያናችን እንዲያገለግል ጠየቅነው። ይህ የመሪነት ጥሪ አይደለም። ትምህርት የእግዚአብሔርን ጥሪ በሕይወታችን ላይ አያመጣም። ጥሪ የሌላቸው ሰዎች አብዛኛውን ጊዜ ሥራ ከመሥራታቸው በፊት የሚያነሡት ጥያቄ አለ። ዛሬ

ዛሬ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በከፍተኛ ደረጃ የተመረቁ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን እንዲያገለግሉ ሲጠየቁ፣ «ስንት ነው የምትከፍሉኝ?» የሚል ምላሽ እንደሚሰጡ እየተነገረ ነው። ወይም «ክፍያው በቂ ካልሆነ ማንም ለው ወንጌላዊ አይሆንም» ሲባል እንለማለን፣ «ደመወዙን ከጨመርን ሰዎች ወንጌላዊ ሆነው ይሠራሉ። ከዚያ የተነሣ፣ የምናገኛቸው ወንጌላውያን ጥሩ ክፍያ ስላለ የሚያገለግሉትን ይሆናል። የእግዚአብሔር ጥሪ ከሰውየው ደመወዝ አይመነጭም። እንደዚያ ያለ አመለካከት ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮ. 2:17 ላይ እንዳስጠነቀቀው ዓይነት ወንጌልን በገንዘብ የምንሸቃቅጥ ሰዎች ያደርገናል። ጥቅማችን እንዲጨምር የምናደርገው ነገር ሁሉ ወንጌልን የመሸቃቀጥ መንገድ ነው። እንደ ለው አንድ ጊዜ፣ «ለምንድን ነው ሁልጊዜ መጋቢዎች ወደ ትልልቅ ቤተ ክርስቲያናት እንዲያገለግሉ ጥሪ የሚመጣቸው?» ብሎ ጠየቀ። እግዚአብሔር አንዳንዴ ሰዎችን ራቅ ወዳለ ቦታዎች አይጠራም እንዴ? ያ የሆነው ከእግዚአብሔር ጥሪ በመነሣት ለሰማናገለግልና እግዚአብሔርን የምናገለግለው እስከተጠቀምን ድረስ ይሆን? በቤተ ክርስቲያን ወስጥ ማገልገል ልክ እንደ ሥራ ሆነ እንዴ እኛም በመንግሥት መሥሪያ ቤት እንዳለው ዓይነት የሥራ ደረጃ እድገት እንድናገኝ እንጠብቃለን እንዴ?

3. የአውራጃዎ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች እንደ መሆናችን፣ ብዙ ኪሎ ሜትሮችን በእግር በመጓዝ ወይም እውቶብስ በመያዝ ይሆናል ወደ ወርሐዊ ስብሰባ የምንሄደው። ከዚያ፣ «ወደ ሽማግሌዎች ስብሰባ የማደርገው ረጅም ጉዞ ነው። የሆነ የማገኘው ጥቅም ከሌለ፣ ለምንድን ነው ያንን ሁሉ መንገድ የምንዘው? እዚያ ለመድረስ ዋጋ ስለ ከፈልኩኝና አስፈላጊ መሪም ስለ ሆንኩኝ፣ ቢያንስ ጥሩ ምግብ (ማለትም፣ ሥጋ) ሊያቀርቡልኝ ይገባል። የትራንስፖርት ወጪዎቼን እስካልሸፈኑልኝ ድረስ ለምንድን ነው ከግል ገንዘብ የምከፍለው? ቤተ ክርስቲያን መክፈል ይኖርባታል።» ብለን ማስብ እንጀምራለን። ለሰዚህ ለምናገኛቸው ጥቂት ጥቅማ

ጥቅሞች «ጥሩ ምግብ»፤ ወይም በኢኮኖሚ እስካልተገደቡ ድረስ ብቻ ማገልገል አንደኛውን። ከዚህ የተነሣ አንዳንድ ቤተ ክርስቲያናት አብዛኛውን የመባ ገንዘብ የሚያውሱት በሽማግሌዎች ላይ፤ ማሰትም በሰብሰባቸው ላይ ስለሚሆን፤ ገንዘቡ ወንጌልን ለማስፋፋት ሳይውል ይቀራል። ጥሪው የት ደረሰ? 'ይህ እግዚአብሔር ከእኔ የሚፈልገው ነው። ጥቅም ባገኝበትም ባላገኝበትም፤ ከራሴ ገንዘብ መክፈል ቢኖርብኝም ባይኖርብኝም አገልግላለሁ' የሚለው ሰሜት የት ደረሰ? ይልቁንም አመለካከታችን፤ «እግዚአብሔር ስዚህ አገልግሎት ከጠራኝ፤ ሰእርሱ ካላኝ ፍቅር የተነሣ አደርገዋለሁ። ምግቡ ጥሩ ቢሆንም ባይሆንም፤ ወይም ምግብ ቢኖርም ባይኖርም፤ ወጪዎቼን ቢመልሱልኝም ባይመልሱልኝም አንኳ፤ ችግር የለም። እንዲያውም፤ እነዚህን ጥቅሞች ማግኘቱ ሰዎች እኔን እና ለአገልግሎት ያሰኝን ተነሣሽነት እንዲጠራጠሩ የሚያደርጋቸው ከሆነ፤ ወይም የወንጌልን መሰፋፋት የሚገድብ ከሆነ፤ ጥቅሙ ይቅርብኝ» ማለት መቻል አለብን።

ጳውሎስ እግዚአብሔር ስለ ስጠው «ጥሪ» የሚናገረውን በዚህ ዘመን እኛ ሰለ አመራር ካለን አስተሳሰብ ጋር አነጻጽር። በ1ኛ ቆሮ. 9:15-18 ላይ ጳውሎስ ወንጌልን የሚሰብከው በምርጫው ሳይሆን በመታዘዙ እንደ ሆነ ይናገራል። በአገልግሎቱ የሚገኝ ጥቅምን እምቢ ብሏል። ሰው ጳውሎስ የሚያገለግለው ጥሩ ገንዘብ ለማግኘትና ከማንም የተሻለ ኑሮ ለመኖር ነው ብሎ እንዲያስብ ጨርሶ አይፈልግም። ይህ ነገር በጣም ሰለሚያሳስበው ደመወዝ እንኳን አይቀበልም ነበር።

በሚገርም ሁኔታ፤ በአሁኑ ወቅት፤ በዓለማችን ላይ ያሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በተሰይሙ የሚከፈላቸው ወንጌላውያንና መጋቢዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ «ሀብታም» ሆነዋል። ከአብዛኛዎቹ የቤተ ክርስቲያን አባላት የተሻለ ደመወዝ አላቸው። እነዚህ አባላት ወደ መሪዎቻቸው ሲመለከቱ የሚያታቸው የተሻሉ ቤቶች፤

ጥሩ ጥሩ ልብሶች፤ ወዘተ. . . ናቸው። «የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን እንዴት ጥሩ ነገር ነው። ከእኛ ገንዘብ ምን እንዳገኙ ተመልከቱ!» ብለው ያሰባሉ። የቤተ ክርስቲያን መሪውም፤ «ታማኝ በመሆኔ እግዚአብሔር እንዴት እንደ ባረከኝ ተመልከቱ» ይላል። ነገር ግን ይህ የኢኮኖሚ አለመመጣጠን ቅናትን አየፈጠረ ሰዎች ስለአገልግሎት ያሰኝን ተነሣሽነት እንዲጠራጠሩ ያደርጋል። ምናልባት «በረከቱ» ክሰይጣን፤ ወይም አገልግሎትን በተላላተ መንገድ ከመረዳት፤ እና እግዚአብሔርን በ«ጥሪ» የማገልገልን ንጽሕና የሚደመስሰ ይሆናል!

ለአገልግሎት ወይም ለመሪነት ከእግዚአብሔር የሚመጣ ጥሪ በእግዚአብሔር መንገድ የመምራት መሠረት ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ታላላቅ መሪዎች ሁሉ መምራት የቻሉት እግዚአብሔር ስለአገልግሎት እንደ ጠራቸው በማወቃቸው ነው። እንዲያውም፤ የመሪነትን ቦታ ለመያዝ በጣም የሚያንገራገሩ ነበሩ። ሙሴ እግዚአብሔር ሌላ ሰውን እንዲልክ ለምኗል (ዘጸአ. 4:13)። ኤርምያስም ለእግዚአብሔር ገና ልጅ እንደ ሆነ ተናግሯል። አንድ ቀንም የነቢይነት ሥራውን ለማቆም ሲሞክር የእግዚአብሔር ቃል በልቡ ሲነድበት መናገር ጀመረ (ኤር. 20:7-9)። ለተጠሩት ሰለነዚህ አገልጋዮች ደመወዝ ጉዳያቸው አልነበረም። ይልቁንም፤ ለእነርሱና ለሕዝቡ አሰፈላጊው ነገር በእግዚአብሔር ለመሥራታቸው ማረጋገጫ ማግኘት ነበር። ከመጽሐፍ ቅዱስ ምን ያህል ርቀናል!

ማጠቃለያ:- መጽሐፍ ቅዱስ ሁልጊዜ መሪ እንዲሆን ሰውን የሚመርጠው እግዚአብሔር እንደ ሆነ ይናገራል። ሰውየው ሥራውን ስለ ፈለገ ወይም ቤተ ክርስቲያን ሰውየው በሽምግልና ወይም በመጋቢነት እንዲያገለግል ስለ ጠራቸው አይደለም ሽማግሌ ወይም መጋቢ የሆነው። መሪነት በቀዳሚነት በሰውየው ወይም ሌላው ቀርቶ በቤተ ክርስቲያን ምርጫ የሚታይ መሆን የለበትም። እግዚአብሔር በሰውየው ሕይወት ያለውን ጥሪ ለማረጋገጥ ቤተ

ክርስቲያንን ሊጠቀም ይችላል። ነገር ግን ጥሪው የሚመጣው ከእግዚአብሔር ነው። ምንም ዓይነት የትምህርት ደረጃ ወይም ደመወዝ የእግዚአብሔርን «ጥሪ» አያመጣም። በእርግጥ ትምህርትና ገንዘብ ላይ ካተኮረን፣ አብዛኛውን ጊዜ ጥሪ እንደሌለን፣ ወይም ቢያንስ ጥሪያችንን እንደ ረሳን ይገልጻል።

እግዚአብሔር መሪ እንድንሆን ካልጠራን፣ መሪ ለመሆን ማንገራገር ይኖርብናል። መሪ መሆን የማይፈልግ ሰው መሪ ሲሆን ጥሩ መሪ አይወጣውም። ያልተጠራ መሪ ከጥቅሙ ጉዳቱ ያመዘናል። በጣም ትንሽ በመሥራት ወይም በዓለማዊያን ኃይልና መንገድ ይመራል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ልክ እንደ ኤርምያስ በተጥታ ነው ለመሪነት የሚጠራን። ነገር ግን አብዛኛውን ጊዜ ጥሪው በተዘዋዋሪ ነው የሚደርሰን። የሚጠራን በልባችን ሰለዎች ሽክም በመስጠት ነው። ለእነርሱ መዳንና ማደግ ካለን ሽክም ውጪ፣ እግዚአብሔርንና ሕዝቡን ማገልገል አንችልም።

መሪ መሆን የሚፈልገን ሰው ተጠንቀቅ። ብዙ ጊዜ ሰዎች መሪ መሆን የሚፈልጉት በመሪነት ውስጥ የሆነ ነገር ስላለ ነው። ያም መንፈሳዊነት አይደለም። አንድ መሪ ሲናገር፣ «እውነተኛና ጥሩ መሪ የመምራት ፍላጎት የሌለው፣ ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ ግፊትና በውጫዊ ሁኔታዎች ተገፋፍቶ የመሪነትን ቦታ የሚይዝ ሰው ነው» ብሏል። መሪ እንዲሆን ከመመረጡ በፊት በንቃት ያላገለገለ ሰውን ይጠራጠሩ። ሽማግሌና መጋቢ የሚለው የማዕረግ ሰም የምናገለግልበትን መንገድ ሲለውጠው አይገባም። ይልቁንም፣ በአመራር ውስጥ ከመሳተፋችን በፊት ሰዎች እንዲያድጉ ራሳችንን ልንሰጥ ይገባል። መሪ ሆኖ መመሪያ አንድን ሰው መንፈሳዊ መሪ አያደርገውም። ይልቁንም፣ ለመሪነት መመሪያችን እግዚአብሔርና ሕዝቡን ሰዎች እረኛቸው እንደ ሆንንና መንፈሳዊ ፍላጎታቸውን እንደምናሟላ በማወቅ ሰለኛ ክብርና እውቅና የሚሰጡበት መሆን አለበት።

7ኛ ጥያቄ:- 1) ሀ) እግዚአብሔር እንዴት ወደ አገልግሎት እንደ ጠራህ ግለጥ። ለ) ምን ዓይነት አገልግሎት ነው በልብህ ያስቀመጠው? ሐ) ራስህን ለዚያ አገልግሎት እንዴት ነው የምታዘጋጀው? መ) አንዴት ነው በአሁኑ ወቅት በዚያ አገልግሎት ውስጥ የምትሳተፈው? 2) ሀ) በቤተ ክርስቲያን አመራር ውስጥ ስለየሃቸው መሪዎች ወይም ያለ እግዚአብሔር ጥሪ ስለሚያገለግሉ ሰዎች ግለጥ። ለ) ይህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ዓይነት ችግር ያስከትላል? ሐ) በአንድ ሰው አገልግሎት ውስጥ የአገልግሎት ወይም የመሪነት ጥሪ ምን ዓይነት ልዩነት ያመጣል?

2. ፍጹም የሆነ ታዛዥነት:- የሚያስከፍሰው ዋጋ ምንም ይሁን ምን የመሪነትን መስቀል መሸከም።

8ኛ ጥያቄ:- ሀ) ዘፍጥ. 12:1 እና 4ን አንብብ። 1) እግዚአብሔር ለአብራም የሰጠው ትእዛዝ ምንድን ነበር? 2) ለአብራም ይህንን ትእዛዝ መቀበል አስቸጋሪ የሆነው ለምንድን ነበር? 3) ከመታዘዙ የተነሣ አብራምና ዓለም የሚያገኟቸውን አንዳንድ በረከቶች ዘርዘር። ለ) ሕዝ. 24:15-18ን አንብብ። 1) እግዚአብሔር ሕዝቅኤል እንዲያደርግ ያዘዘው ምንድን ነበር? 2) ለምን ነበር ይህ ለመታዘዝ አስቸጋሪ የሆነው? ሐ) ኤር. 16:1-2ን አንብብ። 1) እግዚአብሔር ለኤርምያስ የሰጠው ትእዛዝ ምንድን ነበር? 2) ለምንድን ነበር ይህ ትእዛዝ ለመፈጸም አስቸጋሪ የሆነው?

አብዛኛዎቻችን ብዙ ዋጋ ካላስከፈለን እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ፈቃደኛ ነን። እግዚአብሔር እንድናደርግ ባዘዘን ነገር ውስጥ በቂ ጥቅም ካየን፣ ለመታዘዝ ፈቃደኞች ነን። ነገር ግን ጥቅም የሌለው ከሆነ፣ አብዛኛውን ጊዜ አንታዘዝም። ለምሳሌ፣ አንዳንዶ «ሰለዎች ጥሩ ክፍያ ካልከፈልን ሰበተቀር፣ ሰዎች ወንጌላዊ ወይም መጋቢ ሆነው የቤተ ክርስቲያን ሥራ አይሠሩልንም። ሰዎች ወደ አገልግሎት ይሰቡ ዘንድ ጥሩ ክፍያ መክፈል አለብን።» ሲባል እንሰማለን። ያ ማለት እግዚአብሔርን በማገልገል የሚከፈለውን መሥዋዕትነት ከቀነሰን፣ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት እግዚአብሔርን ለመታዘዝ ካልገቡ የሚከፈለው ዋጋ ምንም ይሁን ምን የእግዚአብሔር ሥራ ይበጸጽልል ማለት ነው። ይህ ፈጽሞ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ያልሆነ አሳብ ነው። እንዲህ ዓይነት አባባሎች

እግዚአብሔርን በመታዘዝ ሳይሆን በግላቸው ከሚያገኙት ጥቅም የተነሣ የሚያገለግሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች አሉን ማለት ነው። በሌላ አነጋገር፣ ወንጌልን መሸቃቀጥ ወይም ወንጌልን ሰግል ጥቅም ማዋል ማለት ነው (2ኛ ቆሮ. 2:17)።

መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሪነት ሁልጊዜ ታላቅ ዋጋን ያስከፍላል። አብርሃም ከመባረኩ በፊት ቤተሰቡን ጥሎ መውጣት ነበረበት። ሕዝቅኤል ሚስቱ በትሞት ማልቀስ እንኳን አልተፈቀደለትም ነበር። ኤርምያስ ማግባት አልተፈቀደለትም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሚገኙ ታላላቅ መሪዎች ሁሉ ብዙ መከራን በግላቸው ተቀብለዋል። በዚህ ዘመን ላሉ መሪዎችም ልክ እንዲሁ ነው። ራሳችንን ለሌሎች ሰዎች ስለምንሰጥ፣ የምንፈልገውን አብዛኛውን ነገር እናገኝም። እንደ ጸሐፊ ሲናገር፣ «የክርስቶስ መስቀል በእኛ እንዲሠራ በፈቀድነው መጠን (ለክርስቶስ በመታዘዝ ሕይወታችንን ለሌሎች ስንሰጥ ነው የክርስቶስ ትንሣኤ በእኛ የሚገለጠው። መስቀሉን መሸሽ መንፈሳዊ መሪነትን መተው ነው።)» ብሏል። በቤተ ክርስቲያን አመራር ላይ ያሉት ሰዎች በቂ የግል ጊዜ፣ ከቤተሰቦቻቸው ጋር የሚያላልፉት ጊዜ፣ ወይም ከጓደኞቻቸው ጋር የሚዘናኑበት ጊዜ የላቸውም። በእንደ ወቅት ጓደኞቻችን የነበሩ ሰዎች እንደ ቀድሞው ወዳጅነታቸው አይሆኑልንም። ከዚያ የተነሣ ብቸኞች እንሆናለን። ወይም ከእኛ ሕዝቡ የማያውቀውን ውለታ ይጠብቃሉ። እኛ ግን እግዚአብሔር እንድንሠራ የጠየቀንን ነገር እንሠራለን። ሰዎች እውነት ባልሆኑ ነገሮች ሲከሱን በሕይወታችን «ጠባላ» ትቶ ያልፋል፣ ወይም ያሙናል፣ ወይም አመራራችንን ይቋቋማሉ (2ኛ ቆሮ. 4:7-12)። በቀጣይነት ራሳችንን ለሌሎች በመስጠታችን አካላችንና ሰሜታችን ይደክማል። ነገሮችን ሞክረን እንዳሰብነው ሳይሆን ሲቀር ተስፋ እንቆርጣለን። እኛ ለሌሎች ሰዎች እንደ ነገር ማድረግ እንፈልጋለን፣ ነገር ግን ሰዎቹ በእኛ ላይ ይነሣሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር ሕዝቡን እንድናገለግል ስለ

ጠራን፣ ዋጋ መቀበልን ልንማር ይገባል።

ለእኛ ባይመቸንም እንኳን እግዚአብሔርን መታዘዝን ካልተማርን፣ የቤተ ክርስቲያን መሪ ስንሆን በቀዳሚነት እግዚአብሔርን የሚያስከብርና ለእርሱ የምንታዘዝበትን ሥራ እንሠራም። ይልቁንም፣ ሁልጊዜ እነዚህን ጥያቄዎች እንጠይቃለን።

ሀ. «ከዚህ አገልግሎት ምን እጠቀማለሁ?» ስለዚህ ጥቅም የማያስገኝ ከሆነ፣ እግዚአብሔርን እንታዘዝም። የምናሰበው ስለ ደመወዛችን፣ የጉዞ ወጪያችንን ማን እንደሚሸፍን፣ ማን መጽሐፍ እንደሚገዛልን፣ በመሪነት ደረጃችን ወደ ላይ ክፍ የምንልበትን መንገድ፣ መቼ ቀጣይ ትምህርታችንን እንደምንቀጥል፣ ወዘተ. . . ይሆናል።

ለ. «በመሪነቴ ሕዝቡን እንዴት ነው የማስደስተው?» ውሳኔያችን ሕዝቡን ከማላዘን ይልቅ አብዛኛው ሕዝብ የሚቀበለው እንዲሆን እንጥራለን። የምንመራው በቅድሚያ እግዚአብሔርን ለማስደስት ሳይሆን ሕዝቡን ለማስደስት ይሆናል።

9ኛ ጥያቄ:- ገላ. 1:10ን አንብብ። ጳውሎስ ምን ምርጫ ነበረው? የዘረዘራቸውን እያንዳንዳቸውን ምርጫዎች ወሰዶ ቢሆን ምን ይፈጠር ነበር?

የቤተ ክርስቲያን መሪ መሆን አብዛኛውን ጊዜ በእንዳንድ ሰዎች የማይወደዱ ውሳኔዎችን ማስተላለፍን ያካትታል። በእንደዚህ ያሉ ጊዜያት፣ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን መሪ አንድ ምርጫ አለው። ምርጫውም ውሳኔው ምንም ያህል አስቸጋሪና ተቀባይነት የሌለው ቢሆንም፣ እግዚአብሔርን ለመከተልና ለመታዘዝ መቁረጥ፣ ወይም ደግሞ በመጀመሪያ ሰዎችን ለማስደስት መፈለግ ይሆናል። ለግላችን ባይመቸንም ወይም ውሳኔያችን በብዙ ሰው ተቀባይነት ባያገኝም፣ እግዚአብሔርን መከተልና መታዘዝን ከመረጥን፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ነን ማለት ነው። ነገር ግን በቅድሚያ ለእኛ የሚመቸንንና ጥሩ የሆነውን ነገር በማድረግ የምንመራ ወይም ጥሩ እንዳልሆነ

አያወቅን ሕዝቡ እንደሚፈልገው ብንመራ፤ እኛ የሰው ባሪያዎች ነን ማለት ነው።

እኛ ወይ የግል ደስታችን ባሪያዎች አለያም የሌሎች ሰዎችና የምኞቶቻቸው ባሪያዎች ነን። የራሳችን ደስታና ምቹት ባሪያዎች መሆን፣ ወይም የሌሎች ሰዎች እመሰክቶችና ፍላጎቶች ባሪያዎች መሆን ቀላሉ መንገድ ሊሆንልን ይችላል። ነገር ግን የእግዚአብሔር መንገድ፣ ሰዎች በመንፈሳዊ ብስለት እንዲያድጉ የምንረዳበትን ብቸኛ መንገድ መከተል ከፈለግን፣ በመጀመሪያ ኢየሱስን መታዘዝ መልመድና የእርሱ ባሪያ መሆን አለብን። ከእግዚአብሔር ዘንድ ሽልማትን የምንቀበለው ለእኛ ባይመችም እርሱን ለመታዘዝ ስንወስን ነው።

ሐ. «ኃላፊነቴን ስመወጣት እንዴት አድርጌ ነው በትንሹ ሰለኔ በሚመች መንገድ የምሠራው?» ንግዳችን አስካልተጉዳ ድረስ የሽማግሌዎችን ስብሰባ መካፈል እንፈልጋለን። ወይም ከሥራችን የዓመት አረፍት ብስን እንዳንወጣ፣ ወዘተ. . . እንጥራለን። ነገር ግን የሽማግሌዎች ስብሰባና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን አገልግሎቶች ካልተመቹን፣ እንቀራለን። እናም እግዚአብሔርን በሙሉ ልባችንና ኃይላችን ከማገልገል ይልቅ በግማሽ ልብ እናገለግላለን።

10ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሙሉት እግዚአብሔርን ከመታዘዝ ሸሽተው በከፊል ወደ መታዘዝና በከፊል ወደ መሠዋት የሚሄዱባቸውን መንገዶች ግለጥ። ለ) በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደዚህ ካለው አመራር ምን ውጤት ይገኛል? ሐ) ሌሎችን ባያስደስትም እንኳን እግዚአብሔርን በሙሉት መታዘዝን የመረጥከበትን መንገድ ዘርዘር። መ) የእግዚአብሔር ፍላጎት እንዳልሆነ እያወቅህ ሕይወትህን ቀላል ለማድረግ ወይም የሰዎችን ፍላጎት ለመፈጸም ለትል ውሳኔ የወሰድከባቸውን ጊዜያት ግለጥ።

በጣም እስገራሚው ነገር ሁኔታው ባይመችም መሪዎች ፍጹም መታዘዝን ለእግዚአብሔር ካላዩ፣ ሌሎች አባላትም ያንን ማስተዋልና እግዚአብሔርን በሙሉት መታዘዝ መጀመራቸው ነው።

እግዚአብሔርን መታዘዝ ከመሪዎች ሕይወት «የምንቀስመው» እንጂ፣ ከምስባክ ላይ «የምንማረው» አይደለም። ኃጢአት በንሠራ እንኳን፣ መሪዎች ኃጢአታችንን በግልጽ ንስሐ ካስገቡን፣ ሕዝቡ የኃጢአት ስርየትን ይማራል። ከሕዝቡ ያለንን ክብር ከማጣትና ከአገልግሎት ከመባረር ይልቅ፣ ሰዎች እውነተኛ መንፈሳዊ ብስለት በማላየታችን ይበልጥ ያከብሩናል። ከሁሉ በላይ ግን፣ እግዚአብሔር ደስ ይስኛል፣ ይከብራልም።

ሁለተኛ ቀን፡- ለመንፈሳዊ መሪነት የሚያስፈልጉ ቁልፍ ባሕርያት (ክፍል 4)

ስኬታማ ለሆነ መንፈሳዊ አገልግሎት የሚያስፈልጉ ባሕርያት፡- መሪው ከእግዚአብሔር ጋር ካለው ግንኙነት የሚመነጨ ባሕርያት (ክፍል 2)

እግዚአብሔር በታላቅ ኃይል እንዲጠቀምብን ካስፈለገ፣ እግዚአብሔር የሚጠቀምብን ዓይነት ሰው መሆን አለብን። አመራራችን በተለያዩ የሕይወታችን ክፍል ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ግንኙነት እንደሚነሣ ማረጋገጥ አለብን። በትላንትናው ዕለት አያንዳንዱ አገልጋይና መሪ እግዚአብሔር ለተለየ አገልግሎት እንደ ጠራው ማረጋገጥ እንዳለበት አይተናል። የተጠራንበት አገልግሎት ባይመቸንና ታዋቂነትን ባያመጣልንም፣ በዚያ አገልግሎት እግዚአብሔርን መታዘዝ አለብን። የሚከተሉት ባሕርያት መሪዎች ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን የግንኙነት ደረጃ ይገልጻሉ።

3. ታማኝነት፡- ሰዎች ባያዩንም እንኳን፣ እግዚአብሔር የሰጠንን ሥራ በመሥራት ታማኝ መሆን።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዘፍጥ. 39:1-6ን እንብብ። 1) የሌፍ የት ነበረ? እንዴት ነው እዚያ ሊገባ የቻለው? 2) እግዚአብሔር ለየሌፍ ምን አደረገለት? 3) እግዚአብሔር የሌፍን ሊባርከበት የቻለው የየሌፍ ባሕሪ ምንድን ነበር? ለ) ማቴ. 25:14-28ን እንብብ። 1) ጌታው ለአገልጋዮቹ ሁሉ የሰጣቸው

ምንድን ነበር? 2) እያንዳንዱ ባሪያ በተሰጠው ነገር ምን አደረገ? 3) ታማኝ የሆኑትን ጌታቸው አንዴት ሸሰመ? 4) ጌታው በሰጠው ገንዘብ ታማኝ ያልሆነውን ባሪያ ጌታው ምን አደረገው? 5) ይህ ስለ ቤተ ክርስቲያን አመራር ምን ያስተምረናል?

በመሪነት ውስጥ ጥቂት ባሕርያት ከታማኝነት ይበልጥ አስፈላጊ ናቸው። ታማኝነት እምነት የሚጣልበት ሰው የመሆን ባሕሪ ነው። ያ ማለት ለዎች ምንም ይሁን ምን ለመሥራት የተሰማማነውን ነገር እንደምንሠራ ያምናሉ ማለት ነው። በአንድ በተወሰነ ቦታ በአንድ በተወሰነ ሰዓት እንገኛለን፣ ብለን ከተናገርን፣ ታማኞች ከሆንን ባልነው ቦታና ጊዜ እንገኛለን። ታማኝነት ማለት አንድን ነገር እናደርጋለን ብለን በተናገርንበት ጊዜ ማድረግ ነው። ለዎች ቃላቸውን ይጠብቃሉ ብለው የማያምኑን ከሆነ፣ ለዎች በአመራራችን ላይ እምነት አይኖራቸውም።

ሀ) ጠቀሜታቸው ያልጉላ አገልግሎቶችን በማገልገል ታማኝ መሆን። የቤተ ክርስቲያን አመራር መሠረት ያደረገው መመሪያ ለትልልቅ ኃላፊነቶች ከመታመናችን በፊት በትንንሽ አገልግሎቶች ላይ ታማኝነትን ማሳየት ነው። እግዚአብሔር በትንንሽ ነገሮች ላይ ለንታመን የሚሸልመን በታላላቅ የአገልግሎት ዕድሎች ነው። ይህንን በዮሴፍ ሕይወት ማየት እንችላለን። እግዚአብሔር የሴፍ በባርነት ተሸጦ ጲጥፋራ ቤት እንዲገባ ፈቀደ። የሴፍ ባሪያ በመሆኑ በእግዚአብሔር፣ በቤተሰቡና በሌሎች ላይ ሊማረር ይችል ነበር። ነገር ግን አልተማረረም። ልክ እንደ ሌሎቹ ባሪያዎች ሊገደድ ብቻ መሥራት ይችል ነበር። አለቃው ሲያየው ሲያየው ብቻ ትንሽ ትንሽ ሊሠራ ይችል ነበር። ነገር ግን አዲስና ትንሹ ባሪያ ሆኖ እያለም እንኳ፣ ጠንክሮ ይሠራ ነበር። ሆኖም የሴፍ እግዚአብሔር አርሱን ለማክበር ታማኝነቱን እንደሚጠቀም አያውቅም ነበር። «ጠንክራ ክሠራሁ በሌሎች ባሪያዎች ላይ እሾምና ከባድ ሥራ መሥራቱ ይቀርልኛል» ብሎ አላለበም። እርሱ ያሰብ የነበረው ጠንክሮ በመሥራት እግዚአብሔርን ማክበር ነበር።

እግዚአብሔር የዮሴፍን አመለካከትና ታማኝ አገልግሎቱን ባርኮ በጲጥፋራ ቤት ላይ መሪ አድርጎ ሾመው። የሴፍ በአንድ ሰው ቤት ላይ ታማኝ ነበር፣ ነገር ግን በፈጠራ ክስ እስር ቤት ገባ። በድጋሚ በእግዚአብሔርና በሌሎች ለዎች ላይ ማማረር ይችል ነበር። ወይም ልክ እንደ እስረኛ ትንሽ ትንሽ ለመሥራት መወለን ይችል ነበር። ነገር ግን የሴፍ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን እምነት ጠብቆ በታማኝነት እስር ቤት ውስጥ አገልገለ፣ ያንን ሲያደርግ እግዚአብሔር ለታላቅ የመሪነት ቦታ ያስነሣኛል ብሎ አልነበረም። ዳግም፣ እግዚአብሔር የሴፍ ታማኝ እንደ ሆነ አይቶ በእስር ቤቱ ላይ በሁለተኛ የአመራር ደረጃ ላይ አስቀመጠው። የሴፍም በእስር ቤት ውስጥ ብዙ ለዎች አመራሩ ታማኝ ነበረ። በእነዚህ ሁለት የአመራር ደረጃዎች ላይ የተሰጠውን ኃላፊነት በታማኝነት ስለ ተወጣ እግዚአብሔር በወቅቱ በዓለም ላይ ኃይል በነበረችው አገር ግብጽ ላይ መሪ እንዲሆን አሰነሣው። በፈርዖን ሥር ሆኖ ጠቅላይ ሚኒስትርነት አገልገለ። እግዚአብሔርን፣ ቤተሰቡንና ግብጽ የምትባለውን አገር በታማኝነት አገልገለ። የዚያ ምክንያት ከዚያ በፊት በትንንሽ ነገሮች ላይ ታማኝ ስለ ነበረ ነው።

የታማኝነት ባሕሪን የምናሳድገው በመሪነት ከተመረጥን በኋላ አይደለም። ባሕሪያችን ሊያድግ የሚገባው በመሪነት ከመመረጣችን በፊት ነው። ያ የሚጀምረው ቤተሰቦቻችን ከብቶችን እንደ መጠበቅ ያሉ ነገሮችን እንድንፈጽም ሊያዘዙን ነው። የተሰጠንን ሥራ ጥሩ አድርገን ካልሠራን፣ ማንም ባያየንና ቤተሰባችንም ወደ ሜዳ ወጥተን ስላደረግነው ነገር ባያውቁም፣ እግዚአብሔር ግን ወደ ተሻለ የአገልግሎት ደረጃ አያመጣንም። እግዚአብሔር ሌሎች አማኞች በእምነት እንዲያድጉ እንድንረዳቸው ሲጠይቁን፣ በምንችለው ኃይል አማኝን ደቀ መዝሙር ካለደረግን፣ ለእግዚአብሔር ታማኝ የመሆንን ባሕሪ ሳናሳድግ እንቀራለን። ወይም ቤተ ክርስቲያንን እንድናጸዳ ለንጠይቅ በፈቃደኝነት ጥሩ አድርገን ካጸዳን፣ የታማኝነት ባሕርያችን አድጓል ማለት ነው። እኛ

ም እግዚአብሔር በሚረዳው ነገር ላይ ታማኝ ሆነን ካየን፤ የበለጠ ኃላፊነት ይሰጠናል። የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት መሪ እንድንሆን ይጠይቀን ይሆናል። በዚያ ታማኝ ከሆንን፤ የኅብረት ጸሎት ቡድን መሪ እንድንሆን ይጠይቀን ይሆናል። ያንን ቡድን በታማኝነት ካገለገልን፤ ዲያቆን እንድንሆን እንጠየቅ ይሆናል። የቤተ ክርስቲያን አባላትን በታማኝነት ካገለገልን፤ እግዚአብሔር ሽማግሌ ወይም አገልጋይ አድርጎ ለታላቅ ኃላፊነት ይስነግናል። እግዚአብሔር መሪን የሚያሳድግበት መንገድ ጥቂቶች ብቻ በብዙ ሰዎች ፊት ስለሚቆሙበት አገልግሎት የሚያስቡባቸውን ትንንሽ አገልግሎቶች ነው። በእያንዳንዱ ደረጃ እግዚአብሔር ማንም ባያየንም አንኳን በታማኝነት እንድናገለግል ይጠይቀናል። ያንን ትጋታችንን የሚያየው እግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን፤ ሰዎችም በትንንሽ ነገሮች ላይ በታማኝነት የሚያገለግሉ ሰዎችን ያውቃሉ። አናም እነዚያ ሰዎች ሌሎች ሰዎች ወደ ላቀ የአመራር ደረጃ የሚነሡበት የእግዚአብሔር መሣሪያ ይሆናሉ።

ለ. ማንም ባያይ ታማኝ መሆን። ብዙ ሰዎች ጥሩ አድርገው የሚያገለግሉት ሰው ሲያሳዩት ነው። ነገር ግን ባሕሪ የሚፈተነው ማንም ሰው ሳያየን ስናገለግል ነው። ዳዊት የመሪነት ችሎታውን ያሳደገው የአባቱን በጎች በመጠበቅ አገልግሎቱ ላይ ታማኝ በመሆን ነበር። ሁልጊዜ ብቻውን በጎቹን ጥሩ ወደ ሆነው ሣር፤ ጥሩ ወደ ሆነው ወጋ በመውሰድ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ ይሰጣቸው ነበር። በጎቹን ለመውሰድ አውራ ሲመጣ፤ ዳዊት ለበጎቹ ሲል ነፍሱን አሳልፎ በመስጠት ይታገላል (1ኛ ሳሙ. 17:33-37)። ያንን ከእግዚአብሔር በቀር ማንም አያይም። ነገር ግን ዳዊት ሌሎች ሰዎች የሚያስፈልጋቸውን ነገር በታማኝነት የማሟላትን ባሕሪ በማሳደግ ላይ ነበረ። ስለዚህ እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚንከባከብ መሪ መቀባት ሲፈልግ፤ ያልታየውንና ያልተስተዋለውን በቤተሰቡም ወጣት የሆነውን ሰው መረጠ (1ኛ ሳሙ. 16:11-13)። ከዚያም ጉሲያድ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ

ወርነት ሲከፍት፤ ዳዊት በሳኦል ደጅ በሕዝብ ሁሉ ፊት እንዲሁም በምድራቱ ለማገልገል ዝግጁ ነበረ፤ ምክንያቱም ብቻውን በጎቹን ሲጠብቅ ድል ለማግኘት በእግዚአብሔር ላይ መደገፍን በመማሩ ነበር።

በተመሳሳይ ሁኔታ፤ እንድንሠራቸው እግዚአብሔር የሚጠይቀን ብዙ አገልግሎቶች አሉ፤ በተለይ ወጣት እያለን ተራና ስናገለግል ሰዎች እኛን የማያዩባቸው ብዙ አገልግሎቶች አሉ። ወደ ገበያ ሄደን ለቤተ ክርስቲያን የሚሆኑ ነገሮች እንድንገዛ ልንጠየቅ እንችላለን። በቅልጥፍናና በጥሩ ሁኔታ ለመርዳት ከመፈለግ ተነሥተን ካደረግነው ማንም ሳያውቅ ይችላል። ነገር ግን እግዚአብሔር ያያል። ወይም ከስብሰባ በፊት ቤተ ክርስቲያን እንድናጸዳ ከተጠየቅን በውስጣችን እየተናደድንና እየተነጫነጭን ከመሥራት ይልቅ በጸጥታ ሥራውን ብንሠራና ኢየሱስ ራሱ እንደሚመጣ አድርገን ወለሉን ካጸዳን፤ እግዚአብሔር ያየናል። በራሱ ጊዜ፤ በሰውር ያደረግነውን ሁሉ ያየው እግዚአብሔር ለታላቅ አገልግሎት ይሾመናል። ነገር ግን ከተነጫነጭን ወይም በግማሽ ልብ ሥራውን ከሠራን ወይም ሥራውን ሰው ሲያየን ብቻ የምንሠራው ከሆነ፤ ታማኝነትን ባለመማራችን እግዚአብሔር በመሪነት አያስነግንም። ወይም መሪ እነኳን ብንሆን፤ እንደ ሽማግሌ በማገልገል ታማኝ አንሆንም። ጳውሎስ ለቆላስይስ ባሪያዎች ሲናገር፤ «ባሮች ሆይ፤ ሰውን ለማስደሰትና ለታይታ ብላችሁ ሳይሆን በቅን ልብ ጌታን በመፍራት ለምድራዊ ጌቶቻችሁ በሁሉ ነገር ታዘዙ እየፈራችሁ አንጂ፤ ሰሰው ደስ እንደምታሰኙ ለታይታ የምትገዙ ስትሆኑ፤ በሥጋ ጌቶቻችሁ በሁሉ ታዘዙ። የምታደርጉትን ሁሉ ለሰው ሳይሆን ለጌታ እንደምታደርጉት ቁጥራችሁ በሙሉ ልባችሁ አድርጉት፤ ከጌታ ዘንድ እንደ ብድራት የምትቀበሉት ርስት እንዳለ ታውቃላችሁና፤ የምታገለግሉት ጌታ ክርስቶስን ነው» (ቆላ. 3:22-24) አድርጎ ያለን ማንም ይሁን ማን ቁጥር ውስጥ የሚገባ አይደለም። በመጨረሻ፤ የምናደርገው

ለክርስቶስ ነው። በምንችለው ኃይል ሁሉ በታማኝነት ካልሠራን፤ ኢየሱስን በምንችለው አቅም አላገለገልንም ማለት ነው።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በሕይወትህ ወይም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህ በትንንሽ ነገሮች ላይ የመታመን መመሪያ ታላላቅ ኃላፊነቶችን ሲያመጣ እንዴት እንዳየህ ግለጥ። ለ) ሰዎች እንድትሠራቸው የጠየቁህን የተለመዱና አስፈላጊ ነገሮችን ዘርዘር። እነዚህን ነገሮች እንዴት በታማኝነት እንደፈጸምክላቸው ግለጥ። ሐ) እግዚአብሔር እሁን እንድታደርጋቸው የጠየቀህ እንዳንድ ነገሮች ምን ምን ናቸው? የተጠየቅኸውን በመፈጸሙ ረገድ ታማኝነትን እንዴት እያላየህ እንደ ሆነ ግለጥ። መ) ኢየሱስንና ሌሎችን በምትችለው አቅም ሁሉ በማገልገል ላይ ካልሆኑክ፣ ጊዜ ወስደህ ጸልይ። በእነዚያ አገልግሎቶች ላይ በታማኝነት ለማገልገል ራስህን ሰጥ።

አንደ ቤተ ክርስቲያን፣ እግዚአብሔር መሪን ከሚያሳድግበት መንገድ ውጪ አንዳንዴ መጠንቀቅ አለብን። አንድ ወጣት፣ «መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አስገብኝ፣ ስመረቅ፣ የዚህች ቤተ ክርስቲያን መጋቢ አሆናለሁ» አለ። አንዳንድ ሰዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ውስጥ ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የተማሩት አውቀትና የሚሰጣቸው ወረቀት በሕዝብ ፊት ለማገልገል የሚያበቃቸው ይመስላቸዋል። ከትምህርት ቤት ሲመርቁ፣ ከፍተኛ የአመራር ቦታ እንደሚገባቸው ያስባሉ። ካልተቀጠሩ የተሰደቡ፣ ያልተከበሩ፣ ወይም ከፍተኛ የመሪነት ቦታ ያልተሰጣቸው ይመስላቸዋል። ነገር ግን እግዚአብሔር፣ «በመጀመሪያ ወንጌላዊነት ሹመትን ከማግኘትህ በፊት በታማኝነት ስለ እኔ መስክረህ አሳዩኝ።» ወይም «በመጋቢነት አንተን ከመሾሜ በፊት ሽማግሌዎች በለማያውቁቸው አማኞች ያለህን መቆርቆር በታማኝነት እነርሱን በመንፈሳዊ ሕይወት እንዲበስሉ በማድረግ አሳዩኝ።» ነው የሚላቸው። የመጋቢ ልብ የማያድገው በዚያ ነው። ወይም «ማንም ሳይጠይቅህ ቤተ ክርስቲያን አጽዳ፣ መታጠቢያ ቤቶችን አጽዳ፣ ወንበሮችንም አስተካክል። ስለ ቤቴ ግድ ይበልህ። እነዚህ ነገሮች ታላላቅ የመሪነት ኃላፊነቶችን አንደምትወጣ ያላዩኛል።»

ነው የሚለን።

እግዚአብሔር መሪዎችን የሚያሳድግበትን መንገድ፣ ማለትም ክትልልቅ ኃላፊነት በፊት በትንንሽ አገልግሎት መታመንን ካላክበርን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ትልቅ ጉዳት አናመጣለን። ውጤቱም ሰው ካላየቸው በስተቀር በታማኝነት ማገልገል ምን እንደ ሆነ የማያውቁ ወንጌላውያንና መጋቢዎችን ማፍራት ነው። ስለዚህ፣ ሽማግሌዎች አስካልተገኙና እንዲሠሩ አስካልተነገሯቸው ድረስ በሚችሉት ኃይል ሁሉ አይሠሩም። ለአገልግሎታቸው ታማኝ አይደሉም፣ ነገር ግን ሥራቸውን ላለማጣት ብቻ ትንሽ ትንሽ ይሠራሉ። ወይም የትምህርት ደረጃቸውን ብቻውን የታላቅነትና የስኬት ቁልፍ አድርገው በማሰብ ይኮራሉ። አነርሱ ክደረሱበት የትምህርት ደረጃ ያነሰ የትምህርት ደረጃ ያለውን ሰው ሁሉ በንቀት ነው የሚመለከቱት። ሽማግሌዎች እነርሱ የሚፈልጉትን ነገር ካላደረጉ፣ በኩራት ተነሥተው ቤተ ክርስቲያንን በመክፈል በወጣቶችና በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መካከል መለያየትን ይፈጥራሉ። መሪነት የሚገኘው በትምህርት ነው የሚለውን ባሕላዊ አስተሳሰባችንን ጥሰን ማለፍ አለብን። በትንንሽ ነገሮች ላይ ከመታመን ተነሥቶ ወደ ትልልቅ ሹመት ወደሚያደርሰው የእግዚአብሔር አሠራር ልንመልስ ይገባል።

4. ምሪት ለመቀበልና የመምራት ችሎታን ለማሳደግ በእግዚአብሔር መታመን።

ተሰጥሎ ላላቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ትልቁ አደጋ ነገሮችን በራላቸው ጥንካሬ መሥራት ነው። አብዛኛውን ጊዜ መሪዎች ብዙ የተፈጥሮ ችሎታ አላቸው። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ፣ አስፈላጊው ነገር በራሳችን ጥንካሬ የምንሠራው ነገር ሳይሆን፣ እግዚአብሔር በእኛ አልፎ በራሱ ጥንካሬ የሚሠራው ነው። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አገልግሎታቸውን በተመለከተ በእርሱ መታመንን መማር

አለባቸው። ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ወደ አገልግሎት ሲያሠማራ ያለ እኔ ምንም ልታደርጉ አትችሉም ብሏቸዋል (ዮሐ. 15:5)። ጳውሎስ ሁሉን ማድረግ የሚችለው እግዚአብሔር ጥንካሬን ስለ ሰጠውና ስላለቻለው እንደ ሆነ ተናግሯል (ፊልጵ. 4:13)።

13ኛ ጥያቄ፡- የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብብ። 2ኛ ቆሮ. 4:7-12፤ 12:7-10፤ 2:17፤ 4:1-2። ለመሪነት በእግዚአብሔር ስለ መታመን ምን እንማራለን?

የ2ኛ ቆሮንቶስ መልእክት በዚህ እውነት ላይ ያተኩራል። የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ለእግዚአብሔር ክብር የማገልገል ችሎታና ጥንካሬ የሚመጣው እኛ ስንደክም እንደ ሆነ ሲያስታውሱ ይገባል። በ2ኛ ቆሮንቶስ መልእክት ውስጥ ያሉትን የሚከተሉትን እውነቶች አስተውል።

ሀ. 2ኛ ቆሮ. 4:7-12፡- እግዚአብሔር የቤተ ክርስቲያን እድገትና ልማት የእርሱ ኃይል ሥራ እንጂ የመሪው ችሎታ እንዲሆን አይፈልግም። ለሰዚህ፣ እግዚአብሔር ኃይለኛና የክብረውን ወንጌል «በሽክላ ዕቃ» ውስጥ አስቀመጠ። ደካማው ሥጋችንና ኃጢአተኛው ተፈጥሮአችን እግዚአብሔር ኃይለኛውን ወንጌል ለሰዎች ያሳይ ዘንድ ዕድሉን ይሰጠዋል። በሕይወታችን ሊያሸንፉን የደረሱ አስቸጋሪ ነገሮችን እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስ ኃይልን በማሳየት ደካማ በሆኑ ሰዎች አልፎ መንግሥቱን ይገነባል።

ለ. 2ኛ ቆሮ. 12:7-10፡- ጳውሎስ የተፈጥሮ ተሰጥኦ ያለው ሰው ነው። እግዚአብሔርም አስገራሚ ችሎታንና መንፈሳዊ ሰጠታን በመስጠት አከበረው። እግዚአብሔር በልዩ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ታላቅነት በራሕይ እንዲያይ ፈቅዶለታል። ነገር ግን እግዚአብሔር ይህ ልዩ ራሕይ ለሰው ልጆች አደገኛ እንደ ሆነ ያውቃል። ስለዚህ ለጳውሎስ የግል ድካሙን ለመግለጥ ችግር ሰጠው። ጳውሎስ እግዚአብሔር እንዲያስወግድለት ሲጻልይ እንኳን፣ እግዚአብሔር ለጳውሎስ አስፈላጊ እንደ ሆነ በመግለጥ አምቤ አለው። ጠንካራ

እካል ባሰው ጳውሎስ ከመጠቀም ይልቅ ደካማ በሆነው ጳውሎስ ታላቅነቱን ገለጠ። ጳውሎስ በ2ኛ ቆሮ. 3:4-5 ላይ እንደ ተናገረው፣ ስኬቱ የመጣው እግዚአብሔር በእርሱ ለመጠቀም ስለ መረጠው ነው። በውስጡ ካለው ኃይል የተነሣ አልነበረም።

ሐ. 2ኛ ቆሮ. 2:17፣ 4:1-2፡- ጳውሎስ ለዎች እንዲያምኑት ለማድረግ ወይም ራሱን ስኬታማ ለማድረግ «ማታለያም» ሆነ ሥጋዊ መሣሪያ አልተጠቀመም። የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ በግልጽ ለመስበክና በሰዎች ሕይወት ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተአምራትና ደኅንነትን እንዲሠራ በመፍቀድ ወሰነ።

ጳውሎስ በአገልግሎቱና በነገር ሁሉ በእግዚአብሔር መደገፍን ስለ ተማረ፣ እግዚአብሔር በሕይወቱ እንዲሆን በሚፈቅደው ነገር ሁሉ «በቃኝ» ተምሯል። (ፊልጵ. 4:11-13ን ተመልከት)። ጳውሎስ ከእግዚአብሔር መገኘት ሌላ በሕይወቱ የሚፈልገው ነገር አልነበረም። ጳውሎስ ሞት ቢሆንም እንኳን ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ክብር ለማፍለስ ፈቃደኛ ነበረ (2ኛ ቆሮ. 2:15-16፤ 2ኛ ጢሞ. 4:6) ጳውሎስ የእርሱ ሕይወትና የግል ምቹቱ አስፈላጊ እንዳልሆነ አውቋል። አስፈላጊው ነገር ቶሎ ይሙትም ይቆይ፣ ሕይወቱ ለእግዚአብሔር ክብር መዋሉ ነው። ጳውሎስ ለእግዚአብሔር ክብር ለያደርግ ለሰሚፈልገው ነገር በእግዚአብሔር ላይ ይደገፍ ስለ ነበር፣ ራሱን ከሞት ለመጠበቅ መጣርም ሆነ አካላዊ ጥቅምን ማግኘት ለእርሱ ቦታ አልነበራቸውም።

እንደ መሪነታችን፣ ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ላይ ልንደገፍ ይገባል። በእግዚአብሔር ላይ የምንደገፈው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ማድረግ እንደሚፈልግ እንዲነግረን ነው። ሥራውን መሥራት የሚችሉ ትክክለኛ ሰዎችን እንዲስጠን በእርሱ ላይ እንታመናለን። እግዚአብሔር ለሥራው የሚሆን ገንዘብ እንዲሰጠን በእግዚአብሔር ላይ እንታመናለን። በአመራራችን ላይ የሥጋ ፍላጎታችን እንዳያሸንፈን ለየዕለት ጥንካሬአችን በእግዚአብሔር ልንታመን ይገባል። ራሳችንን ዝቅ በማድረግ መምራት እንድንችል

በአግዚአብሔር እንታመናለን። በአግዚአብሔር ላይ በሙሉ መታመን መኖርን ተምረሃል?

14ኛ ጥያቄ:- ሀ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አብዛኛውን ጊዜ በራሳቸው ጥበብ፣ ትምህርት፣ ከታላላቅ ለዎች ጋር ባላቸው ግንኙነት፣ በሃብታቸው፣ ባላቸው የመከራከሪያ ነጥብ ወይም የአግዚአብሔርን ሥራ በማስፈጸም ጋይላቸው የሚታመኑበትን መንገዶች ግለጥ። ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አግዚአብሔር የራሳቸውን ድካም እንዲረዱ እንደሚፈልግ ቢገባቸውና በአግዚአብሔር ላይ ብቻ ታምነው የአግዚአብሔርን ቃል ለስኬታቸው ቢለብኩ ኖሮ ምን ያህል የተለየ አገልግሎት ይኖራቸው ነበር። ሐ) «ደካማ» የሆኑትን ጥቂት ነገሮች በርዝር። አግዚአብሔር በሕይወትህ ጋይሉን እንዲያሳይ እነዚህ ድክመቶች በምን መልኩ ይጠቅሙታል?

15ኛ ጥያቄ:- መሪዎች ከአግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት የሚያሳዩትን ከላይ ያየናቸውን ለስኬታማ መንፈሳዊ አገልግሎት የሚያስፈልጉትን አራት ባሕሪዎች ቃኙ። ሀ) እነዚህ አራት ባሕሪዎች የሕይወትህ ክፍሎች ናቸው? መልስህን አብራራ። ለ) አግዚአብሔር ይበልጥ ውጤታማ በሆነ መልኩ ይጠቀምብህ ዘንድ በእነዚህ አራት ባሕሪዎች ለማድረግ ምን ማድረግ ይገባሃል?

ስኬታማ ለሆነ መንፈሳዊ አገልግሎት የሚያስፈልጉ ባሕርያት:- ከመሪው ውስጣዊ ሕይወቱ የሚመጡ ባሕርያት (ክፍል 1)

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሪዎች ለአግዚአብሔር ክብር በሚያመጣ መንገድ ማገልገል ካለባቸው፣ መሪዎች ከአግዚአብሔር ጋር ባላቸው ግንኙነት ሊያሳድጓቸው የሚገቡ ጥቂት ባሕርያትን አጥንተናል። ሁለተኛው የባሕሪ ምድብ የሚመስከተው መሪዎች ውጤታማ በሆነ መልኩ ይመሩ ዘንድ የትኞቹን የግል ባሕርያት ማሳደግ እንዳስባቸው በማሳየት ላይ ይሆናል።

16ኛ ጥያቄ:- መሳፍንት 6 እና 7ን አንብቡ። ሀ) ጌዴዎን ድፍረት ያሳየባቸውን መንገዶች ዘርዝር። ለ) ከአግዚአብሔር ቃል ውስጥ መሪነት

ድፍረትን የሚጠይቅባቸውን ምሳሌዎች ዘርዝር። ሐ) ለቤተ ክርስቲያን መሪ ድፍረት ለምን ያስፈልጋል ብለህ ታስባለህ?

1. ድፍረት:- ሁሉንም ሁኔታዎች የመቋቋም ችሎታና ስለውነትና ለወንጌል እስፈላጊ እስከ ሆነ ድረስ ክስዎች ሁሉ የተለየ እቋም መያዝ ነው።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በጣም ድፍረት ሊኖራቸው ይገባል። መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሊደረግ የኖረውን ነገር ከመቀጠል ይልቅ አፋዲስ ነገሮችን ለመሞከር ድፍረት ያስፈልጋቸዋል። ድፍረት ሌሎች በማይስማሙበት ጊዜም እንኳ ስለምነታችን ብቻችንን እንዳንቆም ያስችላል። ድፍረት የሐሰት ወይም ሚዛናዊ ያልሆነ ትምህርት የሚያስተምሩ እስተማሪዎች በሌሎች ዘንድ ዝነኛ ቢሆኑም እንኳን፣ እንደንቋቋማቸው ያደርገናል። ሌሎች ሽማግሌዎች ቢያደርጉትም እንኳን፣ በድፍረት በአግዚአብሔር ዓይን ትክክል ያልሆነውን ነገር መቋቋም እንችላለን። ድፍረት የሌለው ማንኛውም ሰው የአግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚገባ መምራት አይችልም።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ቦታ መንፈሳዊ ድፍረትን እናያለን። በኢያሱ 1:6-9 አግዚአብሔር በተደጋጋሚ ለእዲሱ መሪ ኢያሱ፣ በርታ ጠንክር ሲሰው እናያለን። የጌዴዎን ድፍረት 300 ሰዎችን ብቻ ይዞ ታላቅ ሠራዊት እንዲገጥም እድርጉታል። ጻዊትም ታላላቅ ወታደሮች እንኳን ፈርተው ባሰበት ሰዓት በድፍረት ጉልደን ገጥሟል። የጳውሎስ ድፍረት እስርና ሞትን ያስ አንዳች ፍርሃትና ሽሽት እንዲቀበል እድርገውታል። ድፍረቱ ጴጥርስ የወንጌልን ቅንነት የሚጉዳ ነገር ሊያደርግ ሲያየው ፊት ለፊት እንዲቃወመው አድርጎታል (ገላ. 2:11-14)።

እንዲህ ያሰው ድፍረት ከየት ይመጣል? ይህ ወደ መሪነት ከመግባታችን በፊት ልናሳድገው የሚገባ ነገር ነው። ድፍረት የሚመጣው አግዚአብሔር ማን እንደ ሆነ ከመረዳትና በምንም

ዓይነት ሁኔታ ውስጥ በእርሱ ከመተማመን ነው። ያ የሚጀምረው ገና በትምህርት ቤት እያለን ዓደኞቻችን እያሾፉብን ለእግዚአብሔር ጽኑ እቋም ይዘን ከቆምንበት ዘመን ነው። ድፍረታችን የሚያድገው በመዘምራትን በድናችን ውስጥ ሌሎች ሰዎች ትክክል ያልሆነ ነገር ሲሠሩ እነርሱን በመቃወም ለመናገር ስንገደድ ነው። እርሱንና ቃሉን በማመን ብቻችንን ከእግዚአብሔር ጋር መቆም ስንማር ነው የቤተ ክርስቲያን መሪ ስንሆን የሚያስፈልገንን ድፍረት የምናሳድገው። መሪነት በጣም ብቸኛ የምንሆንበት ቦታ ነው። ይህም ማለት ያለምንም ማዳላት በክርስቶስ ወንድምና እገታቻችን ከሆኑት ጋር መሥራት ሲገባቸው፤ እንደ ባሕላቸው መምራት የሚፈልጉ ሽማግሌዎችን፤ ለራሳቸው ዘመዶችና ጎሣዎች የሚያዳሉ ሽማግሌዎችን ተቃውመን የምንቆምበት ነው። ድፍረት ማጣት ማለት ዝምተኛ መሆንና ስሕተት ሲሠሩም አብሮ መሥራት ነው። ድፍረት ሁሉም ሽማግሌዎች ሲቃወሙንና ከመሪነት ሲያስነሡን እንኳን ሰጠውን መቆም ነው።

የሚያስገርመው፤ ምንም እንኳን በእግዚአብሔር ላይ ካለን ፍጹም እምነት የተነሣ ከሌሎች ጋር ጊዜያዊ ግጭት ቢፈጥርብንም፤ የኋላ ኋላ ግን ሌሎች ምንም ቢሉ በሚያምነው ነገር የሚጸናን የቤተ ክርስቲያን መሪ ሰዎች ማክበራቸው ነው። ያንን በትሕትና በእግዚአብሔር በመታመን ካደረገው፤ ሰዎች ያ ሰው መሪያቸው እንዲሆን ወደ እርሱ ይመጣሉ። ሁልጊዜ ትክክል የሆነውን ነገር እንደሚናገርና እንደሚሠራ ያምናሉ። እግዚአብሔርም ለእርሱ ካለው ፍቅር የተነሣ ልጁ ይስሐቅን እንደ ሠዋው አብርሃም መልካም ዝናና ታዋቂነታቸውን ለእግዚአብሔር ፍቅር የሚሠዉትን መሪዎች ያከብራቸዋል።

17ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የቤተ ክርስቲያን መሪ ድፍረት እንዲኖረው ስለሚያስፈልግበት ሁኔታ ዘርዘር። ለ) ድፍረት ማጣት በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ላይ ስለሚያስከትለው ተጽዕኖ ግለጥ። ሐ) በምን ዓይነት መንገድ ነው የእንደ ሰው ድፍረት በሌሎች ዘንድ ከብርን የሚያመጣለት?

2. ትሕትና፡- ራሳችንን ከሌሎች የተሻልን አድርገን አሰማየትና ሌሎች ክብርን እንዲቀበሉ መፍቀድ።

18ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 11:28-30፤ ሱቃ. 18:14፤ ፊልጵ. 2:8-9፤ 1ኛ ጴጥ. 5:5-6ን እንብብ። ሀ) ትሕት ስለ መሆን እነዚህ ጥቅሶች ምን ያስተምሩናል? ለ) ከኢየሱስ ሕይወት ስለ ትሕትና ምን እንማራለን? ሐ) ትሕትና በጣም አስፈላጊ የቤተ ክርስቲያን መሪ ባሕሪ የሆነው ለምንድን ነው?

ግሪኮች የትሕትናን ባሕሪ አያከብሩም ነበር። ቃሉ ያገለግል የነበረው ሌሎችን በመፍራት የሚንቀጠቀጥና፤ ሰዎች በጣም የሚናቅ ነው ብለው የሚገልጡት ሰው ነው። ነገር ግን ይህ ቃል በክርስትና ውስጥ እጅግ አስፈላጊ ከሆኑት የመንፈሳዊ ሰዎች ባሕሪ ውስጥ አንዱን ነው የሚገልጠው። መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ እግዚአብሔር ኩራትን ሁሉ እንደሚጠላና ትሕትናን እንደሚያከብር ይናገራል። ሙሴ ታላቅ የተባለው በምድር ላይ ካሉት ሰዎች ሁሉ ትሕት በመሆኑ ነበር (ዘጉል. 12:3)። ኢየሱስ ራሱን የሚገልጠው ትሕት አድርጎ ነበር። ራሱን ዝቅ በማድረግ ለማያዊ ክብርን ሁሉ ትቶ ሰው ሆነ። ጴጥሮስ ሲያስጠነቅቅ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል ትሕታችን ግን ያከብራል ብሏል።

ስለዚህ ትሕትና ከቤተ ክርስቲያን መሪዎች አስፈላጊ ባሕሪ ውስጥ አንዱ ነው። ግን ትሕትና ምንድን ነው? በምንራመድበት ስፍራ ሁሉ ራሳችንን ዝቅ አድርገን እኛ አንጠቀምም፤ ሌሎች ሲረማመዱብን የሚገባ ችሎታና የማንጠቅም ቆሻሻዎች ነን ማለት ነው? ያ ማለት ስለ ራሳችን ዝቅተኛ ግምት አለን፤ ስለዚህም ሌሎች የሚፈልጉትን እናደርጋለን ማለት ነው? መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትሕትና የሚከተሉትን አሳቦች ያጠቃልላል፡-

ሀ. በተለምዶ ስለ ራሳችን ሰናስብ ራሳችንን በጥሩ መልኩ ነው የምንመለከተው። እኛ ከሌሎች የተሻልን እንደ ሆንን እናስባለን። እኛ ከተሻለ ቤተሰብ የመጠን፤ ቀላ ያለ የቆዳ ቀለም ያለን፤ ጥበበኛና ትክክለኛ ምላሽ ያለን ሰዎች አድርገን ራሳችንን እንመለከታለን።

ይህ ደግሞ የትሕትና ተቃራኒ ወደ ሆነው «ትዕቢት» ይመራል። ትዕቢት ራሳችንን ከእኛ እንደሚሻሉ ከምናውቃቸው ለዎች ጋር እንድናነጻጸር ያስገድደናል። ትሕትና ግን ራሳችንን ልክ እግዚአብሔር እንደሚያየን እንድናይ ይረዳናል። በእዎንታዊ ጎኑ፣ እግዚአብሔር የሰጠንን ጸጋና ችሎታ እንመለከታለን (ሮሜ 12:3)። ነገር ግን በሌሎታዊ ጎኑ፣ ድካማችንን፣ ራሱ ወዳድነታችንንና ለእግዚአብሔር በምንሰጠው አገልግሎትና ከሌሎች ለዎች ጋር ባለን ግንኙነት የወደቅንባቸውን በርካታ ጊዜ እት እናያለን። ስለዚህ እኛ የተለየን እንዳልሆንን እናውቃለን። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ ባይሆን ኖሮ፣ ለአገልግሎትም ሆነ ለመሪነት የማንገባ ነበርን።

ለ. ሁላችንም በራሳችን ብቃት የመርካት እዝማሚያ አለን። አካባቢያችን እንመልከትና ራሳችንን ከሌሎች ጋር እናነጻጸራለን። እንደ ሌላ ሰው ከፍተኛ ሰጦታ አይኖረን ይሆናል፣ ነገር ግን ራሳችንን ከሌሎች ለዎች ጋር በማነጻጸር፣ ደህና እንደ ሆንን እናሰባለን። መንፈሳዊ ሕይወታችንን (ጸሎታችንንና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናታችንን) በማነጻጸር «እኔ ከነእግዚአብሔር የተሻልኩ ነኝ፣ ስለዚህ ጥሩ ነኝ» ብለን እናሰባለን። ነገር ግን ክርስቲያናዊ ትሕትና የሚመጣው ራሳችንን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ለናነጻጸር ነው። ከዚያም ጉራ የምንነዛበት ምንም ነገር እንደ ሌላን እንገነዘባለን። ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ሄደን የእግዚአብሔርን ቃል ተምረን ይሆናል። ነገር ግን ያንን መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካለው እውነት ሁሉ ጋር ለናነጻጸር እውቀታችን በጣም አነስተኛ እንደ ሆነ እንገነዘባለን። ወይም ጥሩ ሙዚቀኞች ልንሆን እንችላለን፣ ነገር ግን ከታላላቅ ሙዚቀኞች ጋር ሲነጻጸር የእኛ ክህሎት ምንም ማለት አይደለም። ተለጥኦ ያለን አስተዳዳሪዎች ልንሆን እንችላለን፣ ነገር ግን ከእኛ በጣም የሚበልጡ እንዳሉና እነርሱ ላይ ለመድረስ ገና ማደግ እንዳለብን እናውቃለን። ታዋቂ ሰባኪ ልንሆን እንችላለን፣ ነገር ግን ጥሩ ያልሆንባቸው ብዙ ነገሮች እንዳሉ እንረዳለን። ክርስቲያናዊ ትሕትና ሁል ጊዜ መሪው በጣም ጥሩ እንዳልሆነና

ማሻሻል የሚገባው በርካታ ነገሮች እንዳሉ እንዲሰማው ያደርጋል። እርሱ እንደ ግብ የሚያየው ባይደርስበትም ፍጹምነትን ነው። የእርሱ መሰፈርት ከሌሎች ጋር በማነጻጸር የሚያየው ባይሆን ከእግዚአብሔር ጋር ነው።

ሐ. መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትሕትና የሚያተኩረው ሰውየው በእግዚአብሔር ፊት ባለው ዋጋ እንጂ በዓለም አይታ ሲታይ ባለው አይደለም። በእግዚአብሔር አምላል በመፈጠራችን በእግዚአብሔር እንደምንከበር እናውቃለን። እርሱ ለሰ መረጠንና ልጆቹ ሰላደረገን እንዳከበረን እናውቃለን። እግዚአብሔርን የምናገለግልበት ልዩ ጸጋ ስለ ሰጠን በእግዚአብሔር እንደምንከበር እናውቃለን። ከዚህ የተነሣ፣ ምንም የምናፍርበት ነገር የለም። ግን ይህ ለሁሉም አማኝ ስለሚሠራ ከሌሎች የተሻልን እንዳልሆንን እናውቃለን። የእኛ የሆነ ሁሉ ከእግዚአብሔር እንደ መጣ እናውቃለን። ራሳችን ያመጣነው አይደለም። (1ኛ ቆሮ. 4:5-7ን ተመልከት።) ትሕት ለው ጠቃሚነቱ ከእግዚአብሔር እንጂ ሰብአዊ ከሆነ ነገር እንዳልሆነ ይረዳል። እውነተኛ ዋጋችን የሚገኘው ወንድ በመሆናችን፣ ከተወሰነ ጉሣ በመውጣታችን፣ ወይም የተወሰነ የትምህርት ደረጃ ሰላለን፣ ወይም የመሪነት ቦታ ስላለን አይደለም። በእግዚአብሔር ዓይን፣ ዓለም አስፈላጊ የሚላቸው እንደ ሀብት፣ ትምህርት፣ ብሔርና ውበት ምንም እንዳይደሉ እናውቃለን። ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ዓለም እንደሚገልጠው ታዋቂ ባለመሆናቸው ራሳችንን ልናላፍርም ሆነ ከዓለም መሰፈርት ተሸለን በመገኘታችን ልንኮራ አይገባም።

መ. መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትሕትና አንድ ሰው በሌላ ሰው ላይ መሪ የሚሆንበት ምክንያት እንደሌለ ይረዳል። ወይም ሌሎች ለዎች የሌላውን ሰው አሳብ ትተው የእኛን አሳብ ብቻ የሚሰሙበት ምክንያት እንደሌለ ይረዳል። ወይም ከሌሎች የበለጠ ሀብታም የምንሆንበት ምክንያት እንደሌለ ይረዳል። ስለዚህ፣ አንድ ሰው መሪ እንዲሆን ሲመርጥ፣ ወይም የሌሎች ለዎች አሳብ ሲደመጥ፣

ወይም ደግሞ ሌሎች ለዎች ከእኛ ይልቅ ሲባረኩ ደስ ይለናል።

ሠ. ትሕትና ማለት በእግዚአብሔር ፊት ማን እንደ ሆንን ስለምናውቅ፣ ስለ ራሳችን መከራከር አያስፈልገንም ማለት ነው። ይልቁንም፣ ለለዎች ክብር የሚያመጡ ነገሮችን በመተው፣ ራሳችንን እንደ ተሻለ ስንቆጥር ራሳችንን ዝቅ አድርገን የምናገለግልበት ነው። እያሱስ አምላክነቱን እያወቀ ክርክር አላነሳም። ይልቁንም፣ ሰው ለመሆን ሲል አምላክነቱን በፈቃዱ ተወ። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ የእኛ ትሕትና የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን እያወቅን፣ ወደ መሪነት ክብር ራሳችንን ልንገፋ አይገባም። ይልቁንም፣ የመሪነትን ክብር በመተው ራሳችንን የሌሎች አገልጋይ በማድረግ ዝቅ እናደርጋለን።

ረ. መጽሐፍ ቅዱሳዊ ትሕትና ማለት ከሌሎች ለዎች ክብር ወይም ጥቅም አንፈልገንም ማለት ነው። መሪዎች እንደ መሆናችን መጠን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፊት ለፊት ብንቀመጥ ወይም ክጋላ ብንቀመጥ፣ ወንበር ላይ ብንቀመጥ ወይም ወለል ላይ፣ ለዎች መሪ እንደ ሆንን ቢያውቁ ባያውቁ ምንም ለውጥ አያመጣም። ይህ ማለት ለመብታችን አንታገልም፣ ነገር ግን በሥልጣን ላይ ላሉት እንገዛለን ማለት ነው። ራሱን መስጠት ያልተማረ ሰው ጥሩ መሪ አይወጣውም። ለዚያ ነው ጴጥሮስ ወጣቶች ከትዕቢት እንዲጠነቀቁና ራሳቸውን ለመሪዎች በማስገዛት ትሕትናን እንዲማሩ የነገራቸው። ይህንን ትምህርት ከተማሩ በጋላ ነው እግዚአብሔር በለዎች ሕይወት በመሥራት በመሪነት የሚያስነሣቸው።

ለ. ትሕትና ማለት በሌሎች ለዎች ዘንድ ለመታወቅ ምንም ዓይነት ጥረት እናደርግም ማለት ነው። ለመታየት ስንል የመዘምራን ቡድን ውስጥ ለመግባት ወይም ለመስበክ አንጥርም። ለዎች የምናደርገውን ቢያዩ፣ ቢያበረታቱን ወይም ለሠራነው ሥራ ቢያከብሩን ምንም ማለት አይደለም። ትሕትና ማለት የሚያክብረንን እግዚአብሔር ማክበር ነው።

ይህ ባሕሪ ዓለም ከሚያስተምረው ጋር ተቃራኒ ነው። ዓለማችን በከፍተኛ ፍጥነት መሮጥ በመቻላቸው፣ ከታላላቅ ቤተሰብ በመምጣታቸው፣ ምን ያህል ሕዝብ ወደ ጌታ በማምጣታቸው፣ ረጅም ሰዓት በመጸለያቸው፣ ወዘተ. . . ጉራ የሚነኩ ለዎችን ታከብራለች። የቀበሌ ሲቀመንበር ለመሆን ወይም የስኬትን ጥቅም ለማግኘት በመጀመሪያው ረድፍ ላይ ለመለለፍ ራሳቸውን ወደ ፊት የሚገፉት እነርሱ ናቸው። ስኬታማ የሚሆኑትንም ዓለም ታከብራለች። ክርስቲያኖችም ወንጌላዊ ወይም የቤተ ክርስቲያን መሪ በመሆናቸው፣ ወይም በትምህርት ደረጃቸው ኩራት የሚለማቸው ከሆነ፣ በትዕቢት ወጥመድ ይያዛሉ። መጽሐፍ ቅዱስ አግዚአብሔር ትዕቢተኞችን እንደሚጠላና ትሑታንን እንደሚያክብር ይናገራል። ትሑት መሆንን ተምረሃል?

19ኛ ጥያቄ:- ሀ) ትሕትና ለክርስቲያኖች ከፍተኛ ዋጋ አንዳለው በዓለማውያን ግን እንደማይከብር አንዴት እንዳለብክ አብራራ። ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪ ትሕትናን አንዴት ማሳየት አንደሚችል አብራራ። ሐ) ምን ያህል የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ትዕቢትን እንደሚያሳዩ ማብራሪያዎችን ዘርዝር።

3. ጽናት:- ነገሮች በጣም አስቸጋሪ ሲሆኑ የመቀጠል ባሕሪ።

ችግርን የሚወድ ሰው የለም። ለንታመም፣ ወደ ሐዚም ዘንድ ሄደን ቶሎ እንዲሻለን እንፈልጋለን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ችግር ሲኖር፣ ወዲያውኑ እንዲስተካከል እንፈልጋለን ወይም ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን እንሄዳለን። በግንኙነታችን ችግር ሲፈጠር፣ ወዲያውኑ ችግሩን ልናስወግደው እንሞክራለን፣ ወይም ለውየውን ትተን ከዚያ ሁኔታ ለመራቅ እንሞክራለን።

ምንም እንኳን ይህ የተለመደ ምላሽ ቢሆንም፣ ኃጢአተኞች በሞሉባት ዓለም የምንኖር በመሆናችን፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አስቸጋሪ ሁኔታዎች እንደሚገጥማቸው ማወቅ አለባቸው። እግዚአብሔር የሚጠቀመው በመከራ ውስጥ በሚጸኑት መሪዎች ብቻ ነው። ስለዚህም ውጤታማ መሪ ለመሆን፣ በመከራ ጊዜ

መጽናትን መማር አሰብን። አገልግሎታችን የጠበቅነውን ያህል ባለማደጉ ተስፋ የምንቆርጥ፣ ወይም ችግሮች እንደ ተፈጠሩ የምናቆምና ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ወይም ሥራ የምንገባ ከሆነ፣ ለእግዚአብሔር ብዙ እንሠራም።

አብዛኛዎቹ አገልግሎቶች ችግር ሲፈጠር በታማኝነት ማገልገላችንን የሚጠይቁ ናቸው። ነሀምያ የኢየሩሳሌምን ቅጥር መገንባት ሲጀምር፣ በችግር ላይ ችግር መጥቶበት ነበር። በሚሠራው ሥራ የሚያሸፋበትና እርሱንና አይሁዳውያንን ለማጥቃት የሚያሰፈራሩት ውጫዊ ጠላቶች ነበሩ። ሐሰተኛ ወሬን በማለፋፋት የነሀምያን መልካም ስም ለማጥፋት ሞከሩ። አይሁዳውያንም እኩል ያሰመሆን ውሰጣዊ ችግሮችም ነበሩባቸው (ነሀ. 4-6)። በእያንዳንዱ ሁኔታ፣ ለነሀምያ ሥራውን አቁሞ በፋርስ መንግሥት ውስጥ ወዳለው ጥሩ ሥራው መመለስ ቀላል ይሆንለት ነበር። ነገር ግን፣ እርሱ ጸና። እናም እግዚአብሔር ሥራውን ለመጨረስና ለራሱም ክብርን ለማምጣት ተጠቀመበት። እግዚአብሔር በጠራን አገልግሎትና ራስዬ እስካልጸናን ድረስ፣ እግዚአብሔር የሰጠንን ግዳጅ አንወጣም።

በ2ኛ ቆሮ. 4:7-12 ጳውሎስ በሐዋርያነቱ ውጤታማ የሆነው ባለማቋረጡ እንደ ሆነ ይነግረናል። የሚወድቅ የመለለባቸው በርካታ ጊዜያት እንደ ነበሩ ያካፍሰናል። ወድቆ ያውቃል። ነገር ግን ሁልጊዜም ይነሳል። እናም ፈጽሞ ማቆምን አይፈቅድም። ለማገልገል በሚሞክርበት ቦታ ሁሉ ተቃውሞ ይገጥመዋል (2ኛ ቆሮ. 11:23-29 ላይ ያሉትን የጳውሎስ ተጋድሎ ዝርዝሮች አንብብ)። ነገር ግን በመጽናቱ እግዚአብሔር ብዙ ቤተ ክርስቲያናትን እንዲያቋቁምና ወንጌልን በሺህ በሚቆጠሩ ኪሎ ሜትሮች እንዲያስፋፋ በታላቅ ኃይል ተጠቀመበት። ጳውሎስ በመጀመሪያ ተቃውሞ እንደ ገጠመው አገልግሎት አቁሞ ቢሆን ኖሮ ዓለም ምን ልትመስል እንደምትችል አሰብ! ከኢየሩሳሌም ውጪ ምንም ቤተ ክርስቲያን አይገኝም ነበር። እኛም ብንጸና

እግዚአብሔር በእኛ ሲያደርግ የሚችለው ነገር ይታይህ! ዛሬ እግዚአብሔር እንድታደርግ የሚፈልገውን ሰማቆም እያንገራገርክ ይሆን? ጸና። እግዚአብሔር ያንን ለራሱ ክብር የሚጠቀምበት ጊዜ ይመጣል።

20ኛ ጥያቄ:- ሀ) ነገሮች አስቸጋሪ ሲሆኑ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች እንዴት እንደሚያቆሙን አብራራ። ለ) ይህ እግዚአብሔር እንዲፈጽሙለት የሚፈልገውን ነገር የሚያቆመው በምን ዓይነት መንገድ ነው? ሐ) ሰማቋረጥ የሚፈታተኑህን ነገሮች ዘርዝር። መንፈስ ቅዱስ የመሥራትን ኃይል እንዲሰጥህ ጊዜ ወስደህ ጸልይ።

4. የታደሰ አእምሮ:- አእምሮውን ያለማቋረጥ በመረዳትና በመገለጥ ለማደግ የሚጠቀም ሰው።

21ኛ ጥያቄ:- ሀ) የሚከተሉት ጥቅሶች ለሰማያምነት ሰዎችና አእምሮአቸው እንዲሁም ለሰሚያምነት ሰዎችና አእምሮአቸው ምን እንደሚል ተመልከት:- ማቴ. 22:37፣ ሉቃስ 24:45፣ ሮሜ 1:28፣ 8:5-8፣ 12:2፣ 1ኛ ቆሮ. 14:15፣ 2ኛ ቆሮ. 4:4፣ ኤፌ. 4:20-24፣ ቆላ. 1:21፣ 3:2፣ ቲቶ 1:15፣ 1ኛ ጴጥ. 4:7። ለ) የሰመናችን አማኞች ከአእምሮአቸው ይልቅ በስሜታቸው የሚመሩ ይመስላሃል? መልስህን አብራራ? ሐ) አስተሳሰባችን በተግባራችን ላይ ተጽዕኖ የሚያመጣባቸውን መንገዶች ግሰጥ። መ) መሪዎች በአእምሮአቸው አያደጉ የሚሄዱባቸው መንገዶች ምንድን ናቸው?

ጥንቃቄ የተሞላበት የአዲስ ኪዳንን ጥናት እግዚአብሔር በአእምሮአችን ላይ ትኩረት እንደሚያደርግ ያሳየናል። ከመጻፍችን በፊት፣ አእምሮአችን በኃጢአት ጨልሞ በሰይጣን ቁጥጥር ሥር ነበር። ደኅንነት ወደ እኛ የመጣው ስለ ኢየሱስ እውነት ስንማርና አእምሮአችን መቀየር ሲጀምር ነው። እንደ ኢየሱስ ተከታይነታችን፣ አስተሳሰባችንን ልንቀይርና አእምሮአችንን ልናሳደግ ይገባል። ለኢየሱስ ክርስቶስ ያለንን ፍቅር የምናሳየው እግዚአብሔርን «በአእምሮአችን ሁሉ» ስንወድ ነው። እግዚአብሔርን በሚያከብር መንገድ እንድንኖር ካስፈለገ፣

በእነዚህም ሰዎች መታደስ መለወጥ አለብን። ለሰዚህ መሪ ውጤታማ እንዲሆንና እግዚአብሔር በሚፈልገው መንገድ እንዲመራ እነዚህም ውሳኔ ማሳደግ አለበት። እነዚህም ሰዎችን እንድናሳድገው ከእግዚአብሔር የተለጠን ሰጠታ ነው። ልክ እንደ ጡንቻዎቻችን፣ እነዚህም ሰዎችን ካልተጠቀምንበት እየደከመ ይሄዳል። ስኬታማ የቤተ ክርስቲያን መሪ በሚከተሉት መንገድ ለማደግ እነዚህም ውሳኔ ሁልጊዜ ይጠቀማል፡-

ሀ. በእግዚአብሔርና በቃሉ አውቀት ለማደግ ይፈልጋል። ለእግዚአብሔርና ለሰዎች በቂ የሆነ አውቀት ያለው መሪ ሊኖር አይችልም። ለሰዚህ በጣም ስኬታማ የሆኑ መሪዎች የእግዚአብሔር ቃል መረዳታቸው እንዲጨምር ሁልጊዜ ቃሉን ያጠናሉ።

ለ. በዙሪያው ስላለው ዓለም ለመረዳት ይፈልጋል። «ሁሉም እውነቶች ሁሉ የእግዚአብሔር እውነቶች ናቸው» የሚባል አባባል አለ። ስለሰዚህ ስኬታማ መሪ ከመንፈሳዊ ነገር ውጪ ስላሉ ነገሮች የሚያነጠና የሚያስጠም ነው። የተጠራው የእግዚአብሔርን መንጋ ለመምራት ነው፤ ያ ማለት የእግዚአብሔር እውነት በሚኖሩበት ዓለም ላይ እንዴት ተጽዕኖ እንደሚያመጣ ሊያካፍላቸው ይገባል ማለት ነው። ስለሰዚህ ለሰ መንግሥትና ስለ ፖለቲካ እንዲሁም እንዴት በቤተ ክርስቲያን አባላት ላይ ተጽዕኖ እንደሚያመጣ ያጠናል። ስለ ዓለም ሁኔታና ስለ አገሮች አላብ ያጠናል። እንደ ውርጃ ስላሉ የሥነ ምግባር ጉዳዮች ያጠናል፤ እግዚአብሔር ስለ ሥራ ስላለው አመለካከት ወይም ዓለም ለወጣቶች የምታስተምራቸው እሴቶች ምንድን ናቸው የሚለውን ያጠናል።

ሐ. መሪ በዘመኑ ያሉ ጉዳዮችን መረዳት ይፈልጋል። ልክ እንደ ይላኮር ሰዎች በዘመኑ ሕዝቡን በእግዚአብሔር መንገድ ለመምራት ምን እየሆነ እንዳለ ይረዳል (1ኛ ዜና 12:32)።

በዘመናችን፣ የምናተኩረው በሰሜታችን ላይ ነው። ሞቅ ያሉ

እምልኮዎችና ደለ የሚያሰኙ የቤተ ክርስቲያን ፕሮግራሞችን እንወዳለን። ነገር ግን እኛና ሌሎች እማኞች ያለንን አስተሳሰብ ካልለወጥን በስተቀር፣ እግዚአብሔር በእኛና በሕዝቡ ላይ ለውጥ እያመጣም።

ውጤታማ መሪ የሚያደርጉና ከእነዚህም ጋር የተያያዙ ሌሎች ሁለት እውነታዎች አሉ። አንደኛ፣ መሪ ሌሎች የሚያምኑትን ከመከተል ይልቅ ለራሱ የሚያስብ ነው። አብዛኛዎቹ ሰዎች የራሳቸውን አስተሳሰብና አመለካከት ለማሳደግ ጊዜ አይለጡም። ሰዎች ምንም ይበሉ ምን ያለ አላብ ይቀበላሉ። የአብዛኛውን ሕዝብ አስተሳሰብ ይከተላሉ። ነገር ግን ታላላቅ መሪዎች በጥልቀት በጉዳዮች ላይ በማለብ የራሳቸውን እምነት ያዳብራሉ። ሌሎች እንደዚያ ባያስቡም እንኳን፣ በእምነታቸው ይጸናሉ።

ሁለተኛ፣ መሪ በተግባር ላይ የሚያውለው ጥበብ አለው። መጽሐፈ ምላሌ ስለ ጥበብ የሚያወራ መጽሐፍ ነው። እውነትን መረዳት ከሆነው እውቀት በተለየ መልኩ፣ ጥበብ እውነታዎችን በሕይወት ላይ እንዴት መተግበር እንደሚቻል ማወቅ ነው። በጣም ጥሩ አላብ ያላቸው ብዙ መሪዎች አሉ። ነገር ግን አብዛኛዎቹ አላባቻቸው ተግባራዊ አይደሉም። በቤተ ክርስቲያን ፊት ስተጋረጡ ችግሮች መፍትሔን እያመጡም። ስለሰዚህ በጣም ውጤታማ የሆኑ መሪዎች ስተለያዩ ጉዳዮች ምርጥ የሆኑ መፍትሔዎችን የሚያመጡ ናቸው። አላባቻቸው ደለ የሚሉ ዕቅዶችን ብቻ ሳይሆን፣ እውነተኛ ሰውጦችን የሚያመጡ ናቸው።

5. ራስን መሥዋዕት ማድረግ፡- ለሌሎች ጥቅም ሲባል የራስን ፍላጎት መተው።

በተደጋጋሚ በዓለማውያን መሪዎችና በቤተ ክርስቲያን መሪዎች

መካከል ያለው ትልቁ ልዩነት የሌሎች አገልጋይ የመሆን አመለካከት ነው። ከአገልጋይ መሪነት በስተጀርባ ሰሌዎች ሰዎች ስንል ራሳችንን የመስጠት ባሕሪ አለ። ኢየሱስ የሐንሰ 15:12-13 ላይ አንዳለው፤ «ትእዛዜ ይህች ናት፤ እኔ እንደ ወደድጊትሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። ለሰ ወዳጆቹ ሕይወቱን አሳልፎ ከመስጠት የሚበልጥ ፍቅር ማንም የለውም።» ሰሌዎች ሲል የራሱን ፍላጎት መተውን ያልተማረ መሪ፤ እንደ አገልጋይ መሪ መምራት አይችልም። የቤተ ክርስቲያን አመራር ማለት ሌሎችን ለማገልገል ሲል ለራሱ ይጠቀምበት የነበረውን ጊዜና ገንዘቡን መስጠት ነው። ሌቶች ከወንዶች በላይ ይህንን በቀላሉ ያደርጉታል። ሌቶች ሰሌዎች ሲሉ የሚፈልጉትን ነገር ይተዋሉ። ባላቸውን ለማገልገል ጊዜአቸውን ያስተካክላሉ። ወይም ያለ ራስ ወዳድነት ሕፃናት ልጆችን ይንከባከባሉ። ወንዶች ናቸው ከዚህ ባሕሪ ጋር የሚታገሉት። ሕፃናት ልጆች ከነበርንበት ጊዜ አንሥቶ ሌሎች ሰዎች እንዲያደርጉልን መጠበቅን ተምረናል። አናታችን ወይም አንቶቻችን ምግብ እንዲያበስሉልን፤ እንጨት እንዲሰቅሙልንና ውኃ እንዲቀዳልን፤ ወዘተ . . . አንጠብቃለን። ብዙዎቻችን ሌሎች የሚያስፈልጉንን ነገሮች እንደሚያደርጉልን የመጠበቅ አስተሳሰብን አዳብረናል። እንዲህ ያለውን የሕይወት አመለካከት እስካልሰበርን ድረስ፤ አገልጋይ መሪዎች ልንሆን አንችልም። አንድ ለው፤ «ቤተ ክርስቲያን ምን ታደርግልኛለች ብለህ አትጠይቅ፤ ነገር ግን ለቤተ ክርስቲያን ምን ማድረግ እችላለሁ ብለህ ጠይቅ» ብሏል። ያ ራስን መሥዋዕት የማድረግ መሠረት ነው፤ ያ የአገልጋይ መሪነት መሠረት ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ባሕላችን መጀመሪያ ለእኛ ከዚያ ለሌሎች እንድናስብ የሚያበረታታባቸውን መንገዶች ዘርዘር። ለ) እውነተኛ አመራር ራስን መሥዋዕት ከማድረግ የሚመነጭባቸውን መንገዶች ዘርዘር። ጥሩ መሪ ሌሎችን ለማገልገል መተው ያለበት ነገሮች ምንድን ናቸው? ሐ) እግዚአብሔርንና ሌሎችን ለማገልገል ለራሱ መሞት የተማርከባቸውን

መንገዶች ዘርዘር። በዚህ የሕይወትህ ክፍል ልታድግ የምትችልባቸውን መንገዶች ዘርዘር።

ሦስተኛ ቀን፡- ለመንፈሳዊ አመራር የሚያስፈልጉ ቁልፍ ባሕርያት (ክፍል 5)

ስኬታማ ለሆነ መንፈሳዊ አገልግሎት የሚያስፈልጉ ባሕርያት፡- ከመሪው ውስጣዊ ሕይወት የሚመነጨ ባሕርያት (ክፍል 2)

የመሪው ባሕሪ እንዴት እንደሚመራ ቅርጽ ያስይዘዋል። በመሪነት ከመመሪጣችን በፊት ስኬታማ ለሆነ የመሪነት አገልግሎት የሚያስፈልጉ መንፈሳዊ ባሕርያት ብውስጣችን ሊፈጠሩ ይገባል። ትናንትና በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እጅግ አስፈላጊ የሆኑና በመሪው ሕይወት ሊኖሩ ስለሚገባቸው ባሕርያት ማጥናት ጀምረናል። ዛሬም ስለ መሪው ውስጣዊ ሕይወት ባሕርያት የጀመርነውን ጥናት እንቀጥላለን።

6. ስሜታችን፤ ሌሎች ሰዎች ወይም ሁኔታዎች ከሚቆጣጠሩን ይልቅ ለራሳችን ኃላፊነትን መውሰድ።

መሪ ሊማር ከሚገባቸው መሠረታዊ ባሕርያት አንዱ ለራሱ ሕይወት ኃላፊነትን መውሰድ ነው። በብዙዎቹ ባህሎቻችን አባቶቻችን ላለረከቡን ነገር «አስረኞች» እንደ ሆንን ተምረናል። ሁሉ ነገር ወደ እኛ የመጣው በ«ዕድል» ወይም በባሕላችን ስለሆነ፤ ያለንበትን ሁኔታ መቀየር አንችልም። የተወሰድነው ከድሃ ቤተሰብ ነው፤ ስለዚህ ህብታም የመሆን ተስፋ የለንም። «አባቴ በበሬ ያርስ ለሰ ነበረ፤ እኔም በበሬ ማረስ አሰብኝ።» «ቁጡ የሆንኩት አባቴ ይቆጣ ስለ ነበረ ነው።» «ባሕሪ ሴት ልጅን ማስገረዝ ጥሩ ነው ስለሚል፤ ሴት ልጆቿን ማስገረዝ አለብኝ።» ወዘተ. . . እንላለን። ብዙዎቻችን እኛ ስላለንበት ሁኔታ ሌሎችን ተጠያቂ እያደረግን

አንድራሰን። «የመዘምራን ቡድን ውስጥ ያልገባሁት አባቱ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌ ስላልሆነ ነው።» «አገልግሎት ሊኖረኝ ያልቻለው ሽማግሌዎች የምሠራው ሥራ ስላልሰጡኝ ነው።» ያለንበት ሁኔታና ሌሎች እንዲቆጣጠሩን እስከ ፈቀድን ድረስ፣ ማደግ አንችልም። ስላለንበት ሁኔታ ሌሎችን ተጠያቂ እስካደረግን ድረስ፣ አናድግም። መሪነት ነገሮችን ለመለወጥ ባሉበት ሁኔታ ከመቀበል ይልቅ ችግሮችን መወጣት እንደ ሆነ ካልተረዳን በቀር፣ ሁኔታዎችን መለወጥ አንችልም።

ነገር ግን እግዚአብሔር የሕይወታችን ባለቤት እንድንሆንና ለውጥ እንድናመጣ፣ በመንፈስ ቅዱስ አርዳታ፣ ችሎታን ሰጥቶናል። እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን እንዴት እንደምናምንና እንደምንሠራ ምርጫን የመውሰድ ችሎታን ሰጥቷል። ነገር ግን እንድንለወጥ፣ በተለየ መንገድ ማመንና በተለየ መንገድ መሥራትን ለመምረጥ ቁርጠኝነትን ማሳየት አለብን።

ሀ. እንደ ሁኔታው በሚሆኑ ሰዎችና ያሉትን ሁኔታ ለመለወጥ በሚወስኑ ሰዎች መካከል ያለው ልዩነት፡- ሁለት ዓይነት ሰዎች አሉ። ባሉበት ሁኔታ ውስጥ ለመሥራት የሚፈልጉ ሰዎች አሉ። በሴትነታቸው፣ በድኅነታቸው፣ ወይም ባለመማራቸው የተጠመዱ ይመስላቸዋል። ያንን ለመለወጥ ምንም የሚያደርጉት ነገር የለም። «ስፈጠርም እንዲሁ ነው። ልቀይረው አልችልም» ብለው ያስባሉ። ሁለተኛው ዓይነት ሰዎች ለውጥ ለማምጣት ራሳቸውንና ሁኔታዎችን የሚቆጣጠሩ ናቸው። «ድሃ ልሆን አችላለሁ፣ ነገር ግን ይህንንና ያንን በማድረግ አለወጣለሁ።» «እኔ ሴት ነኝ፣ ያለሁበት ባሕር አያከብረኝም። ነገር ግን ይህንን በማድረግ ሕይወቴ የተሻለ እንዲሆን መለወጥ አችላለሁ» ይላሉ። ነገሮችን የምንገልጥበት መንገድ የራሳችንን ሕይወት በባለቤትነት መቀበላችንን ወይም ሁኔታዎችና ሰዎች እንዲነዱን የምናሳይበት መንገድ ነው። የሚከተለውን ለሕይወት የሚለጡ ሁለቱን ምላሾች የሚያነጻጽረውን ሠንጠረዥ አስተውል።

ባለበት የሚረግጥ ሰው	ሁኔታዎችን የሚቆጣጠር ሰው
«ድሃ ነኝ። ምንም ላይርግ አልችልም።»	«ድሃ ልሆን አችላለሁ፣ ነገር ግን ሕይወቴን የማሻሻልባቸውን አማራጮች አፈልጋለሁ።»
«ሁልጊዜ እርፍጂ እመጣለሁ። በቃ እኔ እንዲህ ነኝ፣ መለወጥ አልችልም።»	«ባሕሪዬን ለመለወጥ የተለየ አመለካከትን እመርጣለሁ። ስለዚህ በለዓቱ መምጣትን አማራለሁ።»
«እገሌና አገሌ ስለ ለደቡኝ ተናድጄአለሁ። እኔን የሚጉዳ ነገር ሰላይረጉ ምንም ልረዳቸው አልችልም።»	«ሰሜቴንና እስተላለቤን እንዲቆጣጠሩ እልፈቅድላቸውም። ምርጥ የሆነውን ነገር የማደርገው እነርሱ ያደረጉትን ስለ ወደድኩት ላይሆን፣ ኢየሱስን ለመከተልና ምርጥ የሆነውን ነገር ለማድረግ ስለ መረጥኩ ነው።»
«የምናመልከበትን መንገድ መለወጥ አይፈቅዱልኝም። ሽማግሌዎቻችንን መለወጥ አንችልም።»	«በተለየ መንገድ ማምለክ እንደሚጠቅም እንዲረዱ እንዴት እድርጌ ነው እስተላለባቸውን የምቀይረው?»
«ያንን ማድረግ አልችልም። ያ በጣም እስቸጋሪ ነው።»	«የምፈልገውን ሁሉ ማድረግ አልችል ይሆናል፣ ነገር ግን ሁኔታውን ለመለወጥ የምችለውን አደርጋለሁ።»
«ባሕሪ እድርግ የሚለኝን ሁሉ ማድረግ አለብኝ።»	«እግዚአብሔር እንዳደርገው ይፈልጋል ብዬ የማምነውን እና ለእኔና ለቤተ ክርስቲያን የሚጠቅመውን አደርጋለሁ። አስፈላጊ ከሆነም ባሕሪን አለውጣለሁ።»
«ሽማግሌዎቼ ብቻ ቢቀዩሩ ኖሮ፣ ቤተ ክርስቲያኒቱ የተሻለች ትሆን ነበር።»	«እነርሱ እስከሚለወጡ ከምጠብቅ ይልቅ፣ ነገሮችን ለማሻሻል የምችለውን አደርጋለሁ።»

23ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች እንዴት ባለው ሁኔታ መቀጠል እንደሚፈልጉና ሁኔታዎቻቸውን ከመቀየር ይልቅ ሰላሳብት ሁኔታ ሌሎችን ተጠያቂ ለሰሚያደርጉበት ሁኔታ ተጨማሪ ምላሴዎችን ዘርዘር። ለ) ሁኔታዎቻቸውን መቀየር የሚፈልጉ ሰዎች ለእነዚያ ሁኔታዎች ከሚሰጧቸው ምላሾች ጋር እንጸጽራቸው።

ለ. በሕይወታችን የሚመጣው ስኬት የሚወሰነው ከሁኔታዎች ይልቅ እኛ ለሰ ሁኔታዎቹ ባለን አመለካከት ነው። አንድ መጋቢ በአንድ ወቅት «በዙ በኖርኩ ቁጥር ሕይወት 10 በመቶ በእኛ ላይ የሆነብን ነገር ሲሆን፣ 90 በመቶው ደግሞ እኛ ለዛ ነገር ምላሽ የምንሰጥበት ሁኔታ ነው» ሲል ተናግሯል። እንደ መሪ ስኬታችን የሚወሰነው 10 % በችሎታችንና በሁኔታዎች፣ 90 % ደግሞ በአመለካከታችን ነው። በሰፊ ሁኔታ፣ ስኬታማ መንፈሳዊ መሪ መሆናችን ከትምህርታችንና ለአገልግሎታችን በመሠልጠናችን ወይም በመንፈሳዊነታችን ከሚወሰን ይልቅ፣ በአመለካከታችንና ይወለዳል። መጋቢው ግን እንዲህ ጽፏል፡ «በጣም አስፈላጊውና በየዕለቱ የምወሰነው በጣም አስፈላጊ ነገር የአለተሳሰብ ምርጫዬ እንደ ሆነ እምናለሁ። ከጊላ ታሪኬ፣ ከትምህርቱ፣ ከገንዘቤ፣ ከለክቴና ከውድቀቱ፣ ከዝናዬ ወይም ከሥቃዬ፣ ሌሎች ሰለ እኔ ከሚያወሩትና ከሚያሰቡት ነገር፣ ከሁኔታዬ ወይም ከሥልጣኔ ሁሉ በላይ አስፈላጊ ነው። ወደፊት እንድራመድ ወይም እድገቴን ሽባ የሚያደርገው አመለካከቱ ነው። አመለካከቱ ትክክል ከሆነ፣ የሚያግደኝ ክፍታ፣ ጥልቅ የሆነ ሽለቆ፣ በጣም የራቀ ሕልም፣ ወይም የሚከብደኝ ፈተና አይኖርም።»

አንድ ሰው ታላቅ መሆኑ የሚወሰነው ያን ያህል ሰውዬው ሊቆጣጠረው በማይችለው ሁኔታዎች ሳይሆን፣ ለእነዚያ ከስተቶች ያለን አመለካከት ነው። አንድ ሽባ ሆኖ የተወለደ ሰው በተሽከርካሪ ወንበር ላይ ተቀምጦ ምንም ማድረግ እንደማይችል በጣም አያማረረ ሊለምን ይችላል። ሌላ ልክ እንደ አርሱ ሽባ ሆኖ የተወለደ ሰው ግን ራሱን ተመልክቶ፣ «ባለሁበት ሁኔታ ምን

ማድረግ እችላለሁ?» ብሎ ወደ ትምህርት ቤት በመሄድና ጠንክር በማጥናት ጥሩ ውጤትና ጥሩ ሥራ ያገኛል። በሁለቱ መካከል ያለው ልዩነት ምንድን ነው? የአመለካከታቸው ልዩነት ነው። አንደኛው «እኔ ምንም ነገር ማድረግ አልችልም።» ሲል፣ ሌላኛው ደግሞ «የሚገደብኝ ነገር ቢኖርም፣ ብዙ ነገሮችን ማድረግ እችላለሁ» ብሎ ይላል። አብዛኛውን ጊዜ ሴቶች ብዙ ነገር ማድረግ ያልቻሉት ባህላቸው ስለሚከለክላቸው እንደ ሆነ ሊናገሩ እንሰማቸዋለን። ነገር ግን ጠንክረው በመሥራት አስፈላጊ የሆኑ ትልልቅ ኃላፊነቶችን የያዙ ሴቶች አሉ። ያንን እንዴት ሊያደርጉ ቻሉ? ሰዎች ሴቶች ሊጫወቱ ይችላሉ ብለው የሚያሰቡት ሚና እነርሱ ሊያደርጉት የሚችሉትን እንደይገድብባቸው ይቃወሙታል። የራሳቸውን ኃላፊነት ወለደው ችግሩን ለመወጣት የሚሉትን ሁሉ ያደርጋሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ተመራቂዎች ብዙ ጊዜ፣ «ሽማግሌዎች የምሠራው ነገር አልሰጡኝም። የአገልግሎት ቦታ ለማግኘት አየጸለይኩ ነው» ሲሉ አንሰማለን። ነገር ግን የራሱን ሕይወት በባለቤትነት የሚመራ ሰው፣ «ማንን ልረዳ እችላለሁ?» ደቀ መዛሙርት መሆን የሚገባቸውን አዳዲስ አማኞች አይቶ ጊዜውን እነርሱን በማለተማር ማላለፍ ይጀምራል። ወይም አነስተኛ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን አይቶ በመቀላቀል፣ ውጤታማ በሆነ መልኩ መምራት ይጀምራል። ሽማግሌዎች ሊከለክሉንና ሊያቆሙን የማይችሉባቸው በሺህ የሚቆጠሩ አገልግሎቶች አሉ። ችግራችን ልንለውጣቸው የምንችላቸውን ነገሮች በባለቤትነት አለመያዛችን ነው። አስገራሚው ነገር አገልግሎታችንን በባለቤትነት ስንይዝ፣ ሰዎች ያዩናል፣ በመጨረሻም ሽማግሌዎች በመጀመሪያ የተመኘነውን አገልግሎት ይለጡናል።

ሐ. ሰዎች በሕይወት ላይ ያላቸው ስኬት ሁኔታዎችን በባለቤትነት በመያዛቸውና ባለመያዛቸው ይወለዳል። በሌሎች ሰዎች ቁጥጥር ውስጥ ከመውደቅ ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ አርዳታ

ራሳችንን መቆጣጠር የምንችልባቸውን ልዩ ልዩ የሕይወታችን ክፍሎች እንመልከት።

1) የግል ሕይወታችንንና አስተሳሰባችንን መቆጣጠር። ሁሉም መንፈሳዊ ዕድገቶች የሚመጡት ኑሮእችንን በባለቤትነት ስንቆጣጠር ነው። የጸሎት ለው መሆን እንፈልጋለን? ብዙ ለው በሚኖርበት ቤት ስለምኖር መጸለይ አልችልም፤ ወይም በጣም ሥራ ይበዛብኛል ብሎ መነጫነጭ አይጠቅመንም። መንፈሳዊ ሕይወቱን በባለቤትነት የሚመራ ለው ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎት የሚገናኝበትና ቃሉን የሚያጠናበት ጊዜና ቦታ ይፈልጋል። አንዳንዶች የጥምና ጊዜ ለማግኘት ከሌሊቱ 10 ሰዓት ላይ ይነሣሉ። አንዳንዶች ደግሞ ከቤታቸው አጠገብ ትንሽ ጎጆ በመሥራት በጸሎት ሰዓት ልጆቻቸው ወደዚያ ጉጆ እንዳይመጡ ያዘዛሉ። በመንፈሳዊ እውቀታችን ለማደግ የሚረዱን መጽሐፎች ያሰፈልጉናል? በጣም ድሃ ነን ብለን መማረር ምንም አያመጣልንም። ይልቁንም፤ ገንዘብ ማጠራቀም የምንችልበትን መንገድ እናፈላልጋለን። ገበያ ሰንወጣ ሻይ መጠጣት እናቆማለን። ወይም መራታችንን ይበልጥ እንዲያመርት ጠንክረን እንሠራለን። በጣም አስፈላጊ ነው ብለን ለምናሰበው ነገር ሁሉ ገንዘብ ማግኘት የምንችልባቸው መንገዶች አሉ። የእኛ ችግር የሚመጣው ሕይወታችንን ባለመቆጣጠራችንና አስፈላጊ ለሆነው ነገር ገንዘባችንን በጥበብ ባለመጠቀማችን ነው።

በተመሳሳይ ሁኔታ ስሜታችንንና አስተሳሰባችንን እንቆጣጠራለን። አንድ ለው እኛን የሚላደብ ነገር ሊናገር ቁጣና ምሬት ይለማናል? በሌሊት ላይ ነገር እንቅልፍ ይነላናል? በሁኔታዎች ቁጥጥር ሥር ከሆንን፤ ስሜታችንን እንዲቆጣጠሩ እንፈቅድላቸዋለን። ያለ እኛ ፈቃድ ማንም ለው ሊያናድድን አይችልም። ቁጣና ምሬት የሚለማን ሁኔታዎችና የለዎች ሥራ ስሜታችንን እንዲነካ ስንፈቀድለት ነው። ያንን በማድረጋችን እኛን ሁለት ጊዜ እንዲጉዱን እንፈቅድላቸዋለን። በመጀመሪያ እኛን

የሚጉዱ ነገር በማድረጋቸው ይጉዱናል። ለንቆጣም እኛን መጉዳታቸውን ይቀጥላሉ። አንድ ጸሐፊ «የሚጉዳን የሆነው ነገር ላይሆን፤ ነገር ግን ለሆነው ነገር የምንለጠው ምላሽ ነው» ብሏል። ስሜቱን የሚቆጣጠር ለው ለዎች ስሕተት አንደ ሠሩ አይክድም። ነገር ግን ሁኔታዎችና ሌሎች የሚያደርጉት ነገር እርሱን በማስመረር እንዲጉዱት፤ እንቅልፉን እንዲወለዱበት፤ ወዘተ. . . አይፈቅድም። ጳውሎስ ለሁኔታዎች ያለውን አመለካከት በፊልጵ. 4:11-12 ተመልከት፤ «ይህን የምለው ለሌላ ቸገረኝ አይደለም፤ ምክንያቱም በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ያለኝ ይበቃኛል ማለትን ተምራለሁ። ማጣትን ዐውቃለሁ፤ ማግኘትንም ዐውቃለሁ። ብጠግብም ብራብም፤ ባገኝም ሆነ ባጣ በማንኛውም ሁኔታ ያለኝ ይበቃኛል የማለትንም ምስጢር ተረድቻለሁ።» ጳውሎስ መርዳት ሲገባቸው ባልረዱት ቤተ ክርስቲያናት ላይ ወይም እስር ቤት በመግባቱ ሊያማርር ይገባ ነበር። ነገር ግን ሁኔታዎች እንዲቆጣጠሩት አልፈቀደም። ይልቁንም፤ ጳውሎስ እንዴት ምላሽ መስጠት እንዳለበት ወስኖ ነበር። እናም ሁኔታዎችን ሊቋቋምበት የሚችለውን ጥንካሬ ለማግኘት በቃኝ ማለትንና በእግዚአብሔር ማመንን ተማረ።

በሁኔታዎች የሚነዳ ለው ግን አብዛኛውን ጊዜ በሰሜቱ ይመራል። የእርሱን ደስታ ወይም ጎዘን፤ ሥራውን ይውደደው አይውደደው የሚቆጣጠረው ስሜቱ ነው። የራሱን ሕይወት በባለቤትነት የሚቆጣጠር ሰው በምርጫው ይኖራል። ሁኔታዎች ጥሩ ወይም መጥፎ ሊሆኑ ይችላሉ፤ ሥራው ደስ የሚል ወይም የማይል ሊሆን ይችላል። ነገር ግን ሁኔታዎች ወደ ተሻለ ሁኔታ እንዲቀየሩ በኑሮውና በሥራው ለመደለት ይወሰናል። የጉዳት ለዎች ዳግም መጥሮ ነገር እንዳያደርጉበት ከአነርሱ ጋር ያለውን ግንኙነት ለማለተካከል ይወስናል። የእርሱን ምክሮች ይቀበሉ ዘንድ፤ ከሽማግሌዎች ጋር ያለውን ግንኙነት ለማሻሻል ይጥራል።

2) ማኅበራዊ ሁኔታዎቻችንን መቆጣጠር። በዚህ ዘመን

እንኳን ብዙ ኅላዎች ስላሉባቸው ችግሮች ሌሎች ኅላዎችን ይከሰሳሉ። «ያ ኅሣ የዛሬ 100 ዓመት ተዋግቶ ባያሸንፈን ኖሮ ዛሬ በጥሩ ሁኔታ ውስጥ እንሆን ነበር» ብለው ያማርራሉ። ወይም «የቤተ ክርስቲያኒቱ ጽ/ቤት እንዲሁና እንዲያ ባያደርግ ኖሮ፣ እውራጃችን ወደ ፊት ይራመድ ነበር» ብለው ያማርራሉ። ኅላዎችና የአውራጃ ቤተ ክርስቲያናት ስለ ደረሰባቸው ነገር ማማረራቸውን እስካላቆሙ ድረስ፣ ሁኔታዎችን ክመቆጣጠር ይልቅ ሁኔታዎች ይቆጣጠሯቸዋል። የራሱን ሕይወት መቆጣጠር የተማረ ሰው ሁልጊዜም የሚያድግበትን መንገድ ይፈልጋል። እርሱ ባለበት ቀጠና ውስጥ ያለችው ቤተ ክርስቲያን ለኬታማ ባለመሆኗ ወይም ዋናው ቢሮ ለቤተ ክርስቲያን በቂ በጀት ሳይመደብ በመቅረቱ ከመነጫነጭ ይልቅ፣ ለኬታማ መሪ ሁልጊዜ «ባለችን ነገር ምን ማድረግ እችላለሁ? ለዎች በእምነታቸው ያድጉና ወንጌልን አሁን ከደረሰንበት እንሥተው እንዲያሰራጩ እግዚአብሔር በሰጠን ነገር ምን ዓይነት ለውጥ ማምጣት እንችላለን?» ብሎ ነው የሚያለበው።

ይኸው ተመሳሳይ አመለካከት በባሕላችን መጠመዳችን ወይም እንዳይቆጣጠረን ለማድረግ ለንል ባሕላችንን መቀየራችን ላይ ተጽዕኖ ያመጣል። ለሜታዊ ገበሬ «አባቴ በአንድ በሬ ያርስ ኅበር። ስለዚህ የእርሱን መንገድ እክተላለሁ። የተሻለ ነገር አላውቅም።» ይላል። የራሱን ሕይወት በባለቤትነት የሚቆጣጠር ገበሬ ግን፣ «አባቴ በዚህ መንገድ ማረለን አስተማረኝ። ነገር ግን ያንን ማሻሻል የሚቻልበት መንገድ ካለ እያለሁ? በአንድ ማረሻ ከማረለ ይልቅ በሁለት ማረሻ ማረብ የሚቻልበት መንገድ ይኖር ይሆን?» ይላል። ወይም አንዲት ሚስት፣ « በእኛ ባሕል፣ የሴቶች ደረጃ ዝቅተኛ ነው። ለትምህርት የሚሆን ዕድል ስለሌላቸው ሁልጊዜ ይሠራሉ። እንዴት አድርጌ ነው የባሌን እመለካከት የምለውጠው? እንዴት አድርጌ ነው የሴት ልጆቼን ሕይወት የምለውጠው?» ብላ ልታስብ ትችላለች።

3) ሥራችንን መቆጣጠር። ብዙ ጊዜ የመጽሐፍ ቅዱስ

ትምህርት ቤት፣ ተመራቂዎች ከትምህርት ቤት ሲመረቁ የጋላሬነት ቦታ ስላልተሰጣቸው ተበፋ ይቆርጣሉ። እገልግሎት ያጡት ውጤታማ ባልሆነው የሽማግሌዎች አሠራር የተነሣ አንደ ሆነ ወይም ቤተ ክርስቲያን ደመወዝ ልትከፍላቸው ባለመቻሏ የተነሣ እንደ ሆነ ያስባሉ። ነገር ግን ያ ሕይወቱን በሌሎች ሰዎች ተጽዕኖ ሥር ያደረገ ሰው እስተላለብ ነው። የቤተ ክርስቲያን ሠራተኛ ወይም የራሱን ሕይወት የሚቆጣጠርና እግዚአብሔር ለእገልግሎት የጠራው ሰው የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ሊከላከሏቸው የማይቻሉ በሺህ የሚቆጠሩ እግዚአብሔርን ልናገለግልባቸው የምንችላቸው መንገዶች እንዳሉ ያውቃል። ስለዚህም የሚያገለግሉባቸውን መንገዶች ይፈልጋሉ። «የቤተ ክርስቲያን መጋቢ እሆናለሁ ብዬ ጠብቄ ነበር፣ ነገር ግን እልመረጠኝም። የምንከፍልህ ገንዘብ የለንም አሉኝ። ነገር ግን እግዚአብሔር የዚህች ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ አረኛ እንድሆን ጠርቶኛል። ነገር ግን ለመኖር አንድ ነገር ስለሚያስፈልገኝ ልክ ቀን ቀን ድንኳን እየለፋ ማታ ማታ እንደሚሰብከው ጳውሎስ ሥራ እፈልጋለሁ (የሐዋ. ሥራ 18:3)። እናም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ላላድጋቸው ልረዳቸው የምንችላቸውን ሰዎች እፈልጋለሁ። እንድ፣ ሁለት፣ ወይም አሥርም ሰዎች ሊሆኑ ይችላሉ። እነርሱን በአረኝነት በማገልገል እጀምራለሁ።» ይላሉ። በሚገርም ሁኔታ በዚህ መንገድ አንድ ሰው ሕይወቱን በባለቤትነት መምራት ሊጀምር፣ በሚንከባከባቸው ሰዎች ላይ ተጽዕኖ የማምጣት ችሎታው እያደገ ሰዎች ለመንፈሳዊ ነገራቸው የሚቆረቀር እውነተኛ ሰው ሲያገኝ ከእሥር ሰዎች፣ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድን ከዚያም ወደ የኅብረት የጸሎት ቡድን እያደገ ይሄዳል። ሽማግሌዎችም ማስተዋል ይጀምራሉ። «አቶ እገሌ የቤተ ክርስቲያናችን መጋቢ እንዲሆን እንፈልጋለን። ሰዎች እንዲያድጉ ጥሩ ሥራ እየሠራ ነው። ከእኛ ጋር ሳይጣላ አብሮን እየሠራ በመሆኑ እናምነዋለን። ለዚህ አገልግሎት ስንት ልንከፍለው ይገባል?» ብለው ይጠያያቃሉ። ነገር ግን ያለበትን ሁኔታ የማይለውጥ ሰው ፈጽሞ ሊያድግና አገልግሎት ሊቀበል

አይችልም፤ ነገር ግን እግዚአብሔርንና ሕዝቡን በብዙ መንገዶች ማገልገል የሚፈልግ ሰው እግዚአብሔርን የሚያገሰግልበት መንገድ ያገኛል፤ በመጨረሻም ሕዝቡ መሪ አንዲሆን ያስነሡታል።

4) ቤተ ክርስቲያንን መቆጣጠር። መሪነት ሰው ማምጣት ነው። መሪዎች ባሉበት ሁኔታ መማሪራቸውንና ላለማደጋቸው ነገሮችን ተጠያቂ ማድረጋቸውን አስከፊቆሙ ድረስ መሪዎች ሰው ለመስጠት ስምሳሌ፣ ያለበትን ሁኔታ ለመሰጠት ጥረት የማያደርግ መሪ ቤተ ክርስቲያን ድሃ በመሆኗ ያማርራል፤ ወይም በወንጌል ሥራ ውስጥ አይሳተፍም፤ ወይም ሰዎች በአምነታቸው አያድጉም። ያለበትን ሁኔታ ተቀብሎ የሚኖር ሰው በልቡ ሰው ማይታሰብ ነገር አንደ ሆነ ይናገራል። ወይም ቤተ ክርስቲያን ስላሰችበት ሁኔታ ሌሎችን ተጠያቂ ያደርጋል። «ሰዎንድን ነው አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የማትረዳኝ?» ብሎ ይነጫነጫል። ነገር ግን ሁኔታዎችን የሚቆጣጠር መሪ፣ «ሰዎች በርትተው አንዲሠሩ አንዴት አድርጌ ነው የሥራ ሥነ ምግባር የምሰውጠው? ሰዎች ስእግዚአብሔር በብዛት ገንዘብን አንዲሰጡ ስለ ገንዘባቸው ያላቸውን አመሰካክት አንዴት ነው የምሰውጠው?» ወይም «ሰዎች በበሰጠ ድፍረት አንዲመስክሩ ምን ማድረግ አለብኝ? ወይም ለወንጌላውያን አንዲሰጡ ወይም በወንጌላዊነት አንዲሰማሩ ምን ማድረግ አለብኝ?» ብሎ ያሰባል። አንደዚህ ያሰው ዓይነት የቤተ ክርስቲያን መሪ አንደዚያ ያሉ ሁኔታዎችን የሚሰውጡባቸውን የሚያሻሽሉባቸውን መንገዶች ይፈልጋል።

ሁኔታዎችን በቁጥጥር ሥር ማድረግን የተማረ መሪ ችግሮች አንዳሉ ፈጽሞ አይከድም። ነገር ግን፣ «ችግሮች አሉብን።» ማለት ወይም ቤተ ክርስቲያን ስላሰችበት ሁኔታ ማማረርን አይፈቅድም። ይልቁንም፣ የሚሰው፣ «ይህ ችግር አለብን። ይህንን ችግር ለመወጣት ወይም ነገሮችን ለመቀየር ምን ማድረግ አለብን?» ነው። ስምሳሌ፣ የተሰመደው የቤተ ክርስቲያን መሪ ንጭንጭ፣ «የቤተ ክርስቲያንን ሥራ ለመሥራት የሚያስችል ገንዘብ የለንም፤»

የሚሰው ነው። ብዙ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ተስፋ በመቁረጥ አጃቸውን አየር ላይ በማወናጨፍ ምንም ነገር አይሞክሩም። ነገር ግን የራሱን ሕይወት በባሰቤትት የሚቆጣጠር ሰው ሰዎች ገንዘብ የማይሰጡበትን መንገድ ያጠናል። የራሱን ሕይወት የሚቆጣጠር መሪ ሁሉንም አማራጮች በመፈተን ሁኔታዎችን የሚቀይር ውሳኔ ይወስዳል። የሁኔታዎች አሰሪኛ መሆንን አምቢ ይላል።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከላይ በተጠቀሱት አራት ሁኔታዎች ውስጥ ሁኔታዎችን መቀየር የማይፈልግ ሰውና ሕይወቱን መቀየር የሚፈልግ ሰው የሚሰጧቸው ምላሾች አንዴት አንደሚለያዩ ሁለት ማብራሪያዎችን ሰጥ። ለ) የተሰያዩት ምላሾች ምን የተሰያዩ ውጤቶችን አንደሚያመጡ አብራራ።

መ. በተሰያዩ ዓይነት ሁኔታዎች ውስጥ አንድ ስራ አንዴት ምላሽ አንደሚሰጥ፡- የአኛ ሁኔታ ከሦስቱ በአንዱ ውስጥ ነው።

አንደኛ፣ በቀጥታ የምንቆጣጠራቸው ሁኔታዎች አሉ። ስምሳሌ፣ ወደ አንድ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ ወይም ላለመሄድ ሙሉ ቁጥጥር አለን። ወይም ደግሞ አሁን በያዘነው ሥራ ላይ በመቆየት አለመቆየታችን ላይም ሙሉ ቁጥጥር አለን። ወይም በአንድ ሰው ላይ ለመቆጣት ወይም ላለመቆጠት ራሳችንን መቆጣጠር አንችላለን። ካልተማርን፣ ወደ ትምህርት ቤት አንሄዳለን። አንድ መሪ ሌሎች ሁኔታዎች ከሚቆጣጠሩት ይልቅ የራሱን ሕይወት ተመልክቶ በቀጥታ መቆጣጠር አለበት። ይህ በቀላሉ ተጽዕኖ ሊያደርግበትና ሊሰውጠው የሚችለው የሕይወት ክፍል ነው።

ሁለተኛ፣ ተጽዕኖ ልናመጣባቸው፣ ነገር ግን ልንቆጣጠራቸው የማንችላቸው ሁኔታዎችም አሉ። ስምሳሌ፣ ሽማግሌዎቻችንን ወይም የኢኮኖሚ ሁኔታችንን መቆጣጠር አንችልም። ነገር ግን አነርሱን የምናይበትን መንገድ በመቀየርና በመቀራረብ ሽማግሌዎች በአኛ ላይ ባላቸው አመሰካክት ላይ ተጽዕኖ ማምጣት አንችላለን። ወይም ሰዎች በጣም ጠንካራና ታማኝ ሠራተኛ መሆናችንን አይተው የተሻለ ሥራ አንዲሰጡን ጠንክረን በመሥራት የኢኮኖሚ

አቅማችን ላይ ተጽዕኖ ማምጣት እንችላን።

ሦስተኛ፡- ልንቀይራቸው የማንችላቸው ሁኔታዎችም ደግሞ አሉ። ልናደርግ የምንችለው ነገር ቢኖር ስለ እነዚያ ሁኔታዎች ያለንን አመለካከት መቀየር ነው። ሽባ ሆነን ከተወለድን፣ ወይም የአለም በሽታ ካለብን፣ ወይም ባለቤታችን ከሞተች፣ ወይም ሌላ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያናችንን ከወለደብን፣ ወዘተ . . . እነዚህ ልንቀይራቸው የማንችለው ነገሮች ናቸው። እግዚአብሔር እኛን ያስቀመጠባቸው የሕይወት ሁኔታዎች ናቸው።

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ) አንድ ሰው በቀጥታ ሊቆጣጠራቸው የሚችላቸውን ሁኔታዎችን ዘርዘር። ለ) አንድ ሰው በተዘዋዋሪ ተጽዕኖ ሊያመጣባቸው የሚችልባቸውን ሁኔታዎች ዘርዘር። ሐ) አንድ ሰው ሊቆጣጠራቸው የማይችላቸውን ሁኔታዎች ዘርዘር። መ) ሁኔታውን ለመስወጥ የማይፈልግ ሰው በጠቀሰናቸው ሁኔታዎች ውስጥ ምላሹ ምን እንደሚመስል አብራራ። በእያንዳንዱ ሁኔታ ውስጥ ሁኔታዎችን ተቆጣጥሮ ለውጥ ማምጣት የሚፈልግ ሰው ምላሽ ምን የሚሆን ይመስልሃል። ሠ) ሁኔታዎችን ለመስወጥ በማይጥር ሰውና ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ለውጥ ማምጣት የሚፈልግ ሰው በሚያመጡት ውጤት መካከል ያለው ልዩነት ምን ይሆናል?

ውጤታማ የሆነ የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ለእነዚህ ሦስት ሁኔታዎች የሚሰጠው ምላሽ ምን ይሆናል? ሁኔታዎችን ለመስወጥ ጥረት የሚያደርግ ሰው አብዛኛውን ጊዜ በሦስተኛው ሁኔታ ማለትም ምንም ልቆጣጠረው አልችልም በሚለው ላይ ያተኩራል። ማናችንም ታሪክን፣ ያለፈ ነገርን፣ የቤተሰቦቻችንን ድህነት፣ ትምህርት ቤት ለመሄድ ዕድል አለማግኘታችንን፣ ኅሳችን በሌሎች መጨቆኑን፣ ቤተ ክርስቲያናችን በሌላ ቤተ እምነት መወለዱን፣ ወዘተ. . . መቆጣጠር አንችልም። ግን ሁኔታዎችን ለመስወጥ ጥረት የማያደርጉ ለዎች እነዚህ ነገሮች ስሜታቸውን እንዲጎዱ ይፈቅዳሉ። እነዚህን ነገሮች በማለብ ጊዜና ኃይላቸውን ባቃጠሉ ቁጥር፣ ውጤታማነታቸው ይቀንሳል። ሁኔታዎችን

በመቀየር የሚያምን ሰው እነዚህን ሁኔታዎች ሊቀይር እንደማይችል ስለሚረዳ ለሌላ አነርሱ በማለብ ጊዜና ኃይሉን አያጠፋም። በልቡ ያለውን ቁጣና ምሬት በሙሉ ለመተው በመወሰን፣ ሊለውጣቸው የሚችላቸውን ነገሮች ማከናወን ይጀምራል።

የራሱን ሕይወት የሚቆጣጠርና የሚለውጥ መሪ ሁልጊዜ የሚያተኩረው በመጀመሪያዎቹ ሁለት ሁኔታዎች ላይ ነው። በእርሱ ሙሉ ቁጥጥር ሥር ያሉ ነገሮችን በፍጥነት ይቆጣጠራል። ውጤታማነቱን በሚገድቡ ባሕሪዎችና አመለካከቶች ላይ ይሠራል። የቤተ ክርስቲያን መሪ ከሆነ፣ በጊዜው ይመጣል። ቀጠሮውን ያከብራል። የሚገባውን ቃል ሁልጊዜ ይፈጽማል። በእርሱ ችሎታ ጥሩ መሪ ሊያደርገው የሚችለውን ሁሉ ያደርጋል።

ነገር ግን መሪነት በቀዳሚነት በሌሎች ላይ ተጽዕኖ ማምጣት ነው። ያንን በቀጥታ ማድረግ አንችልም። የሌሎች ለዎችን ባሕሪ መቀየር አንችልም። ለዎች ገንዘባቸውን ለቤተ ክርስቲያን እንዲለጡ ልናስገድዳቸው አንችልም። ስለዚህ መሪነት በሁኔታዎች ላይ ያለ ማቋረጥ በተዘዋዋሪ ተጽዕኖ ማምጣት ነው። አዲስ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ምሩቅ ነህ እንበል። በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ውስጥ ቦታ ትፈልጋለህ፣ ነገር ግን ሽማግሌዎች አይሰጡህም። እንዴት አድርገህ ነው በተዘዋዋሪ ተጽዕኖ የምታደርግባቸው? ሽማግሌዎች አድርገው የሚሉህን በሙሉ ያለማንገራገር በፈቃደኝነት ትፈጽማለህ። እንድትመጣ ከፈለጉ፣ ሁልጊዜ በጊዜ ትደርሳለህ። የሆነ የሚሠራ ነገር ከሰጡህ፣ አነርሱ በሚፈልጉት ጊዜ በጥራት ትሠራዋለህ። ሽማግሌዎች ምን ማድረግ እንደሚገባህ እንዲነግሩህ ከመጠበቅ ይልቅ፣ አንተ ወደ አነርሱ ሄደህ ምን ልርዳችሁ? ማለት ይጠበቅብሃል። አንተ ልትቆጣጠራቸው የምትችላቸውን እነዚህን ነገሮች በማድረግ፣ በሽማግሌዎች ላይ ተጽዕኖ ታመጣለህ። የአንተን አመለካከት ካዩ በኋላ፣ የሚበልጥ ኃላፊነት እንዲሰጡህ ተጽዕኖ ያደርግባቸዋል።

ሴት ክርስቲያን አገልጋዮቿ ደመወዝ የማትከፍል የአውራጃ ሴት ክርስቲያን አገልጋይ ነህ አገልግል። ከማማረር ይልቅ፣ ከአያንዳንዱ የእጥቢያ ሴት ክርስቲያን መሪ ጋር ያለህን ግንኙነት ለማስተካከል ትወለናለህ። በየአሁኑ ልዩ ልዩ እብያተ ክርስቲያናትን ትገብራለህ። ከፕሮግራሙ በኋላ ከሽማግሌዎቹ ጋር የተወለነ ጊዜ ወሰደህ የሴት ክርስቲያን ሁኔታ በምን ደረጃ ላይ እንዳለና የተረጋገጠባቸውን ችግር ትጠይቃቸዋለህ። እብረሃቸው ጸልይ። በሴት ክርስቲያን ውስጥ የሚሠሩባቸው ቀናት ሲኖሩ፣ እዛ ተገኝተህ አርዳቸው። ለሚመጣው ዓመት ለላላቸው ግብ ጠይቃቸውና እንዲሁም ዓላማቸውን የሚያሳኩበትን ሀብቶች እፈላልግላቸው። የአውራጃው መሪ እንደ መሆንህ መጠን ልትረዳቸው እንደ ሞከርክ ሲያዩ፣ ልባቸው ይለወጣል። እነርሱም በተራቸው ለሰ አውራጃውና ለሰ ዕቅድህ፣ እንዲሁም ለላለብህ ችግር መጠየቅ ይጀምራሉ። ከዚያም ያለ በቂ ገንዘብ ለመጪው ዓመት ዕቅዶችን የማስፈጸምን ፈተና ታካፍላቸዋለህ። አሁን አንተን ለመለማት ዝግጁ ከመሆን አልፈው ሴት ክርስቲያናቸው ለአውራጃዎ ዕቅዶች ገንዘብ እንዲያዋጡ ያበረታታሉ።

የራሱን ሕይወት የሚቆጣጠር መሪ ሦስት ነገሮችን ያደርጋል፡-

ሀ) ራሱን ያነሣል። ስዎች ነገሮችን እንዲጀምሩ ከመጠበቅ ይልቅ፣ ራሱ ይጀምራል።

ለ) በራሱ ወይም በሌሎች ስዎች ስሕተት ላይ እያተኩርም። ስሕተት ልንለውጠው የማንችለው ነገር ነው። ስሕተት ታሪክ ነው፣ ታሪክ ደግሞ ልንለውጠው የማንችለው ነገር ነው። ነገር ግን የራሱን ሕይወትና አገልግሎት መቆጣጠር የሚፈልግ መሪ ወደ ስሕተቱ ተመልክቶ፣ «ዳግም ስሕተት እንዳልሠራ እንዴት አድርጌ ነው በተለየና በተሻለ መንገድ የምሠራው?» ብሎ ይጠይቃል። ስሕተት እንዴት ተሠራ ብሎ የማይጠይቅ ሰው ሁልጊዜ በተደጋጋሚ ያንኑ ስሕተት ይሠራል። ነገር ግን የራሱን ሕይወትና

አገልግሎት የሚገመገም መሪ ከስሕተቱ የሚማር መሪ ነው። አንድን ሰው ወይም ነገር ተጠያቂ ማድረጋችንን እስካላቆምን ድረስ፣ ማደግ እንችልም፣ ስሕተታችንም ይቀጥላል።

ሐ) ለዎችን ለንመራ እናደርገዋለን ባሉት ነገር ላይ በኃላፊነት ካልጠየቅናቸው ወይም ለዎች የውሳኔያቸውን መዘዝ እንዲቀበሉ ካለተማርናቸው በስተቀር እንዲያድጉ እንረዳቸውም። ይህንን ስናደርግ፣ በራላቸው ሕይወት ላይ ኃላፊነት መውሰድ እንደሌለባቸው እያስተማርናቸው ነው። በርትተው እንዳይሠሩ፣ በሰዓቱ እንዳይገኙ፣ ወይም ጥሩ ሥራ እንዳይሠሩ እያስተማርናቸው ነው። የሚፈጠረውን ችግር ሁልጊዜ ሌላ ሰው ያስተካክላቸዋል። ነገር ግን ለዎች እናደርገዋለን ባሉት ነገር ላይ በኃላፊነት የምንጠይቃቸው ከሆነ፣ ወይም ውሳኔያቸው ያመጣውን መዘዝ እንዲቀበሉ ስናደርግ፣ ያን ጊዜ ለሕይወታቸው ኃላፊነቱን እንደሚወለዱ እናስተምራቸዋለን። ሥራውን ካልሠሩ እድገት እያገኙም። ሥራውን ካልሠሩ፣ በሚቀጥለው ጊዜ ኃላፊነት እይለባቸውም። ለዎች ሁልጊዜ የሚያድጉት ኃላፊነት ለንለባቸውና ሥራቸው ለሚያመጣው መዘዝ ተጠያቂ አድርገን ለንይዛቸው ነው።

26ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ብዙ ለዎች የራላቸውን ሕይወትና አስተሳሰብ ከመቀየር ይልቅ ላሉበት ሁኔታ ሌሎችን ተጠያቂ ማድረግ የሚፈልጉባቸውን መንገዶች ግለጥ። ለ) እመሰክክት የስኬታማ አመራር 90% ውን እንዴት እንደሚይዝ አብራራ። ሐ) ማድረግ የምትፈልገውን ነገር የገደብህ ሁኔታ ካለ አብራራ። በአንተ ቀጥተኛ ቁጥጥር ሥር ያሉ ልትለውጣቸው የምትችላቸው ነገሮች ምንድን ናቸው? ነገሮች አንዲሻሉ በሁኔታዎች ላይ በተዘዋዋሪ መንገድ ተጽዕኖ ለማምጣት ልታደርጋቸው የምትችላቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?

7. የረጅም ጊዜ ግብን ለማሳካት ሲባል ግላዊ ደስታን መተውን መማር።

ሁላችንም ማድረግ የምንፈልጋቸው ነገሮች ሲኖሩ ማድረግ

የማንፈልጋቸውም ነገሮች አሉ። ለምሳሌ፣ የእግዚአብሔርን ቃል ማጥናት እውቅና፣ ነገር ግን ሰዎችን በማነጋገር ረጅም ጊዜ ማጥፋት አልወደም። ደብዳቤ መጻፍ ደስ ይለኛል፣ ነገር ግን ደሴዎችን በፋይል ማስቀመጫ ውስጥ መደርደር ደስ አይለኝም። አንዳንድ ሰዎች ደግሞ ሌሎችን መግብኝት ይወድዳሉ፣ ነገር ግን መጻፍና ማጥናት አይወድዱም።

በአገልግሎታችን ላይ ከፍተኛ ሰው ለመሆን የሚያመጣ ዓይነት መሪ ለመሆን፣ ምኞታችንን፣ የምንወደውንና የማንወደውን ነገር መቆጣጠርን መማር አለብን። የምንወደውን ነገር ብቻ ሳይሆን የማንወደውንም ነገር ማድረግን መማር አለብን። ጥሩ በሆነውና በምንወደው ነገር ከምንወሰድ ይልቅ፣ ምርጥ የሆነውን ነገር መወሰንን ልንማር ይገባል። በፊልጵ. 1:9-11 ላይ ጳውሎስ የፊልጵስዮስ አማኞች ምርጥ የሆነውን ነገር እንዲያውቁ ጸልዮላቸዋል። የተሻለውን ሲያውቁና ለእግዚአብሔር ከብር ሲያደርጉት፣ በሕይወታቸው ትልቅ ደስታ ይሰማቸዋል። የምርጥ ነገር ጠላት ሁልጊዜ መጥፎ ብቻ ሳይሆን፣ ጥሩ ነገርም ነው ይባላል። አብዛኛውን ጊዜአችንን ጥሩ የምንለውን ነገር በመሥራት እንጠመዳለን፣ ነገር ግን የምንሠራው ምርጥና እጅግ አስፈላጊው ነገር ሳይሆን ይችላል። እግዚአብሔር እንድንሠራ የሚፈልገው ጥሩውን ብቻ ሳይሆን፣ እጅግ አስፈላጊውን ነገር ነው።

በሕይወታችን ሁሉ «ጥሩውንና» «ምርጡን» ለመለየት ስንታገል እንኖራለን። ጠዋት አርፍዶ መነሣት ጥሩ ነው፣ ነገር ግን ከእግዚአብሔር ጋር በጸሎት ለመገናኘትና ቃሉን ለማንበብ ማልዶ መነሣት ደግሞ «ምርጥ» ነው። «የተሻለውን» ካልመረጥን በመንፈሳዊ ሕይወታችን አናድግም። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ መሪዎች «ጥሩ» የሆነውን ከጓደኞቻችን ጋር ሻይ መጠጣትን «ምርጥ» ከሆነው እግዚአብሔር የለጠንን ሥራ ከመሥራት ካስበለጥን፣ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውጤታማ አንሆንም። ወይም ትኩረታችን «ጥሩ» በሆኑት እንደ ቤተ ክርስቲያን ሕንፃ፣ የመዘምራት ልብስና

የሙዚቃ መሣሪዎች ላይ አርፎ፣ «ምርጥ» በሆኑት እንደ ወንጌል ላልደረሳቸው ኢትዮጵያውያንና ሰዓላም ወንጌልን ማስራጨትና የቤተ ክርስቲያን አባላት በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ ማድረግ ላይ ካላተኮርን ውጤታማ አንሆንም።

በዘመናችን፣ ብዙ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ጥሩ ነገሮችን በፍጥነት ይፈልጋሉ። ለኬታማና ታዋቂ መሆን ወይም በፍጥነት ምቹ ኑሮ ለመኖር ይፈልጋሉ። አንዳንድ መሪዎች ጥሩ የሆኑ ውሳኔዎችን ይወስዳሉ። ነገር ግን ውሳኔአቸው ለእነርሱም ሆነ ለእግዚአብሔር መንግሥት ምርጥ አይደለም። ጥሩ የሆነውን ነገር የማድረግ ፍላጎት ስላላቸው፣ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች ትኩረታቸውን የሚያደርጉት ሰዎች በእግዚአብሔር ቃል እውቀታቸው እንዲያድጉ በማድረግ ላይ ሳይሆን አስደሳች በሆኑ የቤተ ክርስቲያን አምልኮ ላይ ነው። ሌሎች ደግሞ በቅንነት ራስን መሥዋዕት ከማድረግ የሚመጣ ክብርን ከመፈለግ ይልቅ፣ ወደ ትምህርት ቤት ገብተው ዲግሪያቸውን በመያዝ ወዲያውኑ ክብር ማግኘት ይፈልጋሉ። አንዳንዶቹ መሪዎች አሁኑኑ ምቹታማ የሆነ ኑሮን ለመሙላት ቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ክፍያ እንድትከፍላቸው ይጠይቃሉ። የቤተ ክርስቲያን የመክፈል አቅም የሚፈቅደውን ክፍያ ከመቀበልና የሚፈልጉትን አቅማቸው የፈቀደውን ነገር ለመግዛት በጥንቃቄ ገንዘብ ከማጠራቀም ይልቅ፣ አንዳንድ አገልጋዮች ወዲያውኑ እነዚህን ጥቅሞች ሁሉ ይፈልጋሉ። ለይጣን ምርጥ በሆኑ ነገሮች ላይ እንዲያተኩሩና የእግዚአብሔርን ሕዝብ በቅንነትና መሥዋዕትነትን በመክፈል እንዳያገለግሉ የሕይወትን መልካም ነገሮች ይጠቀማል። በማቴ. 6:33 ላይ፣ ኢየሱስ «ምርጡን» እንድንፈልግ ነግሮናል። ምርጥ የምንለው ነገር ለእግዚአብሔርና ለመንግሥቱ ከፍተኛውን ክብርና ጥቅም የሚያመጣና የጽድቅና የቅድስና ሕይወት መኖር የሚያስችለን ነው። እነዚህ ነገሮች ዘላለማዊ ናቸው። እኛ ብዙ ጊዜ የምንፈልጋቸው ምድራዊ ነገሮች የምርጡ ነገር ጠላት የሆኑ

«ጥሩ» ነገሮች ናቸው።

27ኛ ጥያቄ ሀ) እንዴት እንደ «ጥሩ» የሆነ ነገር «የምርጥ» ነገር ጠላት እንደ ሆነ አሰረዳ። ለ) በምን ዓይነት መንገዶች ነው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምርጥ የሆነ ነገር እያለ ጥሩ የሆነ ነገር የሚመርጡት? ሐ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከፍተኛ ውጤት ለማስገኘት ማድረግ የማይፈልጉትን ነገር መተውን መማራቸው አስፈላጊ የሆነው ለምን ይመስላል?

8. ራሳችንን መንከባከብንና ማደጋችንን መቀጠል የመማር ጥቅም።

ከዕለታት እንደ ቀን እንደ ሰውዬ መጥረቢያ ገዝቶ እንጨት ለመፍለጥ ተጠቀመበት። በመጀመሪያ፣ መጥረቢያው ስል ስለ ነበረ ያለ ብዙ ድካም እንጨቱን መፍለጥ ችሎ ነበር። ነገር ግን ቀስ በቀስ ስለቱ መደነዝ ጀመረ። ሰውየው እንዳንዴ በመጥረቢያው ድንጋይ ስለሚመታ፣ ስለቱ ተቸረቸፈ። አንዳንዴ ደግሞ ዝናብ ላይ ስለሚረሳው መጥረቢያው መዛግ ጀመረ። ወዲያውኑ የመጥረቢያው ስለት በጣም ከመደነዙ የተነሣ እንጨት መፍለጡ አስቸጋሪ ሆነ። አንድ ቀን እንጨት እየቆረጠ እያለ፣ የደለዶመው መጥረቢያ ጫፍ ከእንጨቱ ወልቆ አግሩን ከፋኛ መታው። አግሩን ለመታከም ወደ ሕክምና ማዕከል መሄድና ለሐኪም በጣም ብዙ ገንዘብ መክፈል ነበረበት።

ይህ ሰውዬ የረሳው ነገር ቢኖር፣ መጥረቢያው ውጤታማ እንዲሆን፣ በየጊዜው መሳል እንዳለበት ነው። ይህ ለእኛም እውነት ነው። መሪዎች ውጤታማ ሆነው ለመቀጠል፣ በየጊዜው ራሳቸውን «መሳል» አለባቸው። ብዙ መሪዎች በሕይወታቸው ይህንን እውነት ይረሳሉ። ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ወይም ከዓለማዊ ትምህርት ቤት ተመርቀው አገልግሎት ይጀምራሉ። የተወሰነ የብቃት ደረጃ ላይ በመድረሳቸው ከዚህ በላይ ማደግ ያለባቸው አይመስላቸውም። ፈጥነው ይደገዛሉ፣ አገልግሎታቸውም እንደ በፊቱ ውጤታማ አይሆንም። ብዙ ጊዜ እንዲህ ያሉ ሰዎች ለቤተ

ክርስቲያን እደጋ ይሆናሉ። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ልክ እንደ መጥረቢያ ስለት እንዲኖረንና በአመራራችን ላይ ውጤታማነታችንን ለመጠበቅ ሕይወታችንን መሳል አለብን። የሚከተሉት መሪዎች ሁልጊዜ ልናሳድጋቸው የሚገቡ የሕይወታችን ክፍሎች ናቸው።

ሀ. የመሪው መንፈሳዊ ሕይወት፡- የቤተ ክርስቲያን መሪ እንደ መሆናችን የምንመራው ከባሕሪያችን፣ ከመንፈሳዊ ብስለታችንና ከክርስቶስ ጋር ባለን ግንኙነት ላይ ተመሥርተን ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከእግዚአብሔር ጋር እያደገ የሚሄድ ግንኙነት ሲኖራቸው ነው ለመምራት የሚያስችል ኃይልና እግዚአብሔርን በሚያስከብር መንገድ እንዴት መምራት እንዳለባቸው የሚያውቁት። ጳውሎስ እግዚአብሔርን ለማወቅ ሲል ሥጋውን እየጉሰመ እንደሚያስገዛ ይናገራል (1ኛ ቆሮ. 9:27)። ጳውሎስ ኢየሱስን ይበልጥ ለማወቅና በአገልግሎቱ ላይ ይበልጥ የእግዚአብሔርን ኃይል እንዲሰማመድ ይጥር ነበር (ፊልጵ. 3:12-14)። ለሌሎች እማኞች ጳውሎስ ሲጻልይ፣ ከእግዚአብሔር ጋር ባላቸው መንፈሳዊ እርምጃቸው እንዲያድጉ፣ የእግዚአብሔርን ፍቅር በመረዳት እንዲያድጉ፣ በእግዚአብሔር ጥበብ እንዲያድጉ፣ በመንፈሳዊ አገልግሎት እንዲያድጉ፣ ወዘተ. . . ጻልዮእል (ኤፌ. 3:14-19)። የቤተ ክርስቲያን መሪ መንፈሳዊ ሕይወት ያለማቋረጥ ካላደገ መሞት ይጀምራል፣ እናም የእግዚአብሔርን ሕዝብ በእግባቡ የመምራት ኃይልም እየሞተ ይሄዳል።

ለ. የመሪው ምሁራዊ ሕይወት፡- ብዙ ሰዎች አንድ ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ከተመረቁ በምሁራዊ ሕይወታችን ማደግ ያለብን አይመስላቸውም። ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አብዛኛውን ጊዜአቸውን የሚያጠፉት በአገልግሎት ላይ ነው እንጂ አማኞች ላይ ስለ ተጋረጡ ነገሮች በጥልቀት እያስቡም። አእምሮአችንን ካልተጠቀምን፣ እየደከመ ይሄዳል። የቤተ ክርስቲያን መሪ ነገሮችን የሚያይበትን መንገድ

ሁልጊዜ ማሳደግ የሚፈልግ መሆን አለበት። ወደ ዓለማዊም ሆነ መንፈሳዊ ለብሰባዎች እየሄድን (በኢትዮጵያ ላይ ስለ ተጋረጠው የኤች. ኤይ. ቪ/ኤድስ ጉዳይ፣ የድህነት ቅነሣ ጉዳይ፣ ወዘተ. . .) ላይና በቤተ ክርስቲያን ስብሰባዎች ደግሞ (ለምሳሌ፡- የአመራር ብቃት፣ ሥነ መለኮታዊ እውነቶች፣ ወዘተ. . .) መወያየት አለብን። መረዳታችንን ለመጨመር መጽሐፎችን ማንበብ አለብን። መሪ ለመማር የግድ ወደ ትምህርት ቤት ወይም ወደ ስብሰባ መሄድ የለበትም። መጽሐፎችም በቤታችን ወይም በሚመቸን ሰዓት ሰናነብባቸው ያስተምሩናል። አንድ መሪ በወር ቢያንስ ቢያንስ አንድ መጽሐፍ በተለያዩ ርዕሶች ላይ ካላነበበ አእምሮውን እንደሚገባ አሳሳደገም ማለት ነው። ሌላው በምሁራዊ አውቀት የምናድግበት መንገድ ከሌሎች አገልጋዮች ጋር በልዩ ልዩ ርዕሶች ላይ መወያየት፣ መፍትሔዎችን መፈለግ፣ በየራሳችን ፍልስፍናዎች ላይ መከራክር፣ እግዚአብሔር ያስተማራችሁን ነገር እርስ በርስ መወያየት፣ ወዘተ. . . ናቸው። ስለ አየር ፀባይ፣ ስለ አያንዳንዳችሁ ቤተሰብና ችግር ወይም ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስላሉ ችግሮች ብቻ አታውሩ። ብረት ብረትን እንደሚለለው የአንተ አእምሮ የሌላውን አእምሮ፣ የሌላው አእምሮ ደግሞ የአንተን እንዲሰል ፍቀድ (ምሳሌ 27:17)።

ሐ. የመሪው አካላዊ ጤና፡- የተሰበረ መጥረቢያ ለምን ይጠቅማል? ወይም ራሱን ባለመንከባከቡ የተነሣ የታመመ መሪ ምን ይጠቅማል? ጳውሎስ ሲናገር አካላችን የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ነው (1ኛ ቆሮ. 6:19) ብሏል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን አገልግሎት ለመፈጸም በአካላችን ነው የሚጠቀመው። ስለዚህ በአገልግሎታችን ውጤታማ ለመሆን ካስፈለገ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪ አካሉን መጠበቅ አለበት። ብዙ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የሚወፍሩት በብዙ ድግሶች ላይ ስለሚጋበዙና ለብሰባ ተቀምጠው ለሰሚውሉ ነው። ከሚገባው በላይ ክብደት ስንጨምር፣ እንደሚገባን መሥራት፣ ረጅም መንገድ መጓዝ፣

ወይም እንደ በፊቱ ብዙ መሥራት አንችልም። እንዲያውም፣ ሳይንተለቶች ከሚገባቸው በላይ የወፈሩ ለዎች ዝቅተኛ ክብደት ካላቸው ለዎች በላይ ለበሽታ እንደ ተጋለጡ ደርለውበታል። ወፋፍራም ለዎች በሰኪር፣ በደም ግፊት፣ በአልሰር፣ ወዘተ. . . የመያዝ ዕድላቸው የለፉ ነው። አካላችን ጤናማ እንዲሆን ለምንበላው ምግብ መጠንና ዓይነት ጥንቃቄ መውሰድ አለብን። አካላችን ጉቁ መሆን አለበት - የአካላችንን ጥንካሬ ለመጠበቅ የእግር ጉዞ ማድረግ ወይም የሆነ በፖርት መሥራት አለብን።

28ኛ ጥያቄ፡- ሀ) የመንፈሳዊ መጥረቢያን ለለት ለመጠበቅ ምን እያደረግህ ነው? ለ) በምሁራዊ አስተሳሰብ ለማደግ በማድረግ ላይ ያለኸውን ነገሮች ዘርዘር። ሐ) የለውነትህን ቅርጽ ለመጠበቅ ምን እያደረግህ ነው? መ) በአመራርህ ላይ ውጤታማ ለመሆንና ማደግን ለመቀጠል ምን ዓይነት ነገሮችን በማድረግ ላይ ነህ?

9. በታላቅ ኃይል መሥራት።

እግዚአብሔር በኃይል የሚጠቀምባቸውን ለዎች አለብ። እነዚህ ሰዎች ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር የተናገራቸውን ነገር ለመሥራት ያለ የሌለ ኃይላቸውን ተጠቅመው የሚሠሩ ናቸው። የተለያዩ ዓይነት መሪዎች አሉ።

ሀ. ብዙ መሪዎች ተቀምጠው ብዙ ያወራሉ። ምን ማድረግ እንዳለባቸው ያውቃሉ፣ ነገር ግን ሥራውን ሲጀምሩ አይታደም። ጉባዔዎችንና ስልት በሚነደፍባቸው ስብሰባዎች ላይ መገኘት፣ ነገሮችን በወረቀት ላይ መጻፍና በቦርድ ስብሰባ ላይ ውሳኔ ማስተላለፍ ደለ ይላቸዋል። ነገር ግን ሁሉ ነገር የሚቆመው እዚያ ላይ ነው። ዕቅዱ በወረቀት ላይ ይጻፍ እንጂ ተፈጻሚነት አያገኝም። እንደዚህ ያሉ መሪዎች መናገር እንጂ መፈጸምን ስለማያውቁ እግዚአብሔር አይጠቀምባቸውም። ለእግዚአብሔር መንግሥት የሚፈጸሙት ጥቂት ነው።

ለ. ሌሎች መሪዎች ደግሞ ምን ማድረግ እንደሚገባቸው

ያውቃሉ፤ እግዚአብሔር እንዲያደርጉ የሚፈልገውን ነገር መፈጸም ይፈልጋሉ። ነገር ግን ጠንክረው አይሠሩም። ስዎችን ማነጋገርን ያመርጣሉ፤ ወይም እሳስፈላጊ ነገሮች እግዚአብሔር እንዲፈጽሙ የሚፈልገውን ነገር እንዳይፈጽሙ ያግዷቸው ዘንድ ይፈቅዳሉ። ልክ 11 ሰዓት እንደ ሆነ ሥራቸውን አቁመው ወደ ቤት ይሄዳሉ። እንዲያ ያለው መሪ ትንሽ ነው የሚሠራው፤ ነገር ግን ብዙ መሥራት ቢፈልግም ጊዜ እንደሌለው ነው የሚናገረው። እግዚአብሔር ታላላቅ ነገሮችን ለመፈጸም እንዲህ ያለውን መሪ አይጠቀምም።

ሐ. በጣም ጥቂት መሪዎች ብቻ ናቸው ብዙ ኃይል ያላቸው የሚመስሉትና ያንን ኃይላቸውን እግዚአብሔር እንዲፈጽሙለት የሚፈልገውን ነገር ለማድረግ የሚጠቀሙት። እንዲህ ያሉ መሪዎች ብዙ ጊዜ ተስፋ የሚቆርጡት ሌሎች መሪዎች በጣም ዝግተኛ በሆነ ፍጥነት በሚወስኑት ውሳኔ ነው። ሲፈቀድላቸው፤ እግዚአብሔር የተናገራቸውን ለመፈጸም ሌትና ቀን ይሠራሉ። ጳውሎስ እንዲህ ያሉ ሠራተኛ ነበር። ቤተ ክርስቲያንን ለማቋቋም «ሌትና ቀን» እንደ ሠራ ይነግረናል (ዮሐዋ. ሥራ 20-31)። አርሱ በሚያርፍባቸው ስዎች ላይ እንዳከብደባቸውና ሰአርሱና ለጢሞቴዎስ መናሪያ የሚሆን ገንዘብ ሰማግኘት አብዛኛውን ጊዜ ቀኑን ድንኳን ይሠፋል። ማታ ማታ ደግሞ እዳዲስ አማኞችን ያስተምራል (2ኛ ተስ. 3:6-10)። መንፈስ ቅዱስ በእጭር ጊዜ ውስጥም ታላቅ ኃይሉን በማፍሰስ በጳውሎስ ውስጥና በጳውሎስ በኩል ይሠራ ነበር።

ይህ ሦስተኛው ዓይነት መሪ እግዚአብሔር በታላቅ ኃይል የሚጠቀምበት ነው። ሁላችንም እግዚአብሔር ምን እንድንሠራለት እንደሚፈልግ ግልጽ አሳብ ቢኖረንና ያንን ለማሳካት ፈቃደኛ ብንሆን እንዴት ገሩም ነበረ! ስለ ሥራው ማውራት ብቻ ሳይሆን፤ ወደ ተግባር ለመሰወጥ መሥራት ይገባል። እንደዚህ ያሉ ኃይል የሌለን መሪዎች በቢሮክራሲ ማነቆ እንድ ውሳኔ ሰመወስን ብዙ

ቀናትና ወራትን እየፈጀን ለመሥራት የሚያስችል ጉልበት ያላቸውን ስዎች እንዳንገድብ ልንጠነቀቅ ይገባል። ያንን ካደረግን፤ ተስፋ ቆርጠው ሊያቆሙ ይችላሉ። በሙሉ ኃይላቸው በመሥራት እግዚአብሔርን እንዳያከብሩ ባለመፍቀዳችን በኃላፊነት እንጠየቃለን። ይልቅስ፤ መንፈሳዊ ጥበብ እንዳለው የቤተ ክርስቲያን መሪነታችን፤ በእግዚአብሔር ጥበብ ሥራቸው ለእግዚአብሔር ምርጥ የሆነ ክብር እንዲያመጣና ኃይላቸውን ለእግዚአብሔር መገንገሥት እንዲያውሉ ልንመራቸው ይገባል።

29ኛ ጥያቄ:- ሀ) እግዚአብሔርን ለማገልገል ክፍተኛ ኃይል ያለውን የቤተ ክርስቲያን አገልጋይ ግለጥ። እግዚአብሔር በእጭር ጊዜ ውስጥ ምን ያህል ተጠቀመበት? ለ) እንዲህ ያለው ሠራተኛ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በሚወሰዱት በጣም የዘገዩ ውሳኔ ምን ያህል ተስፋ ሊቆርጥ እንደሚችል አብራራ። ሐ) እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን እንዲህ ያለ ሰው ቢስጥ፤ የአርሱ ሥራ እግዚአብሔርን የሚያከብርና ለቤተ ክርስቲያንም የሚጠቅም እንዲሆን የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች በምን መልኩ ሊመሩት ይገባል?

10. በሕይወት ደስ መሰኘት:- ተጫዋች የሆነ ሰው።

ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መሳቅ መንፈሳዊ እንዳልሆነ ያስባሉ። ምን ያህል የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ግንባራቸውን ቋጥረው (ተከሳትረው) እንደሚመሳሰሉ አስተውሉ። ነገር ግን በመሪነት ላይ የተጻፉ አብዛኛዎቹ መጻሕፍት በጣም ውጤታማ የሆኑት መሪዎች በኑሮአቸው ደስተኛ የሆኑት እንደ ሆኑ በተደጋጋሚ አስረግጠው ይገልጻሉ። ተጫዋችና ሳቂታዎች ናቸው። ምሳሌ 17:22 ላይ «ደስተኛ ልብ ጥሩ መድኃኒት ነው» ይላል። ሐዋርያው ጳውሎስም «ምንጊዜም በጌታ ደስ ይበላችሁ! ደግሜ አላለሁ ደስ ይበላችሁ» (ፊልጵ. 4:4) ብሎ አዝዟል።

የቤተ ክርስቲያን መሪ እንደ መሆናችን መጠን፤ ሁልጊዜ ክቸግሮች ጋር እንጋፈጣለን። ካልተጠነቀቅንና በሁሉም ሁኔታ ውስጥ በእግዚአብሔር ካልታመንን ልናገኘው የሚገባንን ደስታ

ልዩጣ እንችላለን። ልባችን ይከብድብንና የእገልግሎቱ ስፋት ከልካችን ያለፈ ይመስለናል።

ደስታም ሆነ ሳቅ ልክ እንደ ጉንፋን ናቸው። በአካባቢያችን ወዳሉ ሰዎች እናስተላልፋቸዋለን። ሳቂታና በሕይወቱ ደስተኛ ከሆነ ሰው ጋር የሚሠሩ ሰዎች ሳቂታዎችና በሕይወታቸውም ደስተኞች ናቸው። ነገር ግን አብዛኛውን ጊዜ በጎዘን ከተቆራመተና ፊቱ ከሚይፈታ ቁጡ ሰው ጋር የሚውሉ ሰዎች ልክ እንደ ሰውየው ቁጡ ይሆናሉ። መሪዎች ሳቂታ መሆናቸው ለሚከተሉት ምክንያቶች ይጠቅማቸዋል፡-

ሀ. በየዕለቱ የሚያጋጥሙት ችግሮች ቢኖሩም፣ ሳቅ የመሪውን መንፈስ ያነቃቃል።

ለ. በመሪው ዙሪያ ያሉ ሰዎች ችግር ቢኖርም እንኳ፣ በእግዚአብሔር ደስ እንዲሰኙ ያደርጋል።

ሐ. ሳቅ በመሪነት አብረው የሚሠሩት ሰዎች ደስተኞች እንዲሆኑ ያደርጋል። በጋራ አብረው ሲሰቁም፣ እንዳንድ ጥቃቅን ግላዊ ግጭቶችንና እስመግባባቶችን በጋራ ይፈታሉ።

30ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች በመሪዎች ፊት ላይ የደስታ ስሜት ከመጥፋቱ የተነሣ እብር መሥራት እንዴት እንዳቃቃቸው እንዳየህ ግለጥ። ለ) እንዴት እግዚአብሔር ሳቂታ ፊት ካላቸው መሪዎች ጋር እብር መሥራትን እንዳቀለለና የሰብዕና ግጭቶችን እንደ ገደብ እንዳየህ ግለጥ።

31ኛ ጥያቄ፡- ለስዕታማ አገልግሎት እነዚህን ስለ ግለሰባዊ ባሕርያት የሚናገሩ አሥር ባሕርያትን ክልሉ። ሀ) እነዚህ ባሕርያት ሁሉ ለቤተ ክርስቲያን መሪ አስፈላጊ የሆኑት ለምን ይመስልሃል? ለ) የቤተ ክርስቲያን መሪ የተጠቀሱት እያንዳንዳቸው ባሕርያት ባይኖሩት ሊመጣ የሚችለውን ውጤት ዘርዘር። ሐ) በየትኛዎቹ ባሕርያት ጥሩ ነህ? መ) ደካማ ለሆነከው በየትኛዎቹ ባሕርያት ነው? ሠ) ደካማ በሆነከላቸው ባሕርያት ለማደግ ምን ማድረግ ትችላለህ?

አራተኛ ቀን፡- ለሳምንታዊ ስብሰባ ይሆን ዘንድ የሳምንቱን ትምህርቶች ክልስ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

የመወያያ ጥያቄዎች፡-

1. ሀ) ለእገልግሎትና ለመሪነት ከእግዚአብሔር የሆነ «ጥሪ» አለኝ ማለት ምን ማለት ነው? ለ) ለሙሉ ጊዜ እገልጋዎችና ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔር በእርሱ ቦታ ሆነው እንዲያገለግሉት «ጥሪ» ሲኖራቸው የሚገባው ለምንድን ነው ትላለህ? ሐ) ትኩረታችን ሁሉም የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና መሪዎች ከእግዚአብሔር የሆነ ግልጽ ጥሪ እንዲኖራቸው ከሆነ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን የተለየ ነገር ይፈጠራል? መ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችና አዳዲስ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ከእግዚአብሔር የሆነ ጥሪ አንዳላቸው ለማረጋገጥ ምን ማድረግ አለባቸው? ሠ) ሽማግሌዎች አንድን ሥራ የሚፈጽም ሰው ከማግኘት ይልቅ በጥሪ ላይ ቢያተኩሩ ኖሮ ስለእገልግሎት የሚሆንን ሰው ስለ መምረጥና ስለ መሾም ያላቸው መረዳት እንዴት ሊለወጥ ይችል እንደ ነበር ግለጥ።

2. ሀ) በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ በሕይወትህ በትንሹ መታመንህ እንዴት ትልቅ ኃላፊነትን እንዳስገኛልህ ግለጥ። ለ) ይህ መመሪያ ቤተ ክርስቲያን መሪን በምትመርጥበት መንገድ ላይ ተጽዕኖ እንደሚያመጣ ወይም በቤተ ክርስቲያን ላይ የእገልጋዮች እጂጂም ላይ የሚያመጣውን ተጽዕኖ ግለጥ? ሐ) ባላቸው ነገር ላይ ታማኞች ያልኑ ሰዎች በእመራር ደረጃ ላይ እንዲያገለግሉ ሥልጣን ሲሰጣቸው ምን ዓይነት ችግር ሲፈጠር እይተሃል? መ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አዳዲስ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አገልጋዮች ስትልልቅ ኃላፊነት ከመሾማቸው በፊት በአነስተኛ ኃላፊነቶች ላይ ልምድ እንዲያዳቡ ምን ማድረግ አለባቸው?

3. ሀ) መሪዎች ከእግዚአብሔር ጋር ካላቸው ግንኙነት የሚመነጨትን አራት የሰኬታማ መንፈሳዊ አገልጋይ ባሕርያትን ዘርዘር። ለ) እነዚህ አራት ነገሮች በቤተ ክርስቲያን መሪ ሕይወት አስፈላጊ የሆኑት ለምንድን ነው? ሐ) እግዚአብሔር ይበልጥ ውጤታማ በሆነ መልኩ እንዲጠቀምባቸው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአራቱ ባሕርያት ለማደግ ምን ማድረግ አለባቸው?

4. ሀ) ከመሪው ግላዊ ባሕሪ ጋር የሚያያዙትን አሥር የሰኬታማ እገልግሎት ባሕርያት ዘርዘር። ለ) እያንዳንዱ ባሕሪ ለቤተ ክርስቲያን መሪ የሚያስፈልግበት ምክንያት ምንድን ነው? ሐ) የቤተ ክርስቲያን መሪ የተዘረዘሩት እያንዳንዱ ባሕርያት ከጉደሉት ሊመጡ የሚችሉትን አንዳንድ ውጤቶች ዘርዘር። መ) ከእነዚህ ባሕርያት ውስጥ በአብዛኛቹ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሕይወት ውስጥ ደካማ ሆነው የሚታዩት የትኞቹ ናቸው? ሠ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በእነዚህ የሕይወታቸው ክፍል እንዲያደጉ ምን ትመክራሉ?

ትምህርት አምስት

የመጀመሪያ ቀን፡- ለመንፈሳዊ መሪነት የሚያስፈልጉ ቁልፍ ባሕርያት (ክፍል 6)

አንድ መሪ በአንድ ወቅት፣ «ለሕዝቡ ባይሆን ኖሮ እግዚአብሔርን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማገልገል ቀላል ነበረ» አለ። መሪነት በጣም አስቸጋሪ የሆነው ሥራ ስለሚበዛ እይደለም፣ ነገር ግን ከሕዝቡ ጋር ባለው ችግር ነው። ኢሳይያስ፣ ሁላችንም የበጎች ባሕሪ አለብን፣ እያንዳንዳችን የራሳችንን መንገድ እንከተላለን» (ኢሳ. 53:6) ያለው ቃል በትክክል በቤተ ክርስቲያን ያለውን ሕይወት ይገልጻል። ኃጢአተኛ የኢየሱስ ክርስቶስ ተከታዮች እንደ መሆናችን፣ እያንዳንዱ እማኝ ወደ ገዛ መንገዱ

ያዘነብላል። እግዚአብሔር ልጆቹ ሥጋዊ መንገዳቸውን ትተው የእግዚአብሔርን መንገድ እንዲከተሉ የሚፈልገው በመሪዎች በኩል ነው። ስለዚህ፣ የቤተ ክርስቲያን መሪ ለሕዝቡ ኢየሱስን መከተልን ሊያስተምራቸው ከፈለገ ራሱን ከቤተ ክርስቲያን አባላት ጋር የሚያቀራርብበት መንገድ በጣም አስፈላጊ ነው።

ለሰኬታማ መንፈሳዊ እገልግሎት የሚያስፈልጉ ባሕርያት፡- መሪው ከሌሎች ሰዎች ጋር ካለው ግንኙነት የሚመነጨ ባሕርያት

1. ታጋሽነት፡- እግዚአብሔር በእኛ ቦታ ሆኖ እንዲሠራልን መጠበቅ።

1ኛ ጥያቄ፡- ምላ. 14:29፣ 16:32፣ 19:11፣ 25:15፣ መክ. 7:8፣ 1ኛ ቆሮ. 13:4፣ ገላ. 5:22፣ ቆላ. 1:10-12፣ 2ኛ ጢሞ. 4:2፣ ዕብ. 6:12፣ ራእይ 14:12ን አንብብ። ሀ) እነዚህ ጥቅሶች ስለ ታጋሽነት ምን ያስተምሩናል? ስ) መሪ በተለየ ሁኔታ ትዕግሥት የሚያስፈልገው ለምንድን ነው?

አንድ ሰው እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ «እግዚአብሔር ሆይ፣ ትዕግሥት ስጠኝ፣ አሁኑኑ ትዕግሥት ያስፈልገኛል!» ብሎ ጸለየ። ጥያቄው እንደሚያሳየው ሰውየው ችኮላ ላይ ነበር። ልክ እንደ ጠዙዎቻችን፣ ሰውየው ፈጣን ምላሽ ፈልጓል። ነገር ግን እግዚአብሔር ፈጽሞ አይችኩልም፣ ሰዎችም በፍጥነት አይለወጡም። ስለዚህም ትዕግሥት መሪ ሊያዳብረው የሚገባ አስፈላጊ ባሕሪ ነው። ታጋሽ ሰው አንድ ነገር በፍጥነት እንዲሠራ ከመገፋፋት ይልቅ፣ እግዚአብሔር አስከሚያደርገው ድረስ በመተማመን ይጠብቃል። መጽሐፍ ቅዱስ ትዕግሥትን በተለያዩ መንገዶች ይመለከታል።

ሀ. እንደ ሰደት ወይም ደህነት ባሉ የመከራ ጊዜዎች ትዕግሥት ያስፈልጋል። በመከራ ጊዜ መታገሥ ማለት ያለምንም ማጉረምረም መከራውን መቻል፣ በዚያ ችግር ውስጥ በጽናት ማለፍ የምንችልበትን ጥንካሬ እግዚአብሔር እንደሚሰጠንና

ከመከራው እንደሚያሳርፈን ማመን ነው። መሪነት በራሱ ትዕግሥትን የሚጠይቅ ችግር ነው። አንዳንድ የማይችሉ ችግሮች አሉ። እንደ ገንዘብ አጥረት ወይም የብቁ አገልጋይ አጥረትና መፍትሔ የሌላቸው የሚመለሱ ከለዎች ጋር ያሉ ችግሮች አሉ። ለዎች አብዛኛውን ጊዜ በቤተ ክርስቲያን ማድረግ የምንፈልገውን ነገር ይቃወማሉ። ወይም ይለድቡናል፣ ወይም ባላደረግነው ነገር ይከሰቡናል። ትዕግሥትና ጽናትን ካልተማርን በስተቀር እናቆማለን። ነገር ግን ስናቆም፣ ለውጥን የምናመጣ የእግዚአብሔር መሣሪያዎች መሆናችን ይቀራል። ትዕግሥት በእምነት አገልግሎት እንድንቀጥል ያደርገናል፣ እግዚአብሔር ቅንነታችንን እንዲገልጥና ለዎች እኛን ይሰሙ ዘንድ ልባቸውን እንዲለውጥ ያደርጋል። ትዕግሥት ከሌለን ብዙ ጊዜ የምናማርር እንሆናለን፣ ደግሞም ለዎችን እንበቀላለን። ታጋሽነት ለዎች ጉዳት ሲያደርሱብን መቀበል እንድንችል እግዚአብሔር ለእኛ እስኪበቀል መጠበቅ ነው።

ለ. ለዎች እስኪያድጉ በትዕግሥት እንድንጠብቃቸው ተነግሮናል (1ኛ ቆሮ. 13:4)። ይህ ማለት እንደ ሰው የሚጉዳንን ወይም የሚያስከፋንን ነገር ሲያደርግ አንቆጣም ማለት ነው። ያ ማለት ለዎች ሲያስከፉን እንደ ዕድል ብቻ እንለጣቸዋለን ማለት አይደለም፣ ነገር ግን እስኪለወጡና እስኪያድጉ ድረስ ብዙ ዕድል እንለጣቸዋለን ማለት ነው። እንደ ቤተ ክርስቲያን መሪነታችን፣ ብዙ ጊዜ ለዎች ወዲያው እንዲለወጡ እንፈልጋለን። ነገር ግን ሁሉም ለውጥና እድገት አዝጋሚ ሂደት ነው። መሪ ሆነን እኛ የምንፈልገውን ለውጥ ሕዝቡ ካልፈለገ ተስፋ ለመቁረጥ በጣም ቀላል ነው። ትዕግሥት ማለት ለዎችን በማስተማርና በመስበክ እግዚአብሔር በለዎች ልብ ወለጥ እንዲሠራና እንዲለውጣቸው ጊዜ መስጠት ማለት ነው። ታጋሽ መሪ ውሳኔዎችን የሚወስደውና የሚመራው ለዎች ለመለወጥ ፈቃደኛ በሆኑበት ፍጥነት ነው። ከአባላት ፊት ቀድሞ እየረጠና ጠንካራ ቃላትን እየተጠቀመ እርሱ የሚፈልገውን ነገር እንዲያደርጉ እያስገድዳቸውም። ይልቁንም፣

ለዎች ለመስማት ዝግጁ እስኪሆኑ ድረስ ታግሦ ከለዎች ጋር ይሠራል። እረማመዱን ከሕፃን ልጁ እረማመድ ጋር እንደሚቃኝ አባት፣ የቤተ ክርስቲያን መሪም የቤተ ክርስቲያንን ዕድገት የሚቃኘው አባላት መራመድ በሚችሉበት ፍጥነት ነው። ለዎች ሲያጠፉ ክፉ አይሆንባቸውም፣ ነገር ግን ድካማቸውን በመረዳት በጨዋነት ያስተናግዳቸዋል።

በመጽሐፈ ምሳሌ ላይ ለሱሞን የታጋሽነትን ኃይል አሳይቷል። ትዕግሥት የለዎችን ቁጣ በማብረድ ለጊዜው ችግር መፍትሔን ይሰጣል። ብዙ ጊዜ መሪዎች ችግሩ ላይ ከሆንን ለለዎችና ለችግራቸው መፍትሔ ከማምጣት ይልቅ እንገዳቸዋለን። ጥበብ እግዚአብሔር ነገሮችን እስኪያስተካክልና በችግሩ ላይ መንፈሳዊ ጥበብ እስኪያመጣ ድረስ እንድንቆይ ያስተምረናል። አንድን ጉዳይ ለመፍታት ትክክለኛ የሆነና ያልሆነ ጊዜ አለ። ችግርን ለመፍታት በታጋሽነት የእግዚአብሔርን ጊዜ መጠበቅ አለብን። እለበለዚያ፣ ለይጣን ችግሩን ለማባባስ ትዕግሥት የለሽነታችንን ይጠቀምበታል።

2ኛ ጥያቄ:- ሀ) በመሪዎች ፊት የተጋረጡና ትዕግሥትን የሚጠይቁ ሁኔታዎችን ዘርዘር። ለ) የመሪው ትዕግሥት ማጣት ለቤተ ክርስቲያን እንዴት ችግር ሊፈጥር እንደሚችል አብራራ።

2. በሥልጣን ላይ ላሉ ሰዎች መገዛትና መታመን።

እንደ ሰው ምንም ዓይነት የመሪነት ደረጃ ላይ ቢሆን፣ ከበላዩ ላለ መሪ እንዴት እንደሚገባ መታዘዝ እንዳለበት ማወቅ ይገባዋል። መገዛትን ያልተማረ መሪ ብዙ ጊዜ የዐመፀኝነት መንፈስ ስለሚታይበት በመሪነት ላይ ካሉ ከሌሎች ለዎች ጋር ይታገላል። በቤተ ክርስቲያን መሪዎች መካከል የሚፈጠር የዐመፀኝነት መንፈስ በቤተ ክርስቲያን ላይ ትልልቅ ችግሮችን ያመጣል፣ ምክንያቱም ሥልጣንን ለመቆጣጠር ሁሉም ስለሚፈልግ ነው። እንደ አፍሪካዊ አባባል እንደሚለው፣ «ዝሆኖች ሲጣሉ፣ ሣሩ ይጉዳል።» በተመሳሳይ ሁኔታ፣ የቤተ ክርስቲያን አገልጋዮች በሥልጣን ላይ

ላሉ ለዎች ካልተገቡ፣ የቤተ ክርስቲያን አባላት ይጉዳሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ አማኞች በመገዛት የሚታወቁ መሆን እንዳለባቸው ያስተምራል። ሌሎች ጥቅም ብለን የግል ፍላጎቶቻችንን ወደ ጎን በምናደርግበት ጊዜ፣ እያንዳንዳችን በክርስቶስ ፍርሃት የተገዛን አገዛዥን (ኤፌ. 5:21)። ዓለማዊያን መሪዎችንም ቢሆን እግዚአብሔር ለዓለማዊው በእኛ ላይ እንደ ሾማቸው አውቀን ልንገዛላቸው ይገባል (ሮሜ. 13:1-2)። ለጊታ እንደምንገዛ በሥራ በታችን ላሉ አለቆቻችን መገዛት አለብን (ኤፌ. 6:5-8)። ወጣቶችም ከቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ጋር ከመጣላት ይልቅ እንዲታዘዙቸው ተነግሮአቸዋል (1ኛ ጴጥ. 5:5)። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃይለኛ የሚባለው መሪ እንኳን ሳይቀር ለእግዚአብሔር ፈቃድና ምረት መገዛት አለበት (ያዕ. 4:7)። አንድ ሰው ለሌሎች መገዛትን ካልተማረ፣ ለእግዚአብሔር የመገዛት መንፈስ አይኖረውም። ስለዚህ በግልጽ፣ የሌሎችን አገልግሎት ዝቅ አድርጎ ከመመልከት ይልቅ በሥልጣን ላይ ላሉ ለዎች መገዛትና አብሮ የመሥራት ባሕሪ ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉ ያስፈልጋል።

ኅዝብተሰቡ በኮሚኒስት ደርግ መንግሥት አገዛዝ ውስጥ ከማለፉ የተነሣ ከተፈጠሩ አሉታዊ ውጤቶች መካከል አንዱ በሥልጣን ላይ ያሉ መሪዎችን አለማክበርና ለእነርሱም አለመገዛት ነው። ሕፃናት ቤተሰባቸውን መስማትና መታዘዝ ያለባቸው አይመስላቸውም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉ ወጣቶች ለቤተ ክርስቲያን መሪዎች ውሳኔ መገዛት ያለባቸው አይመስላቸውም። ሌላው ቀርቶ ለቤተ ክርስቲያን ወጣቶች እንደ ምሳሌ የሚታዩት የመዘምራን ቡድን አባላት እንኳን፣ ሽማግሌዎች በማይፈልጉበት መንገድ በማምለክ፣ መዘቃን ከሚገባ በላይ በማጮህ፣ ወይም መዘቃውን እንዲፋንሱ ሲጠየቁ እስከ መጨረሻው በመክፈት በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ላይ «ያምሳሉ።» ወይም አምልኮአቸውን እንዲቀይሩ ሲጠየቁ፣ ለቤተ ክርስቲያን ከመገዛት ይልቅ ቤተ

ክርስቲያንን አንላቃለን ብለው ያስፈራራሉ። ደመወዝተኛ የሆኑ መጋቢዎችና ወንጌላውያን ብዙ ጊዜ ለሽማግሌዎች ሲገቡ አይታይም። ዕቅዳቸው ተቀባይነትን ካላገኘ፣ ሽማግሌዎችን ከመሪነታቸው ላይ ለማሰነግት ከወጣቱ ጋር ይሠራሉ ወይም ሽማግሌዎች ካልተገቡላቸው ቤተ ክርስቲያን እንደሚለቁ ያስጠነቅቃሉ። አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ብዙ ጊዜ በሽማግሌዎች ጉባኤ የተወሰነን ነገር አንቀበልም ይላሉ። ሌሎች ሽማግሌዎች የወለኑትን ውሳኔ ካልወደዱት፣ በዝምታ በማመፅ ስለ ውሳኔው ለማንም አይነጋሩም ወይም ውሳኔው ምን ያክል መኖር እንደ ሆነ በመናገር ሲያጠየቁ ይታያሉ። እነዚህ ሁሉ በሥልጣን ላይ «የማመፅ» መንገዶች በእግዚአብሔር ላይ የሚሠሩ ኃጢአቶች ሲሆኑ፣ በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ትልቅ ችግር ያስከትላሉ። ዛሬ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድነት ከጠፋባቸው ዋና ዋና ምክንያቶች መካከል ለባለ ሥልጣን አለመገዛታችን ነው።

ለባለ ሥልጣናት «መገዛት» ምን ማለት ነው?

ሀ. ያ ማለት አማኞች በተለያዩ ጉዳዮች ላይ የተለየ አመለካከት ሊኖራቸው አይችልም ማለት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ በጨዋነትና በትሕትና ነገሮችን በተቻለ መንገድ ማድረግ የሚቻልባቸውን መንገዶች ለመሪዎቻችን እንድናካፍል ያሳዩናል። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሌሎችን መስማት እንዳለባቸው መረዳት አለባቸው። ሌሎችን የማይሰማ መሪ ጥበበኛ አይደለም። ነገር ግን መገዛት ማለት አንድ ጊዜ የእኛን አመለካከት ካሳየን በኋላ፣ ውሳኔውን በሥልጣን ላይ ላሉት ለዎች እንተዋለን ማለት ነው። እግዚአብሔር ትክክለኛ ነው ብለን የምናስበውን ነገር ባለመናገራችን በኃላፊነት ይጠይቀናል። ነገር ግን ትክክለኛ ነው ብለን የምናስበውን ካካፈልናቸው በኋላ፣ እግዚአብሔር መሪዎችን ባለመስማታቸውና አስፈላጊ የሆነውን ለውጥ ባለማምጣታቸው ይጠይቃቸዋል። በቤተ ክርስቲያን ላለው ችግር እግዚአብሔር በኃላፊነት አይጠይቀንም።

ሲ. መገዛት ማለት በእኛ ላይ መሪ ስሆን ሰው መታመንና መርዳት ነው። በመሪዎች ቡድን ውስጥ አብረን ስንሠራ፣ እርስ በርስ ልንረዳዳና ልንተጋገዝ ይገባል። መገዛት ማለት አንድ መሪ የበላይ መሪ ከሆነው ሰው ጋር የአሳብ ልዩነት ካለው ወደ በላይ መሪው ሄዶ የእርሱን አመለካከትና ስምን በተለየ መንገድ እንዳለበ ማሳየት ነው። በጉዳዩ ላይ በጋራ ከተነጋገሩ በኋላ ላለመስማማት ይስማሙ ይሆናል። ሰዎች ሁልጊዜም በተለያዩ ጉዳዮች ላይ የተለያዩ አሳቦች ይኖራቸዋል። ነገር ግን በመጀመሪያ በግል፣ ከዚያም በሽማግሌዎች ጉባኤ በልዩነቶቹ ላይ ከተወያዩ በኋላ፣ ውሳኔ ላይ ይደርሳሉ፣ ውሳኔውን ያልተቀበለ ሽማግሌ በውሳኔው ላይ ያሰውን ቅሬታ ከዚያ በኋላ ሰማንም መግለጥ የለበትም። ያንን ማድረግ ስመገዛት ፈቃደኝነት ማጣትና ዐመፅ ነው። ከዚያም ሰይጣን መሰያየትን ስመፍጠር ያንን ሰው ይጠቀማል።

ሐ. የምንገዛ ከሆነ፣ መሪው ቢሳሳትም እንኳን፣ በፍጹም ችግር እንፈጥርም። አንዳንድ ጊዜ መሪው ስሕተት እንደ ሠራና ሌላው ቀርቶ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር የማይሄድ ኃጢአት እንደ ሠራ ልናውቅ እንችላለን። ምንድን ነው ማድረግ ያለብን? የዳዊትና የንጉሥ ሳኦል ምሳሌ እንዲህ ያሰውን ችግር የምንይዝበትን መንገድ በጥሩ ሁኔታ የሚገልጽ ይመሰሰናል። ሳኦል ንጉሥ ዳዊትን ሲገድሰው ሲሞክር የሚከተሉትን ነገሮች እናያለን።

1) ሳኦል መጥፎ ነገር ማድረጉን ሲያውቅ፣ ዳዊት ተቃውሞታል። ዳዊት በተደጋጋሚ ሰላኦል እርሱ ምንም ያስብ ምን ወይም ሌሎች ምንም ቢሉ ሰላኦል ታማኝ እንደ ሆነ ተናግሯል። (ሰምሳሌ፡- 1ኛ ሳሙ. 24:8-24)። ዳዊት ግን በንጉሥ ሳኦል ላይ ዐመፅ አልጀምርም፣ ንጉሡንም አልገድልም ብሏል። ዳዊት፡ «እግዚአብሔር በቀጣው ላይ እንዴት እጄን አነሣሰሁ?» ብሏል (1ኛ ሳሙ. 24:5-6)። ዳዊት መሪን የሚያስነሣው እግዚአብሔር እንደ ሆነና የቀጣውን የማውረድ ኃላፊነትም የእርሱ እንደ ሆነ ተረድቷል። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ በቤተ ክርስቲያን መሪ ላይ ደስተኛ

ካልሆንን፣ ሰውየው ሥልጣኑን እንዲለቅ የማስገደዱ ሥራ የእኛ አይደለም። እስከሚቀጥሰው ምርጫ በትዕግሥት ልንጠብቅ፣ ወይም እግዚአብሔር መሪውን እንዲሰውጠው ወይም በሰላም ከኃላፊነቱ ላይ እንዲያስነሣው ልንጸልይ ይገባል (ማስታወሻ፡ 1ኛ ጢሞ. 5:19-20 ላይ አንድ መሪ በዐመፅ መንፈስ ተገፋፍቶ ከባድ ኃጢአት ሲሠራ ምን ማድረግ እንዳለብን መመሪያ ተቀምጦልናል።)

2) ፀብ ከመፍጠር ይልቅ፣ ዳዊት ከዚያ ሁኔታ ሸሸ። ሰላኦል እውነቱን ማስተም እንደማያምፅበት ነግሮታል። ሳኦል አልሰማ ሲሰው፣ ዳዊት ራሱን ከዚያ ሁኔታ አወጣ። የመንግሥት ሥራውን ትቶ በምድረ በዳ ኖረ። ሌሎችን በጦር ሠራዊት ወይም በመንግሥት ኃላፊነት ላይ የነበሩትን በማስባሰብ ሳኦልን ሰመውጋት አልሞክረም። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ መሪው ወይም ሽማግሌዎቹ ኃጢአት መሆኑ የሚታወቅ ነገር ሲሠሩ፣ ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ እይታ እንጸር ስሕተቶቻቸውን የማሳየት ኃላፊነት አሰብን። ከዚያ በኋላም መስማት ካልፈለጉ፣ ከዚያ ሁኔታ መውጣት፣ ምናልባትም ከኃላፊነታችንን መልቀቅ አለብን። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መከፋፈልን መፍጠር ወይም እንዲፈጠር መደገፍ የሰብንም።

3) ዳዊት በሳኦል ላይ የሚደረግ ዐመፅን ከመምራት ይልቅ፣ ሰላኦል ታማኝ ሆኖ በመቅረት እግዚአብሔር እንዲበቀልሰት ፈቀደ። ምንም እንኳን በዳዊት አመራር ብዙ ሰዎች ተሰበው ቢቀላቀሉትም፣ ዳዊት እነዚያን ሰዎች ተጠቅሞ በእስራኤል መካከል መከፋፈልን ሰማምጣትና በሳኦል ላይ ሕዝባዊ ጦርነትን አሳነሣሣም። ዳዊት በመሪነት ለመነሣት ሳኦል እስኪሞት ጠብቋል። መሪ ወይም የመሪዎች ቡድን መሳሳቱ በግልጽ ሲታወቅ፣ ወደ እግዚአብሔር ልንጸልይና እርሱ እንዲሠራ ልንጠይቀው ይገባል። የመሪዎችን ልብ እንዲሰውጥ እንጠይቀዋለን። የእግዚአብሔር ሕዝብ የሠሩትን ስሕተት ማየት እንዲችሉ እንጸልያለን። በጉዳዩ ላይ ያለንን ቅንነት እንጠብቃለን። ከዚያም እግዚአብሔር በራሱ ጊዜ ሁኔታውን ይሰውጠዋል። ያንን ሰማድረግ ብዙ ጊዜ የቅድስናና

የመንፈሳዊነትን አስፈላጊነት ለማሳየት የእኛ ሕይወት ይጠቅማል። ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ዐመፅና መከፋፈልን ካመጣን፣ መለያየትን ለማምጣት የለይጣን መሣሪያዎች እንሆናለን። በኋላም ለማቆም የሚከበድና መቋጫ የሌለውን ዐመፅ በቤተ ክርስቲያን እናስነሳለን። ዐመፅን ብንመራና በኋላ መሪ ብንሆን፣ ሌላ ሰው ደግሞ በእኛ ላይ ያምናል።

መሪዎች በግልጽ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት ሲሠሩ ካየህ፣ በትሕትና ቃሉን ካካፈልካቸው በኋላ ሁለት ምርጫዎች ይኖሩሃል፤ መንፈስ ቅዱስም የትኛውን መከተል እንዳለብህ ይመራሃል። አንደኛ ፣ ልክ እንደ ዳዊት እግዚአብሔር የእነዚያን ሰዎች ልብ በመቀየር ወይም ከአመራር ላይ እስኪያነሣ ትጠብቃለህ። ይህ በጣም መንፈሳዊ ምላሽ ነው። ሁለተኛ፣ ደምጽ ሳታለማ መልቀቅ ትችላለህ። በቤተ ክርስቲያን የተፈጠረውን ችግር ትንፋሽ ሳትል ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን መግባት ትችላለህ። ለሽማግሌዎች ለመልቀቅ የወሰንክበትን ሁኔታ ታስረዳለህ፤ ነገር ግን በጉዳይ ላይ በትኩረት ካልተጠየቅህ በስተቀር ለሌሎች ሰዎች መናገር የለብህም። ከዚያ ትለቅቃለህ። ይህንን የምታደርገው ግን በጣም ዝቅተኛ የሆነ የለውጥ ተለፋ ሲኖር ብቻ ነው። ብዙ ችግር ጊዜ ሲፈጠር በችኮላ ነው ቤተ ክርስቲያን ለቅቀን ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የምንገባው። ነገር ግን ወደዚያ ከሄድንም በኋላ፣ ችግሮች ያጋጥሙናል። ሁላችንም ፍጹማን ያልሆንን ክርስቲያኖች በመሆናችን፣ በሁሉም ቤተ ክርስቲያኖች ውስጥ ችግር ይኖራል። ፍጹም የሆነች ቤተ ክርስቲያን በፍጹም ልታገኝ አትችልም። እኛ ችግር በተፈጠረ ቁጥር የምንለቅ ከሆን፣ እግዚአብሔር ለውጥ ለማምጣት ሊጠቀምብን አይችልም።

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከላይ እንደተጠቀሰው ለመሪዎች መገዛትን ብንማር በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ይበልጥ ጎብረት ሊመጣ የሚችለው እንዴት እንደ ሆነ አብራራ። ለ) በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ በመሪዎች ላይ ዐመፅ የተፈጠረባቸውን ሁኔታዎች አብራራ ። ምን ነበር የተፈጠረው? ሁኔታው

በምን መልኩ ነው መንፈሳዊ በሆነ ሁኔታ ሊያዝ ይችል የነበረው? ሐ) አብዛኛውን ጊዜ እንደ ለው፣ በተለይ መሪ፣ ቤተ ክርስቲያኑን ጥሎ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ሲገባ የሚለጠው ምክንያት ምንድን ነው? ምንም ልዩነት እንዳይፈጠርና ለይጣንም የኢየሱስን ክብር እንዳያጥፍ ሁኔታውን በምን መልኩ መያዝ ይገባል?

3. ፍትሕ፡- ሰዎችን ዓለም በሚያይበት መንገድ ሳይሆን በእኩልነትና በፍትሐዊነት የማስተናገድ ባሕሪ ነው።

4ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሚካያስ 6:8ን እንብብ። እግዚአብሔር ከሕዝቡ በለሚያስፈልገው ነገር ምን እስ? ለ) መሪዎች ፍትሕን መውደዳቸውና ለዎች በእኩልነትና በፍትሐዊነት እንዲለተናገዱ መፍቀዳቸው አስፈላጊ የሆነው ለምንድን ነው? ሐ) የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሰዎችን ሁሉ እኩል ማስተናገድ ዘጣም ለለሚከብዳቸው ሁኔታዎች ዘርዘር። መ) ይህ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ምን ዓይነት ችግር እንደሚፈጥር ግለጥ።

ሁላችንም ያደገነው ኢ-ፍትሐዊነትን በሚያከብርና እንደ ተለመደ ነገር በሚቆጥር ማንበረሰብ ውስጥ ነው። የእኩልነት አለመኖር በዙሪያችን አለ። በወንዶችና በሴቶች መካከል፣ በተማሩትና ባልተማሩት መካከል፣ በሐብታምና በድሃ መካከል፣ በተከበሩ ብሔሮች (ለምሳሌ፣ አማራ) እና በማይከበሩት (ለምሳሌ፣ ሽንቆላ ወይም ሸክላ ሠሪዎች)፣ በተከበሩ ዓይነት ሥራዎች (ለምሳሌ፣ አስተማሪነት) እና በማይከበሩ ሥራዎች (ለምሳሌ፡- ሸክላ ሠሪና ቀጥቃጭ) መካከል ልዩነት እናደርጋለን። እንደ አለመታደል ሆኖ፣ ይህ በእኩል ያለማየት ነገር የተለመደ ይመስላል። ብዙ ጊዜም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይከለታል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ኢ-ፍትሐዊነትና መለያየት ለማየት ክርስቲያኖች የትዳር አጋራቸውን እንዴት እንደሚመርጡ ተመልከት።

የቤተ ክርስቲያን መሪ እነዚህ መለያየቶች የእግዚአብሔር ፈቃድ ሳይሆኑ የእኛ ኃጢአተኝነት ውጤቶች መሆናቸውን መገንዘብ አለበት። እግዚአብሔር ኢ-ፍትሐዊነትንና ማንኛውንም ዓይነት ማዳላትን እንደማይቀበል ልንረዳ ይገባል (ዘሌጥ. 19:15፤

ዘዳግ. 1:17፣ 2ኛ ዜና 19:7፣ 1ኛ ጢሞ. 5:21)። የእግዚአብሔር ሕዝብና የእግዚአብሔር ሕዝብ መሪዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፍትሕን ካልተገበሩና ለማግበረሰቡ ፍትሕ እንዲመጣ ካልፈለጉ፣ ሁሉም እምልኮዎቻቸው ተቀባይነትን እያገኙም (ኢሳ. 1:10-17፣ 6:6-8፣ ምዕራፍ 58፣ ያዕቆብ 1:27)። ጳውሎስ ሲናገር በክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እኩልነት ያልሰፈነበት ክፍፍል የለም። ሁሉም ሰው በእኩል ዓይን መስተናገድ እለበት (ገላ. 3:26-29)። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የወንጌልን ትምህርት በሚያንጸባርቅ መልኩ የእግዚአብሔርን ሕዝብ መምራት ካለባቸው፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንድንትን ማምጣት ካለባቸው፣ ፍትሕን መውደድን መማር አለባቸው። ፍትሕ ትክክለኛና ሚዛናዊ የሆነ ነገርን ማድረግና የሰዎችን እኩልነት በሚቀበል መልኩ ነገሮችን ማድረግ ነው። ይህ ማለት መሪው በወንዶችና በሴቶች መካከል፣ በሐብታሞችና በድሆች መካከል፣ በተማሩትና ባልተማሩት መካከል፣ በልዩ ልዩ ብሔሮች መካከልና በምንም ዓይነት ኢ-ፍትሐዊ ነገሮች መካከል እይሠራም ማለት ነው።

በቤተ ክርስቲያን፣ ሁሉም ወንድማማቾችና እጎትማማቾች ናቸው። የኢኮኖሚ እቅማቸውና የትምህርት ደረጃቸው ምንም ቢሆን እና ከየትኛውም ብሔር ቢመጡም እንኳን፣ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መንፈሳዊ ልጆች ናቸው። እግዚአብሔር የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሁሉንም መንፈሳዊ ልጆቹን በእኩልነትና ሚዛናዊነት እንድናስተናግዳቸው ይፈልጋል። መሪ ለራሱ ቤተሰብ ወይም ጉሣ፣ ለተማሪ ወይም ለሀብታም ሲያዳላ ኢ-ፍትሐዊነትን በማስፋፋት ላይ እየተሳተፈ ነው። ሰይጣንም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ልዩነትን ለመፍጠር ይጠቀምበታል።

በቤተ ክርስቲያንምና በማግበረሰብም ውስጥ ፍትሕ እንዲኖር ትናፍቃለህ? ከምታገኛቸው ሰዎች ጋር ፍትሕን ትለማመዳለህ? ቤተ ክርስቲያንን እኩልነትንና ሚዛናዊነትን በጠበቀ መልኩ ትመራለህ? አስታውስ፣ የእግዚአብሔር ቃል ያለ ፍትሕ

እግዚአብሔርን በእውነት ልናመልከው እንደማንችል ይገልጥልናል።

4. ርኅራኄ፡- የሚታገሉትንና የእኛን ዕርዳታ የሚፈልጉትን በመርዳት ላይ የሚያተኩር ባሕሪ ነው።

5ኛ ጥያቄ፡- ማቴ. 22-34-40፣ ሉቃ. 10:25-37ን አንብብ። ሀ) ኢየሱስ በሁለተኛ ደረጃ እጅግ አሰፈላጊ ነው ያለውና እግዚአብሔርን በሁለንተናችን ከማክበር ጋር የማይነጣጠለው ነገር ምንድን ነው? ለ) ርኅራኄን ማላየት ያልፈለገው ማን ነው? ሐ) ማን ነው ርኅራኄን ያላየው? መ) ይህ ታሪክ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለሕዝቡ ርኅራኄን ማላየት እንዳለባቸው ምን ያሰተምረናል?

በቤተ ክርስቲያን መሪ ሕይወት ከሚታዩ ትልቅ እደጋዎች መካከል እንዲ ችግር ውስጥ ለወደቁት እስማሰብ ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ይረዷቸው ዘንድ በብዙ ሰዎች ይጠየቃሉ። ድሆች ገንዘብ ፍለጋ ይመጣሉ። ሕመማንም ዕርዳታ ፈልገው እኛ ዘንድ ይመጣሉ። ባልና ሚስቶች ወይም የተጣሉ የቤተ ክርስቲያን እባላት ስምምነት እንድናመጣ ወደ እኛ ይመጣሉ። የቤተ ክርስቲያን መሪ ስንሆን በማያቋርጥ ሁኔታ የእኛን እርዳታ የሚፈልጉ ሰዎች ይመጡብናል።

በቤተ ክርስቲያን መሪዎች መድከምና ለሰዎች ርኅራኄ ማላየትን ማቆም ቀላል ነው። እነዚህን ሰዎች በወንጌል ሕዝባችንን መድረስ የሚያስችል ዕቅድ ማውጣት እንዳንችል እንደሚያደርጉ ደንቃራዎች ልንመለከታቸው እንችላለን። በሉቃስ 10 ላይ፣ እማኞች ስለሚያስፈልጓቸው ነገሮች ኢየሱስ የለጠው ትምህርት አለ። በዚያ ላይ በተለይ መሪዎች ለተጎዱት ሰዎች ርኅራኄ እንዲያሳዩ ይጠይቃል። በዚህ ገጽ ላይ የሚከተሉትን ነገሮች አስተውል፡-

ሀ. ምንም እንኳን የሕግ እዋቂው ታላቁ ትእዛዝ የትኛው ነው ብሎ ቢጠይቅም፣ ኢየሱስ ግን ሁለቱ ትእዛዛት አብረው እንደሚሄዱ ተናግሯል። የመጀመሪያው ትእዛዝ እግዚአብሔርን

በሙሉ ልብህ ውደድ የምትሰው ነች። ነገር ግን የሰው አመለካከት እግዚአብሔርን መውደድ ላይ ስለሚሆን እርሶ በርሳችን ያለመዋደድ እንደሚከሰት ኢየሱስ ያውቃል። ስለዚህ ኢየሱስ ወዲያውኑ ሁለተኛውን ትእዛዝ «ጎረቤትህን እንደ ራስህ ውደድ» የሚለውን ተግባራዊ እንድናደርግ ለጠን።

ለ. የ«እኛ ጎረቤት» የዳና ያልዳነ ማንኛውም ችግር ያለበት ሰው ነው። ያ መሠረት የሚያደርገው ከእኛ ብሔር በሆኑ ወይም ባልሆኑ፣ ከእኛ ቤተሰብ ከሆኑና ካልሆኑ ወይም በምናውቃቸው ሰዎች አይደለም። ሀብታም ይሁኑ ድሃ፣ የተከበረ እኗር፣ ይኑራቸው ወይም ያልተከበረ እኗር፣ ሁሉም በእግዚአብሔር እምሳል የተፈጠሩ በመሆናቸው ሁሉም የእኛ ጎረቤት በመሆናቸው ልንረዳቸው ይገባል።

ሐ) ርኅራኄን ማሳየት በጣም የሚከብዳቸው የሃይማኖት መሪዎች ናቸው። ኢየሱስ ሁለት ዋና ዋና የአይሁድ ሃይማኖት መሪዎችን ካህናትና ሌዋዊውን መርዳት ሲገባቸው ሳይረዱ በማለፍ ጠቅሷቸዋል። ሌሎችን ለመርዳት ልባቸው በመደንደን በሰው ሥቃይ ውስጥ ራሳቸውን አይከትቱም።

ዛሬም በቤተ ክርስቲያን መሪዎች ላይ ይህ ነገር ይሠራል። የሰውን ችግር መረዳት ምን ያክል ይቀልሳል። ሰዎች በኃጢአት ሲወድቁ ወዲያውኑ ትዕግሥታችን አልቆ እንደ ጠላት እንመለከታቸዋለን። ወይም ሰዎች ችግሮቻቸውን ይዘው ሲመጡ «እግዚአብሔር ይርዳህ» ብለን እንሄዳለን። እግዚአብሔር ሰዎችን የሚረዳው በእኛ አልፎ እንደ ሆነ እንረሳለን። መከራ በቤተ ክርስቲያንና በእገራችን በማደግ ላይ ነው። የኤድስ ወረርሽኝ ሲስፋፋና በቤተ ክርስቲያናችንና በማኅበራትን የሚገኙ ሰዎች ሲታመሙና ሲሞቱ፣ የማደጉ ልጆች ሲጨምሩ፣ ርኅራኄ እንድናሳይ በእኛ ላይ የሚወድቀው ጥያቄ ይጨምራል።

እግዚአብሔር የጠየቀን ጥቅም የሚያመጣልንን እድገት

እንድንፈልግ ላይሆን፣ ለተጎዱት ፍቅርን እንድንሰጥ ነው። ከርኅራኄ ልብ የማይፈስ እድገት ለማግኘት የሚደረግ ሙከራ የእግዚአብሔርን በረከት ባለመቀበል ነው የሚያበቃው። ልብህ እየደነደነ ሄዷል? ርኅራኄህን አጥተሃል? የአንተ ቤተ ክርስቲያን ለተጎዱት በመራራት ይታወቃል? እግዚአብሔር ለሰዎች ችግር ልባችንን ሩኅሩኅ ያድርግልን።

5. ወዳጅነት፡- ሰዎችን ጓደኛ የማድረግና ወደ እኛ ሲመጡ ደስ የመስኘት ባሕሪ ነው።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ጎብኚዎች የአንተን ቤተ ክርስቲያን በዚህ ባሕሪ ይገልጧቸዋል? መልስህን አብራራ። ስ) የቤተ ክርስቲያናችሁ መሪዎች በወዳጅነት ባሕሪያቸው የሚታወቁ፣ በቤታቸው፣ በቤሮአቸውና በቤተ ክርስቲያናቸው ሰዎችን በደስታ የሚቀበሉ ናቸው? መልስህን አብራራ። ሐ) መሪዎች ተግባራዊ መሆን ስምን የሚቸግራቸው ይመስልሃል? መ) ማቴ. 11፡9ን አንብብ። በዚህ ጥቅስ ላይ ኢየሱስ ምንድን ነው የተባሰው? ዛሬ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዚህ ነገር ዝነኛ እንዲሆኑ የሚፈቅዱ ይመስልሃል? ስምን?

አንዳንድ ጊዜ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የቤተ ክርስቲያን መሪነታቸውን ክብር ለመጠበቅ ከሰዎች ጋር መቀራረብ ያለባቸው አይመስላቸውም። ከሰዎች ጋር መቀራረብ አይፈልጉም። ሰዎች ኃጢአተኛ መሆናቸውን ከሰማን፣ ከእነርሱ ጋር ያለንን ርቀት እንጠብቃለን። ነገር ግን ይህ ኢየሱስ ካሳየው ጋር ይቃረናል። እርሱ ይታወቅ የነበረው የሕዝቡ ወዳጅ እንደ ነበረ ነው። ሰዎች ከእርሱ ጋር መሆን ደስ ይላቸው ነበር። ሌላው ቀርቶ በጣም የታወቁ ኃጢአተኞችም እንኳን ከእርሱ ጋር መሆን ደስ ያለኛቸው ነበር። እርሱ ሥራቸውን እንደማይደግፍ ያውቁ ነበር። ነገር ግን እንደሚወድዳቸውና ወደ እርሱ ሲመጡ ደስ እንደሚለው ያውቃሉ። የሃይማኖት መሪዎች ናቸው ኢየሱስ እነርሱ ርከስ ከሚሏቸው ሰዎች ጋር መወዳጀቱን ያልወደዱት።

በኢየሱስ ስመን እንደ ነበሩት የሃይማኖት መሪዎች ሆንን

እንዴ? ክስዎች ሁሉ ጋር ወዳጅ መሆንን አንፈራሰን? መሪዎች የወዳጅነት ስሜት ካልተነበበባቸው፣ ቤተ ክርስቲያናት የሚጋብዙ አይሆኑም። ወደ ቤተ ክርስቲያን ሰጉብኝት የሚመጡ ሰዎች ቤተ ክርስቲያንን ከሚወቅሱባቸው ምክንያቶች አንዱ የእንኳን ደህና መጣችሁ ስሜት አይነበብባቸውም የሚል ነው። ማንም ሰው እንኳን ደህና መጣችሁ አይላቸውም፣ ወይም ማንም ግድ አይሰጠውም። ስለዚህ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ይሄዳሉ፣ ወይም ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ይተዋሉ። በጣም ክፍተኛ ከሆነ የኃጢአት ሕይወት የዳኑ ሰዎች ብዙ ጊዜ በሌሎች አማኞች እንኳን ደህና መጣችሁ አይባሉም። የተሰወጠች ሴተኛ አዳሪ አንድ ጊዜ ወደ ወንጌላውያን ቤተ ክርስቲያናት መሄድ አንደማትፈልግ ተናግራለች። መሪዎችና አባላት ሌተኛ አዳሪ እንደ ነበረች እንደ ሰሙ፣ የእንኳን ደህና መጣሽን ስሜት ሊያሳዩዋት አልቻሉም። ቤተ ክርስቲያን መሆን ካሰባት ምን ያክል እንደ ራቅን ይታያችኋል! ቤተ ክርስቲያን ሕሙማን መጥተው እንደሚፈውሱበት ሆስፒታል ነች። ኃጢአተኞች መድኃኒት ፍለጋ ወደ ኢየሱስ ሊመጡ እንኳን ደህና መጣችሁ የሚባሉበት ቦታ ነው (ማር. 2:17)። ቅዱስ አንደ ሆኑ ሰሚያስቡ ሰዎች የሚሆን ቦታ አይደለም፣ ይልቁንስ የዳኑ ኃጢአተኞች እግዚአብሔር ስላዳናቸው ሊያመስግኑ የሚመጡበት ቦታ ነው።

6. ማበረታታት፡- ሌሎች በእምነታቸው እንዲያድጉ የመገንባት ባሕሪ ነው።

ገኛ ጥያቄ፡- ሀ) ዕብ. 3:13፣ 10:25ን አንብቡ። ምን ዓይነት ትእዛዝ ነው በዚያ የተሰጠው? ለ) የሐዋ. ሥራ 4:36ን አንብቡ። ለየሴፍ የተሰጠው ልዩ ስም ምንድን ነው? ያ ስም ምን ማለት ነው? ሐ) ለመሪ የእነዚህ ባሕርያት መኖር ምን ያህል አስፈላጊ ነው?

ለአብዛኛዎቹ ሰዎች፣ ሕይወት በጣም አስቸጋሪ ነው። በሥራ ቦታና በቤታቸው ችግር አሰባቸው። እግዚአብሔርን መታዘዝ ይፈልጋሉ፣ ነገር ግን በተደጋጋሚ ስሰሚወድቁ ተስፋ ይቆርጣሉ።

በጣም አስፈላጊ ከሆኑ የመሪ ባሕርያት ውስጥ አንዱ ሰዎችን ማበረታታት ይገኝበታል። የሚያበረታታ ሰው የሰዎችን ተስፋ መቀረጥ አይቶ በመምጣት በመንፈሳዊ ምክር ፍቅርን የሚያሳይና ለእግዚአብሔር መኖራቸውን እንዲቀጥሱ የሚያበረታታቸው ነው። ይህ ሰው የሚመጣው ሊክስክላቸው ሳይሆን፣ እንዲያድጉ ሊረዳቸው ነው። የቆጵሮሱ ዮሴፍ እንደዚህ ዓይነት ሰው ነበር። በሆነ ነገር የተከፉ ሰዎችን ሁልጊዜ መርዳት ይፈልጋል። ለዚያ ነው ቤተ ክርስቲያን ስሙን ወደ በርናባስ የቀየሩት፣ ትርጉሙም «የመጽናናት ልጅ» ማለት ነው። በርናባስ ነው ጳውሎስ በተርሴስ ተሰውሮና ተስፋ ቆርጦ ሳስ ያገኘው (የሐዋ. ሥራ 11:25-26)። በመጀመሪያው ወንጌላዊ ጉዞው ውድቀት የደረሰበትን የሐንስ ማርቆስን ያጽናናው እርሱ ነው። በርናባስ የሐንስ እግዚአብሔርን እንዲያገለግል ሌላ ዕድል ሊሰጠው ፈለገ (የሐዋ. ሥራ 15:36-40)። በርናባስ ጳውሎስን ሳያበረታታው ቢቀርና በእንጾኪያ እንዲያገለግል ዕድሉን ባይሰጠው ኖሮ ምን እንደሚፈጠር ይታያችሁ። ምናልባትም የአሕዛብ ሐዋርያ የሆነው ጳውሎስ ወንጌልን ወደ አውሮፓ ሳያደርስና አብዛኛዎቹን የአዲስ ኪዳን መልእክቶች ሳይጽፍ ይቀር ነበር። የሐንስ ማርቆስ ማንም አያምነኝም ብሎ አገልግሎት ሲያቋርጥ ምን እንደሚፈጠር ይታያችሁ። የማርቆስ ወንጌል አይጻፍም ነበር። ማን ያውቃል ምናልባትም እግዚአብሔር ስክብሩ ሊጠቀምባቸው የሚፈልግ ብዙ ሰዎች መሪዎች ስላላበረታቷቸው ብቻ ተስፋ ቆርጠው ይሆናል? በጣም ስኬታማ የሆኑ መሪዎች ሌሎችን ስታላላቅ አገልግሎት የሚያበረታቱና ከእግዚአብሔር ጋር ያላቸውን ግንኙነት እንዲቀጥሱበት የሚገፋፉት ናቸው።

7. ዲፕሎማሲ፡- በትክክለኛው ጊዜና በትክክለኛው መንገድ የሚናገሩትን ማወቅ።

የመሪን የማገልገል ብቃት ከሚያሳድጉ ባሕርያት አንዱ ነገሮችን ከማባባስ ይልቅ መፍትሔ የሚያመጣ ንግግር ማድረግ መቻል

ነው። ስሎሞን ሊጻፍ፣ «ባግባቡ የተነገረ ቃል፣ በብር መደብ ላይ እንደ ተቀረጸ የወርቅ እንኮይ ነው» (ምሳ. 25:11)። ያንን ሲል መሪ እንደበቱን በትክክለኛው መንገድ መጠቀምን መማሩ ውብ ነው ማለቱ ነው። መሪዎች የሚመሩት በንግግር ነው። በሚናገሩት ነገር መከፋፈልን ሊያመጡና ሰዎችን ሊጉዱ ይችላሉ። ወይም በንግግራቸው ሰላምን ሊያመጡ ይችላሉ። የሚሉትን ማወቅ፣ መቼ እንደሚሉት ማወቅና እንዴት እንደሚሉት ማወቅ ጥሩ መሪዎች ሊማሩት የሚገባ ክህሎት ነው። በትክክለኛው ነገር ትክክል ያልሆነ ነገር በመናገር ትልቅ መከፋፈልን ልናመጣ እንችላለን። መሪ እንደ መሆናችን መጠን፣ ትክክለኛ የሆነውን ነገር ትክክለኛ በሆነ መንገድና ስዓት እንዴት መናገር እንደምንችል መማር አስብን። ይህ ሊሆን፣ ችግሮች ይወገዳሉ። ግንኙነቶች ይፈጠራሉ። የእግዚአብሔርም ሥራ ይከናወናል።

8. ሰላምን የሚያመጣ ሰው መሆን፡- ሰዎች በኅብረት እንዲኖሩና ተስማማተው እንዲሠሩ ማድረግ።

«ሰላምን የሚያወርዱ ብፁዓን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉና» (ማቴ. 5:9)። ሊየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ከምናሳይባቸው ዋነኛ መንገዶች አንዱ በሰዎች መካከል በንቃት ሰላምን ስናመጣ ነው ብሏል። የቤተ ክርስቲያን መሪ ሊያደርጋቸው ከሚገቡ ዋነኛ እገልግሎቶች መካከል በሁሉት ወገኖች መካከል ሰላምን ማምጣት ነው። እንዳላመታደል ሆኖ፣ ከራስ ወዳድነት የተነሣ የእግዚአብሔር ልጆች እርስ በርስ ያሉ መስማማትና ፀብ ያጠቃቸዋል። በሁሉም ቤተ ክርስቲያናት ማለት ይቻላል ሰሪጅም ዓመታት ያህል ሳይፈቱ የቆዩ አስመስማማቶች እይጠፋም። በአጥቢያዎች መካከልም ሰሪጅም ዓመታት የቆዩ አስመስማማቶች አሉ። እነዚህ እንደ እግዚአብሔር ልጅነታችን ለምንሰጠው ምስክርነት ዋነኛ መስናክል ናቸው። ሊየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ለዓለም በግልጽ የሚያሳየው እንድነታችን እንደ ሆነ ተናግሯል (ዮሐ. 17:20-21)።

መሪዎች በእግዚአብሔር ቤተሰብ ውስጥ ንቁ ሰላም አምጪዎች መሆናቸው እስፈላጊ ነው።

ሀ. መሪዎች ሰላምን የመጠበቅ ምሳሌዎች ናቸው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አብዛኛዎቹ ጠንካራ እስመግባባቶች የሚነሡት በመሪዎች መካከል ነው። ቤተሰባቸው ወይም ብሔራቸው ሚዛናዊ በሆነ መልኩ ስላልተስተናገደ፣ ወይም ሌላ መሪ አሳባቸውን ባስመስማቱ ስለ ተጉዱ፣ እንዲሁ መሪ ከሌላው መሪ ጋር ትግል ይጀምራል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በሳል የሆኑ ሰዎች በመሪዎች መካከል ያለውን ኅብረት የሚያስናክል ነገር ላለማድረግ ይወስናሉ። «ጳውሎስ እንዳለው፣ የክርስቶስን ስም ከማስደብ ይልቅ ቢበደሉ ይመርጣሉ (1ኛ ቆሮ. 6:7)።

ለ) መሪዎች ከቤተ ክርስቲያን አባላት ጋር ባላቸው ግንኙነት ላይ ንቁ መሆን አስባቸው። በቤተ ክርስቲያን አባላት መካከል መሰያየት አስከሚያድግና ሰዎች በስሜት ተነሣሥተው የተለያዩ ጉዳዮች ላይ የተለያዩ ጽንፍ እስኪከተሉ ከመጠበቅ ይልቅ ገና በእማኞች መካከል መሰያየት መፈጠሩን እንደ ሰሙ በነገሩ ውስጥ ራሳቸውን አስገብተው ሰመፍታት ይሞክራሉ። ምንም እንኳን እንዳንድ አስመግባባቶች ራሳቸው ቢፈቱም፣ አብዛኛዎቹ አስመግባባቶች ስመፈታት እርዳታ የሚፈልጉ ናቸው።

መሪዎች በግንኙነቶች መካከል የሚፈጠሩ ችግሮች ራሳቸውን እንዲፈቱ ተስፋ በማድረግ ሰሪጅም ጊዜ ክጠበቁ፣ ሦስት ነገሮች ይፈጠራሉ።

አንደኛ፣ ጊዜ በገፋ ቁጥር በነገሩ ውስጥ የተሳተፉ ሰዎች ስሜት እየተባባሰ ይሄዳል። ባል ሚስቱን ቢሰድብ፣ ወዲያው ይቅርታ እንዲጠይቅ ካደረገን፣ በባልና ሚስቱ መካከል ያለውን ግንኙነት ማስተካከል እንችላለን። ነገር ግን ሰብዙ ወራት ከቆየን፣ በሚስቲቱ ውስጥ ያለው ቁጣ እያደገ ይሄዳል። ባለቤቷን የሚያናድድ ነገር ማድረግ ትጀምራለች። ቁጣውና ምራቱ ሊያድግ፣ ግንኙነቱን

መፈወስ በጣም አስቸጋሪ ይሆናል።

ሁለተኛ፣ ባለመግባቱ ውስጥ የሚሳተፉት ሰዎች ቁጥር ይጨምርና በሰዎች መካከል ሰላም ማምጣቱ በጣም አስቸጋሪ ይሆናል። ባልና ሚስት ሲጣሉ፣ ሰዎች እንዲራራላቸው ለማድረግ ሲሉ ጉዳታቸውን ለሰው ማውራት ይጀምራሉ። ስለዚህ ልጆቻቸው ከእነርሱ ጉን እንዲቆሙ ይገፋፋሉ። ከዚህ የተነሣ ቤተሰቦቻቸውን ችግር ውስጥ ይከትታሉ። ከዚያም ችግሩን ለጓደኞቻቸው ስለሚያማክሯቸው፣ ጓደኞቻቸውም ከጉናቸው ይቆማሉ። አሁን መሪው ሰላም ማምጣት ያለበት በባልና በሚስት መካከል ብቻ ሳይሆን፣ በችግር ውስጥ በተሳተፉት ወገኖች መካከል በሙሉ ነው።

ሦስተኛ፣ ግጭቱ በተራዘመ ቁጥር፣ ከፍተኛ የሆነ ጉዳት ከመድረሱ በፊት ችግሩን መፍታት አስቸጋሪ ይሆናል። አትክልቱን ሳይጉዱ ገና ያቆጠቆጠን አረምን መንቀል በጣም ቀላል ነው። ነገር ግን ያ አረም የተክሱን ያህል ካደገና ሥሩ በጥልቀት ካደገ፣ አረሙን መንቀል አትክልቱን ይጉዳዋል። በተመሳሳይ ሁኔታ፣ አንድ ጊዜ አለመግባባት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከተስፋፋ፣ መሪው አንዱ ወገን ፍትሐዊ እንዳልሆነ በማመን እርቁን እምቢ ስለሚል አስቸጋሪ ይሆንባቸዋል።

ይህ ማለት መሪዎች በቤተ ክርስቲያናቸው ውስጥ ሰላም ክፈለጉ፣ ሰላም በማምጣት ላይ በንቃት ሲሳተፉ ይገባል። አለመግባባቶችን ልንቆጣጠርና አለመግባባቱ ከመስፋፋቱ በፊት እርቅ ለመፍጠር አፋጣኝ እርምጃ ልንወስድ ይገባል። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በሳል የሆኑ መሪዎች እግዚአብሔር ሰላምን ለማምጣት ጣልቃ እንዲገቡ እንደሚፈልግ ያውቃሉ። በችግር ላይ መጸላይ ብቁ እንዳልሆነ ያውቃሉ። ኃጢአትን ልንጋፈጠውና የክርስቶስ ሐካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን ዳግም ጤነኛ እንድትሆን ሰላም መስፈን አለበት።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በመሪዎች መካከል መከፋፈል የሚፈጠረው አንዴት አንደ ሆነ አብራራ። ይህ ሲፈጠር ሰላም አምጪው ምን ሚና ሊኖረው ይችላል? ስ) በቤተ ክርስቲያን አባላት መካከል መከፋፈል የሚፈጠርባቸውን ምሳሌዎች ስጥ። ሰላም የሚያመጣ ሽማግሌ የሚጫወተው ሚና ምንድን ነው? ሐ) ልዩነቶች ሲፈጠሩ በቶሎ አለመፍታት አንዴት ችግሩን ለመፍታት አስቸጋሪ አንደሚያደርገው ግስጽ። መ) አብዛኛዎቹ ሽማግሌዎች ችግሩን ቶሎ ለመፍታት ጥረት ውስጥ የማይገቡት ስምን ይመስልሃል? ሠ) በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ የምታውቃቸው አንዳንድ ልዩነቶች ምን ምን ናቸው? ሰላምን ለማምጣት አግዚአብሔር ምን ዓይነት ሚና እንዲያመጣ ይፈልጋል።

9. ነገሮች ከሚገባው በላይ የሚሰማው ሰው አለመሆን፡- ቅያሚንና ነቀፋን መቀበልን መማር።

በብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ነገሮች እነርሱ በሚፈልጉት መንገድ ካልሆኑ ስሜታቸው በጣም ስስ ስለሆነ በቀላሉ ይጉዳሉ። ለምሳሌ፣ አንድ ሰው ሰላም ሳይላቸው ካለፈ፣ ያ ሰው አይወደኝም ብለው ያስባሉ። ወይም ክሌላ ብሔር የሆነ ሰው ስብሰባ ከቀረ፣ ሰውየው ያንን ያደረገው የእርሱን ብሔር ስለማልወደው ነው ብለው ያስባሉ። በጣም በቀላሉ የሚሰማው (የሚቀየም) ሰው መሆን መሪዎችን በተለያዩ መንገዶች ምሳሽ እንዲሰጡ ያደርጋቸዋል።

ሀ. መሪው በጣም ቁጥጥር ያበዛል። ብዙ ጊዜ መሪዎች ቁጥጥር ሲያበዙ፣ ያንን የሚያበዙት ለራሳቸው ዋስትና ስለሌላቸውና በእግዚአብሔር ስለማያምኑ ነው። ሰዎች እነርሱ የማይፈልጉትን ነገር ያደርጋሉ ብለው በመፍራት፣ ብዙ መሪዎች ውሳኔውን ሁሉ ሌሎች ሰዎችን ሳይሳትፉ ይወስናሉ። ወይም ከእነርሱ በተሻለ ሁኔታ መስበክና ማስተማር የሚችል ሰው ይመጣል ብለው ስለሚፈሩ፣ ሌሎች ሰዎች እንዳያገለግሉ በማድረግ የተቀቡ ወጣቶችን ያባርራሉ። መሪዎች ይበልጥ ዋስትና የሚሰማቸው በእግዚአብሔር መታመንን በመማር ነው። የእግዚአብሔርን ክብር ይፈልጋሉ፣ ስለዚህ ማን ለስኬት በቃ